விவேக போதினி

"எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு." —— திருவள்ளுவர்

தொகுதி V } பிரமாதீச ௵ வைகாசி ௴ :— 1913-௵ ஜூன் ௴ { பகுதி 12

உள்நாட்டம் III

INWARDNESS

உள்நாட்டத்தின் இரண்டாம் நிலையாகிய அனுபவ நிலையை ஒருவாறு முன்னர் குறிப்பித்தோம். இதை முன்னரே ஒருதரம், ஜீவன்முக்தி ; ஜீவன்முக்தர் பாகுபாடு என்னும் தலைப்பின்கீழ் நன்றாக எடுத்து விஸ்தரித்தாகிவிட்டது. அதை ஒருவாறு கூறி, மேல் கூற வேண்டியதையும் சேர்த்துக் கூறுவோம். இந்த நிலையில் அப்யாஸியின் புருஷ தந்திரம் முற்றிலும் போய் விடும். அந்தர்முக நாட்டம் இயற்கையாகிவிடும். வெளிப்படுங்காலத்தில் வெளி வஸ்துக்கள் எல்லாம் ஸ்வப்நம் போலவும், கானல் நீர்போலவும், துணியின் மேல் சித்திரங்கள் தாங்கி நிற்பதுபோல தேஹாதிப்ரபஞ்சமெல்லாம் தன்னிடம் அத்யஸ்தமாகத் தோற்றும். அவைகள் எல்லாம் இவனை ஒருவிதத்திலும் தாக்கா. இவனுக்கு மூன்றுவித கர்மங்களும் நீங்கி விடும். ஸஞ்சித மூட்டை ஞானஅனுபவத்தால்அழிந்து விடும். ஆகாமியோ இவன் அகங்காரமற்று முன் பழக்கத்தால் செய்யும் கார்யங்களில் தோஷம் காண்பவர்கள் இவனுக்கு ஏற்படக்கூடிய பாபத்தையும் மற்றவர் புண்யத்தையும் பாகம் போட்டுக்கொண்டுபோய் விட, இவனை அந்தக் கர்மம் அணுகவேமாட்டாது. பிராரப்தமோ இவனை அணுகிப் பலன்கொடுத்து இவனை அனுபவிக்கும்படி செய்வதாக நமக்குத்தோன்றும். இவன் வெளிப்பட்டு தன் முற்பழக்கத்திற்கேற்ப தொழிற்பட்டு ஸுக துக்கங்களுள் கலப்பதால் நமக்கு இவ்வாறு தோற்றும். அவனுக்கோ ப்ராரப்தம் கூட இல்லை. அவனுக்கு உள்ள துக்கம் எல்லாம் திரஷ்ட துக்கமேயாக விருக்கும்.

துக்கம் இரண்டுவிதம் : அனுபவ துக்கம்; த்ரஷ்ட துக்கம் என்பவைகளே. பிறருக்கு வரும் துக்கம் த்ரஷ்ட துக்கம். அது கருணை மூலமாக நம்மை ஒருவாறுதான் தாக்கும் ; நாம் அதற்கு ஸாக்ஷியாகவேயிருப்போம். நமது தேஹாதிகளுக்கு வரும் துக்கம் தான் அனுபவ துக்கம். இதில் தான் நமது தேஹாதி தத்வங்கள் எல்லாம் நிலைகுலைந்து பெரிய கஷ்டம் நமக்கு உண்டாவது. ப்ரஹ்மவித்தாகிய அனுபவிக்கு அனுபவ துக்கம் என்பதேயில்லை. அதுவும் த்ரஷ்ட துக்கமாகத்தானிருக்கும் அதனால்தான் அவன் நோக்கில் ப்ராரப்தம்கூட இல்லை; உலகநோக்கில் ப்ராரப்தம் இருப்பதுபோலக் காணப்படும். இவனுக்கு கோபாதிகள் துஷ்ட நிக்ரஹார்த்தம் ஏற்படலாம். ஆனால் அது நிலைக்காது : விற்பிடித்து நீர்கிழிய எய்த வடுப்போல மாறிவிடும். இவன் இந்திரியாதிகள் முற்பழக்கத்தால் அசாஸ்திரீய வழிகளிலிருந்து தாமே சுருங்கி சாஸ்திரீய வழியிலேயே பாய்ந்து செல்லும். இவனால் தான் உலகிற்கு உபகாரம் ஏற்படுவது; இவனைப்போல நன்றாக ஒருவராலும் வேலை செய்யவே முடியாது. இவன் க்ருஹஸ்தனா இருப்பின், இவனைக் கண்டு பிடிப்பது மிக்ககஷ்டம். இவனும் நம்மைப்போலதான் இருப்பான். நெருங்கிப் பழகினால்தான் தெரியும். இவனே ஸந்யாஸியாக விருந்தால் இவன் சிறப்பு எளிதில் விளங்கும். இவன் வாழ்க்கையே உலக நன்மைக்காக. ஸமாதி கலையாமல் அதன் வாஸனையில், உபயோகப்படுத்தப்படும். ஒழிந்த வேளைகளில் வஸ்து தந்திரத்தாலிழுக்கப்பட்டு ஸமாதியிலேயே இருப்பன். வாழ்க்கை முடிவில் விதேஹ முக்தியாகிய முடிவான நிலைதானே எய்தும்.

சிலர் ப்ராரப்தவசத்தால் உலகத்தால் தாக்கப்பட்டு அடிக்கடி வெளிப்பட நேரிடாது அவர்கள் ஸமாதியிலேயே இருப்பர். இவர்கள் மூவகையாவர். தேஹ தர்மநடப்பதற்பொருட்டு பசியாதிகள் வரும்பொழுது மாத்திரம் தாமே எழுந்து அவைகளைத் தீர்த்துக் கொண்டு மறுபடி ஸமாதி யுற்றிருப்பர்ஒரு வகையார்; அவர்களுக்கு பிரஹ்மவரன் என்று பெயர். இவர்கள் தூங்கி சற்று விழித்துப் பின்னும் தூங்குபவன்போல விருப்பர் இரண்டாவது வகையானவர். பிறர் தூண்ட ஆகாராதிகளை உட்கொண்டு ஸமாதியில் மூழ்கியிருப்பர் இவருக்கு ப்ரஹ்மவரீயான் என்று பெயர். இவன் நல்ல தூக்கத்திலிருப்பவன் நிலையிலிருப்பன். மூன்றாமவனாகிய ப்ரஹ்மவரிஷ்டன் தன்னாலும் பிறராலும் வெளிப்படாது உள்ளும் வெளியும் ஒன்று பட்டுப் போக ஸதா ஸமாதியிலிருப்பன். உயிர் உள்ளவரை இந்திரியாதிகள் தாமே சேஷ்டிக்குமே ஒழிய வெளி விஷயத்தாக்கு, உள் விஷயத்தூண்டுதல்ஒன்றுமிராது இவனிடம். இவன்வரையில் ப்ரஹ்மம்தான் உண்டு; வேறு ஒன்றும் இராது.

விவேக போதினி

தொ. 5.] பிரமாதீச ஸ்ரு வைகாசிமீ [பகுதி 12

சைவ வைஷ்ணவ ஸமரஸம்

SAIVISM & VAISHNAVISM RECONCILED

வைஷ்ணவர்கள், மஹாவிஷ்ணு தர்மத்தைக் குறிக்கும் கருடனை வாஹனமாகக் கொண்டு பிரகிருதியை சூசிப்பிக்கும்படியான ஸர்ப்பத்தின்மேல் படுத்திருக்கிறார் என்று வர்ணிக்கிறார்கள். சைவர்களும், தர்மத்தைக் குறிப்பிக்கும் விருஷபத்தின்மீது சிவன் ஏறிக்கொண்டு பிரகிருதி என்பதைச் சூசிப்பிக்கும் பாம்புகளை ஆபரணமாகவும் தமது ஜடாமகுடத்தைக் கட்டும் கயிறாகவும் தரிக்கிறார் என்று வர்ணிக்கிறார்கள். சிவனையும் விஷ்ணுவையும் அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்ட புராணங்களும் உபநிஷத்துக்களும் பரம்பொருளென்றே வர்ணிக்கின்றன. ஆனால் புராணங்களில் அதிகாரிபேதம் உபதேச அவஸரம் இவைகளுக்கேற்ப மற்றைய மூர்த்திகளைத் தாழ்த்திச் சொல்லியிருக்கும். உபநிஷத்துக்களிலோ, ஒரு மூர்த்தியையும் ஒருபொழுதும் தாழ்த்திச் சொல்லாமல் ஸகல மூர்த்திகளும், ஏற்றமாய்ச் சொல்லப்பட்ட மூர்த்தியின் பற்பல ரூபங்கள் என்றே சொல்லப்பட்டிருக்கும். ஆகையால் நிந்தாவிஷயம் கூடாது என்பது உபநிஷத்துக்களின் அபிப்பிராயம் என்பதும் எளிதில் விளங்கும். முற்கூறிய புராணங்களும் தாழ்வு தோன்றும்படி சிற்சில விடங்களில் சொல்லியபோதிலும் அந்த அவஸரம் மாறியதும், வேறு சில விடங்களில் விஷ்ணுவிற்கும் சிவனுக்கும் பேதமே இல்லை என்று வற்புறுத்துகின்றன. வேதமானது விஷ்ணுவையும் சிவனையும் ஸ்துதிக்குமிடங்களில் தனித்தனியே அவரைப் பரம்பொருள் என்றே சொல்லுகிறது. அப்படிச் சொல்லுங்கால் சிவனையாவது விஷ்ணுவையாவது தாழ்த்திச் சொல்லுவதே இல்லை. இப்படி நமக்கு மோக்ஷ விஷயத்தில் ஆதாரமாய் இருக்கும் வேதசாஸ்திர புராணங்களே சிவ விஷ்ணுக்களுக்குப் பேதம் கல்பிக்காமல் இருக்கும்பொழுது, கனவிலும் பரம்பொருளைப் பார்த்திராத நாம் ஏன் வீணாகப் பேதங் கற்பித்துக் குதர்க்கம் செய்து தொண்டையைக் கிழித்துக்கொள்ளவேண்டும்?

மேலும் இந்தச் சிவ விஷ்ணுக்களுக்குள்ள பெயர்களின் அர்த்தம் முதலியவைகளை விசாரித்துப் பார்த்தாலும் அவர்களின் ஐகமத்தியம் எளிதில் விளங்கும். சிவன் என்ற சொல்லுக்கு மங்களகரமானவர் என்று பொருள். நாராயணன் என்ற சொல்லுக்கு ஞானநிலயம் என்று பொருள். ஞானத்தைவிட மங்களகரமான குணம் வேறொன்றும் இல்லாமையால் ஞானநிலயம் என்பதே மங்களகரமானதென்றும், மங்களகரமானதே ஞானநிலயம் என்றும் சொல்ல என்னதடை? ஈசுவரன் என்ற சிவனது பெயருக்கு எட்டுவித விபூதியை உடையவராய்ப் பிரபஞ்ச ரூபமாய்க் காணப்பட்டு அவைகளை அடக்கியாளுபவர் என்று பொருள். விஷ்ணு என்ற பெயருக்கோ பிரபஞ்சம் எங்கும் வியாபித்து ஸகலத்தையும் அடக்கியாளுபவர் என்று பொருள். ரங்கநாதர் என்ற விஷ்ணுவின் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்திற்கும், நடராஜர் என்ற சிவன் திவ்ய

விக்ரஹத்திற்கும் அமைந்துள்ள பெயர்களின் பொருள் ப்ரபஞ்சமாகிய நாடகசாலாதிபதி, கபடநாடக ஸூத்ரதாரி என்ற ஒன்றே. சிவன்து பெயர்கள் அடங்கிய சிவஸஹஸ்ரநாமங்களையும், விஷ்ணுவின்பெயர்கள் அடங்கிய விஷ்ணுஸஹஸ்ர நாமங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இந்த ஒற்றுமை நன்றாய் விளங்கும். சிவஸஹஸ்ர நாமத்தில் சிவனுக்கு விஷ்ணு என்றபெயர் 621-ம் பெயராக 104-ம் சுலோகத்தில் வருவதும், விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமத்தில் விஷ்ணுவுக்கு சிவன் என்ற பெயர் 27-ம் பெயராக 17-ம் சுலோகத்தில் வருவதும், ஒப்பிட்டு நோக்குங்கால் எவருக்கும் எளிதில் தெரியவரும். மேலும் சிவனுக்கு ஹரன் என்றும் விஷ்ணுவுக்கு ஹரி என்றும், பாபமுதலியவைகளைப் போக்குபவர் என்ற பொருளுடையனவாய் ஒரே தாதுவிலிருந்து வந்த பெயர்கள் அமைந்திருப்பதையும் பாருங்கள். 'அரியும் சிவனும் ஒன்று, அறியாதவன் வாயில் மண்ணு' என்று ஒரு பழமொழியும் வழங்கி வருகிறது. இவ்விஷ்ணு சிவபேதத்திற்கு ஒரு முக்கிய காரணமாய் காணப்படும் பாஞ்சராத்திர பாசுபத ஒழுங்குகளையும் இவ்வாறு ஒருவன் ஒப்பிட்டு நோக்குவானேயானால், அவ்வொழுங்குகளின் ஒற்றுமை உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் விளங்கும்.

சிவன் விஷ்ணு என்ற பெயர்கள் வேறாயிருந்தாலும் குறிப்பிக்கும் பொருள் ஒன்றே என்பதற்கு அநேக ஆதாரங்கள் பொதுப் பிரமாண நூல்களிலிருந்தும் இருதிறத்தாரது பிரமாண நூல்களிலிருந்தும் எடுத்துக் காட்டலாம்.

இதற்குச் சாதாரணமாக ஸ்கந்தோபநிஷத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதின் அர்த்தத்தைப் பின்வருமாறு சுருக்கிச் சொல்லுவோம். 'ஓ மஹாதேவ! தங்களுடைய காருண்ய லேசத்தினாலே நான் அழிவற்றவனாய் இருக்கிறேன். விக்ஞானனாய் இருக்கிறேன். மங்களகானாய் இருக்கிறேன். இதைப்பார்க்கிலும் சிரேஷ்டம் யாதிருக்கிறது? * * * விஷ்ணுரூபமாய் இருக்கிற சிவன் பொருட்டும் சிவன் ரூபமாய் இருக்கிற விஷ்ணுவின் பொருட்டும் நமஸ்காரம். சிவனுடைய ஹிருதயமே விஷ்ணு, விஷ்ணுவினுடைய ஹிருதயமே சிவன். எவ்வளவு இவ்விருவரிலும் நான் பேதம் காணவில்லையோ அவ்வளவு எனக்குச் சந்தோஷமும் பிறப்பு இறப்பற்ற வாழ்வும் உண்டாகக் கடவது. சிவகேசவர்களுக்குள்ளே பேதமேகிடையாது. * * * மனது விஷயத்திற் பற்றாமைதான் தியானம். மனதிலுள்ள தோஷத்தை விடுவதுதான் தியாகம்; இந்திரியங்களை அடக்குவதே சௌசம் * * ஸ்ரீமத்-பரஞ்சோதியின் பொருட்டு நமஸ்காரம். எப்பொழுதும் எனக்குப் பிறப்பு, இறப்பற்ற வாழ்வு உண்டாகக்கடவது.' ஓ நரஸிம்மா! ஓ தேவேசா! உம்முடைய பிரஸாதத்தினாலேயே ஜனங்கள் விரிஞ்சி நாராயண சங்கரஸ்வரூபமாயும், அசிந்தியமாயும் அவ்யக்தமாயும், ஆனந்தமாயும், துக்கமில்லாததாயும், தேவாத்மகமாயும் இருக்கிற பிரம்மத்தின் நிஜஸ்வரூபத்தை அறிகிறார்கள்.' இதற்கேற்பவே பொதுவாய்:—

யாவையும் யவருந்தானாய் யவரவர் ஸமயந்தோறும்
தோய்விலன் புலனைந்துக்கும் சொலப்படா னுணர்வின் மூர்த்தி
ஆவிசேருயிரினுள்ளான் யாதுமோர் பற்றில்லாத
பாவனையதனைக்கூடில் அவனையும் கூடலாமே.

என்று நம்மாழ்வாரும்,

ஸமய கோடிகளெல்லாம் தன்தெய்வ மென்தெய்வம்
என்று எங்கும் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவும் நின்றதெது.

என்று தாயுமானவரும் கூறியிருக்கின்றனர்.

தங்கமொன்று ரூபம்வேறு தன்மையான வாறுபோல்
சேங்கண்மாலு மீசனும் சிறந்திருந்த தம்முளே
விங்களங்கள் பேசுவார் விளங்குகின்ற மாந்தரே
எங்குமாகி நின்றநாமம் நாமமிந்த நாமமே.

என்று சிவவாக்கியர் சிறப்பாகவும்கூறியுள்ளார்.

வேதமே ஸகல தேவதா நாமங்கள் விஷயத்தில் 'பரம்பொருள் ஒன்றே, அதை மஹானுபாவர்கள் (ஆராதிப்பவர்களது மனோதர்மத்திற்கேற்ப) அநேகவிதமாகப் பெயரிட்டழைக்கிறார்கள்' என்று கோஷிக்கிறது. பிரம்ம ஸூத்திரத்தில் வியாஸர், ஸகல தேவதைகளின் பெயர்களும், ஒரே பரம்பொருளின் பலபெயர்கள் என்று பல இடத்தும் ஸ்தாபிக்கிறார். இவைகளே இவ்விஷயத்தில் வேதசாஸ்திரம் முதலியவைகளின் அபிப்பிராயம்.

திரிமூர்த்திகளைப்பற்றி கூறிய காலத்திலே, மூன்று மூர்த்திகளில் எதை ஆராதித்தாலும் பரம்பொருளே ஆராதிக்கப்படுவதால் முடிவான நிலை கைகூடும் என்று ஆதாரத்துடன் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆதாரச்செய்யுள்களும் சைவ வைஷ்ணவ ஸமரஸத்திற்கு ஸாதகமே.

மேலும் முக்தியாகிய முடிவான நிலையைப் பற்றிக் கூறுங்கால் இருதிறத்தாரும் பொதுப் படையாகவே கூறுகின்றனர்.

நன்றாய் ஞானம் கடந்துபோய் நல்லிந்திரியமெல்லா மீர்த்து
ஒன்றாய்க்கிடந்த அரும்பெரும் பாழ்உலப் பிலதனை உணர்ந்துணர்ந்து
சென்றாங் கின்ப துன்பங்கள் செற்றுக் களைந்து பசையற்றால்
அன்றே அப்போதே வீடதுவே வீடுவீடாமே.

—நம்மாழ்வார்.

தானான தன்மயமே யல்லால் ஒன்றைத்
 தலை எடுக்க வொட்டாது தலைப்பட் டாங்கே
போனாலும் கற்பூர தீபம் போலப்
 போயொளிப்ப தல்லாது புலம்வே றின்றி
ஞானாகா ரத்தினொடு ஞேய மற்ற
 ஞாதுருவும் நழுவாமல் நழுவி நிற்கும்
ஆனாலும் இதன் பெருமை எவர்க்கார் சொல்வார்
 அதுவானால் அதுவாவார் அதுவோ சொல்லும்.

—தாயுமானவர்.

இதுவுமன்றி சிவ விஷ்ணுக்களுள் பேதங் கற்பித்தல் கொடியபாபம் என்பதற்குச் சில ஆதாரங்கள் காட்டுவோம்.

'நாழியுப்பு நாழியப்பு நாழியான வாறுபோல்
ஆழியோனு மீசனு மமர்ந்து வாழ்ந்திருந்திடம்
எருதிலேறு மீசனு மியங்குசக்ர தரனையும்
வேறுகூறு பேசுவோர் வீழ்வர்வீ ணரகிலே'

என்றும்,

'தில்லைநா யகனவன் திருவரங் கனுமவன்
எல்லையான புவனமு மேகமுத்தி யானவன்
பல்லுநாவு முள்ளபேர் பகுந்துகூறி மகிழுவார்
வல்லபங்கள் பேசுவார் வாய்புழுத்து மாய்வரே.'

என்றும் சிவவாக்கியர் அருளிச்செய்திருக்கிறார்.

'அரனதிக னுலகளந்த வரியதிகன் என்றுரைக்கு மறிவி லோர்க்குப்
பரகதி சென்றடைய வரிய பரிசேபோல் * * *'

என்று கம்பர் கிட்கிந்தா காண்டம் நாடவிட்ட படலத்திலும்,

'* * பலதெய்வம் பழித்துரைக்கும் பாதகரும் பரந்த தங்கள்
வாய்வழியே புழுச்சொரிய மாநரகக் கும்பியிடை மறுக்கக் கண்டான்'

என்று ஒட்டக்கூத்தர் உத்தரகாண்டம் திக்கு விஜயப் படலத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார். இவைகளை எல்லாம் ஒருங்கு சேர்த்து ஔவையாரும் 'தெய்வமிகழேல்' என்றும், 'தெய்வம் ஒருவனே என்று உணரவல்லீரேல் அருவினைகள் ஐந்தும் அறும்' என்றும் திருவாய்மலர்ந் தருளினார்.

ஆகவே இவ்விஷயங்களை யறியாமையும், உண்மையில் பரம்பொருளைக் குறிக்கும் பெயர்களாகிய சிவன், விஷ்ணு என்பவைகள் திரிமூர்த்திகளில் அடங்கிய ஸம்ஹார ஸ்திதி கர்த்தர்களின் பெயர்கள் என்ற விபரீத ஞானமும் சிவ விஷ்ணுபேதச் சண்டைக்கு முக்கியமான காரணம். சிவன் அல்லது விஷ்ணுவை அவரவர்கள் தத்தமக்குத் தக்கபடி எண்ணி ஆராதிப்பதில் கெடுதி யொன்றுமில்லை. அதனால் அவர்களுக்கு நன்மையே உண்டாகும். இதற்கு ஏற்பவே :

யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர் அத்தெய்வ மாகி யாங்கே
மாதொரு பாகனார்தாம் வருவர்.

என்று சிவஞானசித்தியாரிலும்

ஞானமாய் ஒன்றாய் நின்ற என்னையே நாணு வாகப்,
போனதீ வினையின் மாந்தர்வேள்வியால் பூஜித்தத்தால்
வானமா மூலகமேறி வாழ்ந்துமண் ணிடையே வீழ்ந்
டீனமா மாசையாலே யிறப்பது பிறப்பதாவார். [திட்

என்று பகவத் கீதையிலும் அமைந்து கிடக்கின்றன. இதன்படி தம் மனோதர்மத்திற்கேற்ப ஆராதிக்குங்கால்,

'சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை—உபாயம்
இதுவே மதியாகும் அல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்'

என்று கூறிய ஔவையார்,

'திருமாலுக் கடிமைசெய்'

எனக் கூறியுள்ள கருத்தையும் 'தெய்வ மிகமேல்' என்று பொதுப்படையாகக் கூறியுள்ள கருத்தையும் முற்கூறிய சாஸ்திரக் கருத்துகளோடு பொருத்திப்பார்த்து நமது வழிபாடுகளை மதத்வேஷமின்றி நடத்தவேண்டும். இந்த வாக்யங்கள் கருத்துக்களை பின்வருமாறு நிராலம்ப, மைத்ராயண்ய உபநிஷத்துக்களில் எடுத்து விளக்கியிருக்கிறது.

நிராலம்ப உபநிஷத்தில் 'பரமாத்மா யார்? பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன், இந்திரன், யமன், ஸூர்யன், சந்திரன், தேவதைகள், அஸுரர்கள் பிசாசங்கள், மனிதர்கள், ஸ்திரீகள், பசு முதலியவை, ஸ்தாவரம், பிராஹ்மணர், இவர்கள் யார்?' என்ற கேள்விகளை எடுத்துக்கொண்டு எல்லாவற்றிற்கும் 'தேஹாதிகளைக் காட்டிலும் அதிச்ரேஷ்டமான பிரஹ்ம ஸத்ய வஸ்துவே பரமாத்மா. அதுதான் இவர்கள் எல்லாம்' என்று ஒரேபதிலாகக் கூறிமுடிக்கிறது. மைத்ராயண்ய உபநிஷத்தில் வாலகில்யர்கள் பிரஜாபதியை நோக்கி 'அக்னி, வாயு' ஸூர்யன், பிராணன், காலம், அந்நம், பிரஹ்மா, ருத்திரன், விஷ்ணு இவர்களில் ஒருவரைச் சிலர் த்யானம் செய்கின்றனர்; சிலர் மற்றொருவரை த்யானம் செய்கின்றனர். இவர்களுள் சிறந்தவர் யார்? உமக்கு எவர்சிறந்தவரோ அவரையே நாமும் சிறந்தவர் என மதித்து வழிபடுகிறோம்' என்றனர். அதற்கு பிரஜாபதி, 'சிறந்ததாயும் நாசமற்றதாயும் சரீரமற்றதாயுமுள்ள பிரஹ்ம வஸ்துவுக்கு நீங்கள் கூறியவர்கள் எல்லாம் முக்ய உருவங்கள். உலகத்தில் எந்தெந்த மனிதனுக்கு எதெதில் பிரியமோ அதில் ஈடுபட்டு திருப்தியடையலாம் அவன். இவை எல்லாம் பிரஹ்மம்தான். இவை எல்லாம் பிரஹ்மத்தினுடைய சிறந்தசரீரங்கள். இவைகளை பிரஹ்மமென்றே த்யானம் செய்ய வேண்டும். இப்படி உபாஸிப்பவன் அந்தந்த தேவதைகளில் ஐக்யமாய் மேல் மேல் லோகங்களில் உலாவுவான். பிரபஞ்சம் லயமாகுங்கால் ஆத்மாவில் 'ஒன்றாகிவிடுகிறான்' என்று ஸமரஸ மறுமொழி கூறிமுடித்தார்.

இவைகளை மறவாது த்வேஷபுத்தியை தலை எடுக்க வொட்டாது அடித்து, வேறுபெயர்களைப் பின்பற்றிப் பரம்பொருளையே ஆராதிக்கும் ஜனங்கள் மோக்ஷவழியில் நம்மைப் போல யத்தனம் செய்பவர்கள் என்று ஸதா பாவிக்க முயற்சிக்கவேண்டும். இவ்வாறு பல நாமங்களும் ஆராதனங்களும் சென்றடையும் இடமான பரம்பொருளது கிருபையால் பேதபுத்தியும் அதனால் உண்டாகும் சண்டையும், இருந்தவிடம் தெரியாது பறந்தோடிப் போகட்டும். எல்லோரும் கடவுளை அடைந்து நிலை பெறும் விஷயத்தில் அந்யோந்யமான அன்பு பாராட்டட்டும். மனிதர்கள் மனதில் சாந்தி குடிகொள்ளட்டும். ஸகலலோகங்களும் ஸௌக்யத்தை அடைந்து ஓங்கித் தழைக்கட்டும்.

ஓம் தத்ஸத்.

நமது சந்தா நேயர்களுக்கு

சந்தா நேயர்கள் கடிதம் எழுதும்போதும் சந்தாத்தொகை அனுப்பும்போதும் தமது விலாஸத்துக்கெதிரே யிருக்கும் நம்பரைக் குறிப்பிட்டு எழுதக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். நம்பரைக் குறிப்பிடாத பக்ஷத்தில் வீண் காலதாமதமாகும்.

மானேஜர்.

கோபர்னிகஸ்

COPERNICUS

"எப்பொருளெத் தன்மைத் தாயினுமப் பொருள்
மெய்ப்பொருண் காண்பதறிவு."—

இவர் கி. பி. 1473௵ பிப்ரவரி௴ 19௳ விஸ்லோ என்னும் நதியின் மீதுள்ள, 'விசித்திரமான' தார்ன் (Thorn) என்னும் பட்டினத்தில் பிறந்தவர். இவர் பிறக்கும்பொழுது அப்பட்டினம் ஏற்படுத்தப்பட்டு இரண்டுநூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாகவே இருக்கலாம். பிரஷியாவுக்கும், போலண்டுக்கும் மத்தியிலமைந்திருப்பதினாலும், அந்நதியும் போக்கு வரவுக்கு வசதியான தண்ணீர் மார்க்கமா யமைந்ததினாலும், அப்பட்டினம் கூடிய சீக்கிரம் ஓர் முக்கிய வியாபார ஸ்தலமாகிவிட்டது. 15-ம் நூற்றாண்டில், அது ஓர் முக்கிய இராணுவஸ்தலமாக்கப்பட்டதுமன்றி தற்காலம் ஜர்மனி ராஜாங்கத்தாரால் முதல் தரமான கோட்டையாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

வானசாஸ்திரத்தில் நூதன சங்கதிகளைக் கண்டுபிடிப்பதில் கெப்ளர், நியூட்டன் முதலியோர்க்கு முன்னோராகிய கோபர்னிகஸ் மற்ற வானசாஸ்திரிகளைப் போன்றுயர் குலத்தில் உதித்தவரல்லர். அவர் தந்தை ஓர் வர்த்தகர். ஆனால் அவருடைய மாமன்மார்களில் ஒருவர் பிஷப்பாக(Bishop)விருந்ததாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உன்னத பதவியை யடைந்த அநேகருடைய சரித்திரங்களில் அன்னோருடைய குழந்தைப் பருவம், வாலிபதசை முதலியவை எவ்வாறு நம்மனதைக் கவருதற்குக் காரணமாக விருக்கின்றனவோ அம்மாதிரி, பிரசித்திபெற்ற இவ்வான சாஸ்திரியின் சரிதையில் ஒன்றுமில்லை; ஏனெனில் அவைகளைப்பற்றி நமக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. கிராகோ (Cracow) சர்வ கலாசாலைக்குச் செல்லும்படியான யோக்கியதை அடையும் வரை நிக்கோலஸ் என்று நாமதேயம் பூண்ட இவர் தன் இல்லிலேயே கல்வி கற்று வந்தார். இவர் பெற்ற வித்தை பூர்வகால வெண்ணப்படி விருந்த போதினும், அதினின்றும் எவ்வளவு நன்மை அவர் அடையக்கூடுமோ அவ்வளவையும் அடைந்ததாகக் காணப்படுகிறது. கோபர்னிகஸ் வைத்தியம் செய்யும் தொழிலைத் தன் ஜீவனோபாயத்தைத் தேடுதற்குரிய தொழிலாக்கிக்கொள்ள எண்ணங் கொண்டவராய் வைத்திய சாஸ்திரத்தையே யாவற்றினும் அதிகமாகப் படித்து வந்தனர். ஆனால் பிரசித்திபெற்ற வானசாஸ்திரியாக விருக்கின்ற இவருடைய மனச்சார்புகள், கணித சாஸ்திரத்தில் இவர் மிக்க அவாவுடன் உழைத்து வந்ததாகக் காட்டின. இதுவுமன்றி, இவருக்குப் பின் வந்த, புகழ்பெற்ற வானசாஸ்திரிகளில், கலிலியோவைப் போல, சித்திரம் வரைவதில் இவர் மிக்கப் பிரியங் கொண்டிருந்ததுமன்றி அத்தொழிலிலும் கைத்தேர்ச்சி யடைந்திருந்தன ரென்றும் தெரிய வருகிறது.

கோபர்னிகஸ், தனக்கு இருபத்தேழு ஆண்டுகள் நிறைவதற்கு முன்னமேயே, தான் வைத்தியத் தொழிலைக் கைக்கொள்வது என்ற எண்ணத்தைத் தவிர்த்து விட்டு, தன் ஜீவிய நாள் முழுவதையும் பிரகிருதி சாஸ்திரங்களுக்கு அர்ப்பணம் செய்து விடுவதாக தீர்மானித்து விட்டனர். இவர் கணித சாஸ்திரம் கற்பிப்பதில் சிறிது காலங்கழித்ததுமன்றி, அத்தொழிலில் கீர்த்தியையுமடைந்தனர். இவருடைய கீர்த்தி மேன்மேலும் ஓங்கி அதிகரிக்கவே, பிஷப்பாகவிருந்த இவருடை மாதுலர் அதைக்கேள்விப்பட்டு, தேவாலயங்களில் பிரசங்கம் செய்வோருக்கு வேண்டிய, யோக்கிய தாபத்திரத்தை யடைவதற்குரிய சாதனங்களைத்தேடும்படி சொல்லியவாறே, கோபர்னிகஸ் பெற்று, உடனே, விஸ்டுலா நதியின் முகத்துவாரத்திலிருக்கும் பிரான்பெர்க் (Fraunberg) கிலுள்ள தேவாலயத்தின் குருவாகவும் நியமிக்கப்பட்டனர்.

அப்படியே, நானாவித சக்திவாய்ப் பெற்ற இவர் பிரான்பெர்குக்குச் சென்றனர். துறவற நிலையில் அவாக்கொண்டிருந்த இவர் தன் வாழ்நாள் முழுமையும் சரியான வழியிலேயே கழிக்க வெண்ணங்கொண்டனர். அதனால், சாதாரண மனிதர்களின் சங்கத்தில் சேர்வதைக்கட்டோடே ஒழித்துவிட்டதுமல்லாமல் ஆழ்ந்த கருத்தும், கல்வித்தேர்ச்சிபெற்ற சிலர் மாட்டுமே தன் நட்பை வரம்புப் படுத்தினதுமல்லாமல் யாதொரு பிரயோசனமுமற்ற சம்பாஷணைகளில் தான் தலையிடுவதையும் தவிர்த்துவிட்டனர். சித்திரம் வரைதலில் தனக்கிருந்த சக்தியைக்கூட அற்பமென்று அவர் கருதியதாகவும்

காணப்படுகிறது. எவ்வாறிருப்பினும் அதற்கப்புறம் சித்திரம் வரைதலில் பழகுவதை விட்டு விட்டதாகத் தெரியவருகிறது.

தேவாலயத்துக்குரிய கடமைகளைச் சரிவரச் செய்து வந்ததுமல்லாமல், ஏழைகளுக்கு வைத்தியம் செய்வதிலும் மற்றைய காலங்களில் கணித சாஸ்திரத்திலும் வான சாஸ்திரத்திலும் ஆராய்ச்சி செய்வதிலும் தன் காலத்தைச் செலவிட்டு வந்தனர். வான சாஸ்திரத்தைப்பற்றிப் படித்தற்கு, வேண்டிய கருவிகளில் இவரிடத்திலிருந்தவைகள் மிகவும் அற்பமென்று சொல்லக் கூடியவைகளே. அல்லென்ஸ்டீன் என்னுமிடத்திலிருந்த இவர் மனையின் சுவர்களில் இவராக ஏற்படுத்திய துவாரங்களே, இவர் நக்ஷத்திரங்கள் உச்சமடைவதை நோக்குவதற்கு உபகரணங்களாக உபயோகப்பட்டன. யந்திரம் நிர்மாணிக்கும் சாதனையில் இவர் மிக்க திறம் வாய்ந்தவர். பிரான்பெர்கிலுள்ளோரின் உபயோகத்திற்காக ஓர் ஓடையினின்றும் ஜலத்தை மேலே எடுப்பதற்காக இவர் ஏற்படுத்திய சூக்ஷமமே, இவர் சாமர்த்தியத்தை நிரூபிக்கத் தகுந்த சான்றாம். இவ்வியந்திரத்தின் விசேஷத்தை இப்பொழுதுகூட பார்க்கலாமாம்.

கோபர்னிகஸின் ஆராய்ச்சி, பிரசுரிக்கப்படுவதற்கு முன்னாக அக்கால வானசாஸ்திரிகள் நம் பூமிக்குச் சலனமில்லை யென்றும், வானசோதிகளின் உண்மையான சலனங்கள் நமக்கு காணப்படும் சலனங்களேயென்றும் நிலைநாட்டி வந்தனர். இக்கொள்கையை சுமார் 1400-வருடங்களுக்குமுன்பாக டாலமி ஸ்தாபித்தனர். நாம் முன்னொரு சஞ்சிகையிற் கூறியபடி, இவ்வளவு பெரிய பிழை முக்கியமான உண்மையோடு கலந்தும், உண்மைத் தோற்றத்தையும் பெற்றிருந்ததினாலும் கோபர்னிகஸினுடைய கிரந்தம் வெளிப்படும் வரை, டாலமியின் கொள்கைகளின் உண்மையைக் குறித்து ஒருவரும் சந்தேகப்படவில்லை. ஆனால் சிலர் மட்டும் ஒவ்வொரு சமயத்தில், பூமியைச் சுற்றி வராமல் மற்ற கிரகங்கள் சூரியனைச் சுற்றி வருதல்தான் நிச்சயமாயிருக்க வேண்டுமென்று சந்தேகங் கொண்டதாகத் தெரிய வருகிறது. ஆயினும் சாஸ்திர சம்பந்தமான விஷயமொன்றைச் சொல்வது ஒருவனுக்கு மிக்க எளிது. ஆனாலோ அன்னான், அவ்விஷயத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கு வேண்டிய குறிப்பு அல்லது பரிசோதனையை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டுள்ள நியாயத் தொடர்ச்சியைக் கொண்டுள்ளானாக விருப்பது அரிது. பிதகோரஸ் (Pythagoras) என்பவர், கிரகங்களெல்லாம் பூமியைச் சுற்றாமல் சூரியனைத் தான் சுற்றி வருகிறதென்று தன் மாணவர்களுக்கு போதித்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அவர் கொண்டிருந்ததாகச் சொல்லப்படும் நம்பிக்கை, சரியென்று சாஸ்திரப்படி நிரூபித்தற்கு வேண்டிய காரணங்களை அவர் அறிந்திருந்தாரா வென்பது நிச்சயமாய்த் தெரியவில்லை. நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய சங்கதிகளைக் கொண்டு மட்டும் பார்க்கின், வான சோதிகளின் சலனங்களைப் பற்றி இவர்கொண்டிருந்த, எண்ணங்களை, அக்காலத்திலிருந்த பிரகிருதி தத்துவம் என்னும் நூலின்கண்ணுள்ள விசித்திரமான கொள்கைகளோடு வித்தியாசமின்றி கலந்துவந்தனவென்றும் தெரிய வருகிறது. வான சோதிகளில் எது முக்கியமானதென்று பிதகோரஸ் ஒருவேளை சரியாகச் சொல்லியிருத்தற் கூடும். ஆனால் அவர் அதைத் திருப்திகரமாய் நிரூபிக்கவில்லையென்பதும் உண்மையே.

கோபர்னிகஸ் தான் சொல்லுவதைக் காதுகொடுத்து கேட்க சம்மதிப்பட்டவர்களை சரியான நியாயத்தொடர்புகளைக்கொண்டு சூரியனைச் சுற்றித்தான் மற்றவைகள் செல்லுகின்றனவென்பதுதான் உண்மையென்று ஒத்துக்கொள்ளும்படியாகச் செய்தார். அதற்கு அவர் காட்டியனவும் அவர்பெயரை பிரசித்தி பெறச் செய்தனவுமாகிய அந்நியாயங்கள் என்னவென்றுபார்ப்போம். அவர் முதல் முதல் நூதனமாய்க் கண்டுபிடித்த சங்கதிகளில் விசேஷமானது, பூமி தன் அச்சுஸ்தம்பரேகையை (axis)ச்சுற்றிச் சுழலுவது என்பதேயாம்.

நக்ஷத்திரங்கள் முதலியவை, பூமியை 24மணி நேரத்தில் சுற்றிக்கொண்டுவருவதாக, நாம் தினந்தோறும் காணும் தோற்றம் சாத்தியமென்றும், நமக்குத்தோற்றும் சலனங்களே அவைகளின் உண்மையான கதிகளென்றும் டாலமி நிரூபித்ததாகவும் இக்கொள்கையின்படி உண்டாகும் கஷ்டங்களெல்லாம் டாலமியும் அறிந்திருந்ததாகவும் முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறோம். வானசோதிகள் உதயமாவதும் அஸ்தமிப்பதும் பூமியல்லாமலுள்ள பிரமாண்டமான

ககோளம் பூமியைச்சுற்றி வருதலினாலாவது அல்லது பூமிமுதலியவை சூரியனைச்சுற்றிவருதலினாலாவது ஏற்படக்கூடுமென்று கோபர்னிகஸும் அறிந்திருந்தார். டாலமி செய்தவாறே இவ்விருகக்ஷி நியாயங்களையும் கோபர்னிகஸ் தீர ஆலோசனைசெய்து நிறுத்துப்பார்த்ததில் டாலமி அடைந்த தீர்மானத்துக்கு மாறான தீர்மானத்தை அடைந்தார்.

கோபர்னிகஸுக்கு, பெரியககோளம் சுற்றி வருகிறதென்று கொள்வதாலுண்டாகும் கஷ்டங்கள் பூமிசுழலுவதில்லையென்று டாலமியை சொல்லும்படியாகச்செய்வித்தக் கஷ்டங்களைக் காட்டிலும் அதிகமாகக் காணப்பட்டன. நாம் பார்க்கும் மாறுதல்களெல்லாம், ககோளம் சுற்றுவதனாலல்லாமல் தான்கொண்டபடி பூமி சுழலுவதனால் எவ்வாறுண்டாகலாமென்று கோபர்னிகஸ் நன்றாய் விளக்கிக் காட்டினார். சலனமற்ற சலத்தின் மேல் வேகமாய்ச் செல்லும் ஓர் கப்பலி விருப்போர்க்கு அக்கப்பல் ஒரே விடத்திலிருப்பதாகவும், கரையிலுள்ள வஸ்துக்கள், தாம் அதிவேகமாய் செல்லுவதாய் தோற்றுகின்றனவென்ற சங்கதியை எடுத்துக்கொண்டு, அம்மாதிரியே பூமி சுழலுமாயின், பூமியிலிருப்போருக்கு அது அசைவற்றிருப்பதாகவும் அச்சலனத்தை, தப்பிதமாக, நாம் நக்ஷத்திர முதலியவைகளின் பேரில் ஏற்றி விடுவதாகவும் கூறினர். டாலமி, பூமி சுற்றுதல் அசாத்தியமென்பதை நிரூபிக்கக்கூறிய நியாயங்களிலுள்ள பிழைகளையெல்லாம் கோபர்னிகஸ் வெளிப்படுத்தி அந்நியாயங்களை கண்டதுண்டமாக சேதித்தனர். பூமி சுழலுமாயின் அதன் மேலிருக்கும் வாயுமண்டலம் அதனுடன். சுழலாதென்றும் அதனால் சூராவளிக் காற்றுகள் உண்டாகி எப்பொழுதும் அடித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும் அதனால் இப்பூமியின் பேரில் ஜீவராசிகள் வசித்தல் அசாத்தியமாய் விடுமென்றும் அவ்வாறில்லாமையால் பூமி அசைவற்றதென்று கூறிய டாலமியின் நியாயத்தை கோபர்னிகஸ் விபரீதமான வாதமாக மதித்தனர். தான் தெருவில் நடந்து கொண்டிருந்த போதிலுங் கூட, தன்னுடைய சட்டை தன்னுடலோடு கூடவே விருப்பது போலவே, வாயு மண்டலமும் பூமியின் மேலேயே அதைப் பின் தொடர்ந்து வரவேண்டுமென்று கோபர்னிகஸ் காண்பித்தனர்.

இவ்விதமாக பூமியின் சலனத்தை மறுக்கக் கூறப்பட்ட முதல்தடைகளெல்லாம் சரியானவைகளல்லவென்று தள்ளிவிட்டபிறகு இராப்பகலுண்டாவதன் காரணத்தை விளக்கஎடுத்துக் கொள்ளப்பட்டனவும் ஒன்றுக்கொன்று மாறானவுமாகிய விரு கொள்கைகளில் எது சாத்தியமென்று அவைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்படியான ஸ்திதியில் கோபர்னிகஸ் இருந்தார். கடைசியாய் முடிவாக வேண்டிய விஷயத்தை, இம்மாதிரியாகக் கொண்டுவந்து விட்டபிறகு முடிவு இன்னதுதான் என்பது சந்தேகமேயில்லாத விஷயமாம். இப்பொழுது இந்த வினா ஒன்று; பெரிய ககோளத்தின் மத்தியில், ஓர் சிறுமணலைப் போன்ற பூமிதன்னைத் தானே 24-மணிநேரத்தில் சுழன்று வருதலா அல்லது பிரமாண்டமான அக்ககோளம் அதேகாலத்திற்குள் எதிர்திக்கில் பூமியைச்சுற்றி வருதலா— எதுசாத்தியம்? முதற்கூறிய உத்தேசமே மிகவும் சுலபமாகவிருப்பதாக வெட்டவெளிபோல் தெரிகின்றது. இதுமட்டுமல்லாமல் இன்னும் பலமான நியாயங்கள் பலவும் கோபர்னிகஸ் எடுத்துக்காட்டினார். டாலமி நக்ஷத்திரங்களெல்லாம் அக்கோளத்தில் பதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்று கொண்டதாக முன்னமேயே கூறியிருக்கும் அவர் இவ்வாறு கொள்வதற்குத் தகுந்த காரணங்கள் காட்டவில்லை. அவர் சொன்னதெல்லாம் அவ்வாறில்லாமற் போயின் அப்பெரிய ககோளம் அசைவற்ற இப்பூமியை சுற்றிவருதல் சாத்தியமென்று நிரூபிக்க ஓர் சூழ்ச்சி கண்டுபிடிப்பது ஏறக்குறைய முடியாத காரியமென்பதேயாம்.

நாம் காணும் மாறுதல்களை, காகிதத்தின் பேரில் வரைந்து காட்டுவதற்குக் ககோளத்தை உருண்டைவடிவமாகக் கொள்வது யுக்தமாகவிருந்தபோதினும், உண்மையாகவே அநேக வஸ்துக்களாலாக்கப்பட்டுள்ள அக்ககோளம், அவ்வாறிருத்தற் முடியாத காரியமென்று கோபர்னிகஸ் எண்ணினார். ஏனெனில் அவ்வாறிருப்பின், கணக்கில்லா நக்ஷத்திரங்களெல்லாம் பூமியினின்று சமதூரத்திலிருக்கவேண்டி நேரிடும். நக்ஷத்திரங்கள் எல்லாம் பூமிக்கு சமதூரத்திலிருக்கின்றனவென்றும், வேறுவிதமாயிருத்தல் அசாத்தியமென்றும் ஒருவரும் கூறத்துணியார். அதற்கு வேறுவித நியாயங்களொன்றுமில்லாமையால், நக்ஷத்திரங்க

ளெல்லாம் டாலமி கூறியவாறு அக்ககோளத்தில் பதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பது மிகவும் அசம்பாவிதமானதோர் விஷயமாக கோபர்னிகஸ் கருதினார்.

டாலமியின் ககோளம் எத்தன்மைத்தான வஸ்துக்களா லாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று அறிந்துகொள்ள, ஐயமின்றி, கோபர்னிகஸ் மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். விஷயங்களில் ஊடுருவிச்சென்று ஆராயும் கோபர்னிகஸ் அக்ககோளம் நம்மனத்திற்கு மெட்டாதபடி அவ்வளவு பெரியதா யிராவிடின், அதற்கு வெளியே இடமிருக்கவேண்டுமென்றும், அதனால் அநேக கஷ்டங்கள் நேரிடுமென்றும் அறிந்திராம விருக்க முடியாது. மேற்கூறியபடி அவ்வளவு பெரியதா யிராவிடினுங்கூட பூமியினுடையதைவிட பல்லாயிரமடங்கு பெரிதான குறுக்களவைக் கொண்டதாக விருக்க வேண்டுமென்பது வெளிப்படையே. இந்நியாயங்களைக் கொண்டு நக்ஷத்திரங்களும் மற்ற வானசோதிகளும் மிகப் பெரியவைகளான பொருட்களாக விருக்க வேண்டுமென்று கூறினார். இவ்வுண்மைகளை விளக்கியபிறகு, மேற்சொன்னகேள்வியை, அதற்கு சரியானவிடை தவிர வேறொன்றுஞ் சொல்லமுடியாதபடி அவ்வளவு சாதுரியமாய் கேட்கும்படியாக கோபர்னிகஸ் மனவலிவை யடைந்தவரானார். பூமி 24 மணிநேரத்துக்குள் தன் அச்சைச்சுற்றி வருவதா, அல்லது ஆயிரக்கணக்கான பெரிய நக்ஷத்திரமண்டலங்கள் அதேகாலத்தில், இப்பூமியை, பூமிசுழலும் வழியைக்காட்டிலும் பல்லாயிரமடங்கு பெரிதான வட்டவழியாய் சுற்றி வருவதா? எது நமது பகுத்தறிவுக்கு யுக்தமாகத் தோற்றுகின்றது? இவ்வுத்திரத்திற்கு, வெட்டவெளியைப் போலத்தோன்றும் விடை, கோபர்னிகஸின் மனதிற்கு மிக்கவலிவுடன் பட்டதால், பூமிசலனமற்றதென்று கொண்ட டாலமியின் சித்தாந்தத்தைத் தள்ளிவிடும்படியாகவும், பூமி தன்னைத் தானேச் சுற்றுவதனாலுண்டாவதாகக் கூறும்படியாகநேரிட்டது.

இவ்வளவு பெரியமாறுதல் எப்பொழுது செய்யப்பட்டதோ, அப்பொழுதே, அக்ககோளத்தைப்பற்றி இயல்புக்கு மாறாகக்கொள்ளப் பட்டிருந்த வெண்ணங்க ளெல்லாம் தவிடுபொடியாய் விட்டன. உதாரணமாக நக்ஷத்திரங்களெல்லாம் பூமியினின்றும் சமதூரத்திலிருப்பதாகக் கொள்ள வேண்டியதற் கவசியமொன்றுமில்லை.

கோபர்னிகஸ் அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று தூரத்தில் எவ்வளவு வித்தியாசப்படுமோ அவ்வளவு தூரத்திலிருக்கலாமென்றும், சில, மற்றவைகளைக்காட்டிலும் பல்லாயிரமடங்கு தூரத்திலிருக்கலாமென்றும் ஊகித்தார். கோபர்னிகஸினுடைய சித்தாந்தம் எப்பொழுது நன்றாய் விளக்கப்பட்டதோ, அதுமுதற்கொண்டு அதை அறிந்துகொள்ள சக்தியையும்மனதையுமுடையோர் அதன் உண்மையை ஒத்துக்கொள்ளாமலிருப்பது முடியாதகாரியமாயிற்று. பூமி அசைவற்றதென்ற கொள்கையைத் தள்ளிவிட்டபிறகு, பூமி சலனமுடைத்து என்ற சித்தாந்தமும், மற்ற வானசோதிகளின் கதிகளிலுண்டாம் மாறுதல்களை விளக்குவதற்கு நேரிடும் கஷ்டங்களுக்குட்படுமோ வென்று பார்ப்பது கோபர்னிகஸுக்கு அவசியமாகத் தோன்றிற்று.

முன்னாடியே பூமி அந்தரத்தில், ஒன்றினாலும் தாங்கப்படாமல் நின்றுகொண்டிருக்கிறது என்பது, எல்லாராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தது. அத்தன்மைத்தான பூமிக்கு தன்னைத்தானேசுற்றிவரும் சலனம்வேறுஉண்டென்று காண்பித்தனர். பூமி ஒரு இடத்தில் அசைவற்று நிற்பதில்லையென்று தெரிந்தபின், மேற்சொன்ன சலனத்தைத்தவிர வேறுவிதமான சலனங்கூட பெற்றிருக்கலாமென்று கொள்வது நியாயமாகவே தோன்றிற்று. இவ்விஷயமாகத்தான், இதுவரை இவர் கவனத்தைக் கவர்ந்த எண்ணங்களைவிட, மிகவும் கஷ்டமானதொன்றை சரியாய்வெளியிட இவர் மிக்க பிரயாசை எடுத்துக் கொண்டனர். பூமி சுழலுவதினால் இராப்பகல் எவ்வாறுண்டாகின்றதென்பதை நிரூபிப்பது அவருக்கு சுலபமாகவேயிருந்தது. ஆனால் கிரகங்களெல்லாம் சூரியனைச் சுற்றி வருகின்றன வென்றும், அக்கிரகங்களில் பூமி ஒன்றென்றும், அது வருஷத்தில் ஒரு தரம் சூரியனைச் சுற்றி வருகிறதென்றும், தான் கொண்ட எண்ணத்தைக் கொண்டு, டாலமி திருப்திகரமாய் விளக்கிய, மற்றைய கிரகங்களின் சஞ்சாரங்களை விளக்குவதில் மிகவும் கஷ்டமானதோர் பணிக்கு தன்னை ஆளாக்கிக் கொண்டனர் கோபர்னிகஸ். மிகவும் சுருக்கமான இக்குறிப்பில் கோபர்னிகஸி

னுடைய நேர்த்தியான ஆராய்ச்சிக்குக் காரணமாக விருந்த க்ஷேத்திர கணித சூத்திரங்களை சவிஸ்தாரமாய் எடுத்துக் காட்டுவது முடியாத காரியமாம். ஆயினும் முக்கியமான சில ஆதாரங்களை மட்டும் எடுத்துக் காட்டுவோம்.

சாதாரணமாய், வேகமாய்ச் செல்லும் புகைவண்டியிலிருப்போர் அவருக்குக்கெதிரிலுள்ள மரம், செடி கொடி முதலியவை தங்களுக்கு எதிராக மிக்க வேகமாய் செல்லுவதாக நினைப்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இவ்வித நியாயத்தைக் கொண்டு, டாலமி வட்ட வடிவினுல் விளக்கிய, கிரகசஞ்சாரங்களின் மாறுதல்களை யெல்லாம், நாமும் விளக்கிக் காட்டலாம். பூமிக்கப்பாலுள்ள கிரகங்களின் ஒழுங்கீனங்களின் முக்கியமான அம்சங்களை மட்டும் எடுத்துக் கொள்வோம். செவ்வாய், சாதாரணமாய் நக்ஷத்திரங்களினூடே மேற்கே யிருந்து கிழக்கே சென்ற போதினும் சிலசமயங்களில், தான் வந்த வழியிலேயே திரும்பிப் போவதும் சிறிதுகாலம் ஒரேவிடத்திலிருப்பதும் பிறகு முன்சென்றபடியே மேற்கேயிருந்து கிழக்கேசெல்லும் பிரயாணத்தை மறுபடியும் தொடங்குகிறதென்றும் முன்னமேயே கூறியிருக்கிறோம். கோபர்னிகஸ் எவ்வாறு உண்மையாக பூமிக்குள்ள கதியை செவ்வாயின் கதியோடு கலப்பதினுல் இவ்வித மாறுதல்கள் நேர்தல் சாத்தியமென்று தெளிவாக நிருபித்தனர் என்பதை எடுத்துக் கொள்வோம். முக்கியமாக பூமி, செவ்வாய்க்கும் சூரியனுக்கும் மத்தியில் வரும் காலத்தை எடுத்துக்கொள்வோம்; ஏனெனில் அப்பொழுதுதான் செவ்வாயின் வக்கிரகதி மிகவும் நன்றாகக் காணப்படுகிறது. செவ்வாய், படத்தில் அம்புநுனி காட்டும் திக்கில் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. பூமியும் அதேதிக்கில் செல்லுகிறதாகக் காட்டியிருக்கிறது. பூமியிலிருப்போராகிய நாம் நம்முடைய சலனத்தைப் பற்றி நினைவேயில்லாதவராய் மேற்காட்டிய நியாயப்படி பூமிசெல்லும் திக்கிற்கு மாறான திசையில் பூமியின் வேகத்துக்குச் சரியான வேகமுண்டென்று செவ்வாயின் தலைமேற் ஒருவேகத்தைச் சுமத்துகிறோம். அதனுல் நாம் காணும் முடிவென்னவெனில் செவ்வாய் இரண்டு சலனங்களை பெற்றதாகின்றது. அது உண்மையாகவே பெற்றுள்ள சலனம் ஒன்று. உண்மையாகச் செல்லும் கதிக்கு நேர் எதிர் திசையில் செல்லுவதாக நமக்குத்தோன்றும் சலனம் மற்றொன்று. பூமியும் செவ்வாயும் ஒரே வேகத்துடன் செல்லுவனவாய் நேரிடின் செவ்வாயின்மேற் சுமத்தப்பட்ட வேகமும் அதன் உண்மையான வேகமும் சமமாய் ஒன்றிற்கொன்று சரியாய்ப்போய்விடும். அதனுல் செவ்வாயைச், சுற்றியிருக்கும் நக்ஷத்திரங்களோடு ஒத்திட்டுப் பார்ப்பின் அது அசைவற்று ஒரேவிடத்தி லிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. படத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கும் சமயத்தில் செவ்வாயைவிட பூமி அதிகவேகமாய் செல்லுவதால் செவ்வாய் பின்னுல் செல்லுவதாகத் தோற்றும். சலனத்தின் வேகமுன்னுடிசெல்லும் அதன் உண்மையான வேகத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாயிருப்பதால் செவ்வாய் வக்கிரகதி அடைந்ததாகக் காண்கிறது. இம்மாதிரி நியாயங்களைக் கொண்டே கோபர்னிகஸ் மற்றகிரகங்களின் சஞ்சாரங்களின் முக்கியவிஷயங்களை மிக்க திறமையுடன் விளக்கிக்காட்டினுர். காலம் செல்லச் செல்ல இவர் கொள்கைகளுக்கு நேரிட்ட இடையூறுகளுமடங்கிவிட்டன. பூமி; ககோளத்தில், தான் பெற்றிருந்த விசேஷத்தையும் முக்கியத்தையும் இழந்துமற்றைகிரகங்களோடுதானுமொன்றாக சேரவேண்டி நேரிட்டது. முதன் முதல் ருதுக்கள் மாறிவருதற்குதகுந்த நியாயங்கொடுத்தவரும் விவேகசாலியான இவ்வானசாஸ்திரியே, மற்றும் வானத்திலுண்டாகும் மாறுதல்களில் அதுவரை தெளிவாய் தெரிந்திராதனவும் நுட்பமானவை களுமாகிய சிலவற்றையும் கவனித்து வந்தார். ஆனுல் யாவராலும் ஆச்சரியப்படத் தகும்படியாகத், தான் கண்டு பிடித்த அற்புத விஷயங்களை பிரசுரப் படுத்துவதில் காலதாமதம் செய்து விட்டனர். ஆனுல் அவ்விஷயங்கள் கிளப்பும் வாக்குவாத மட்டும் இவ்வளவவ்வளவென்று சொல்ல முடியாதபடியாயிருக்கும் என்றுந் தெரிந்திருந்தார். கடைசியாய் அவருடைய நண்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி தன்னுடைய கிரந்தத்தை அச்சுக்கூடத்திற்கனுப்பினுர். ஆனுல் அக்கிரந்தம் உலகத்தாருக்களிக்கப்படுவதற்கு முந்தியே கோபர்னிகஸ்கொடிய வியாதியால் பிணிக்கப் பட்டவராயினர். 1543ம் வருஷம் மேமீ 23௳ அவருடைய கிரந்தத்தின்

அச்சுப்பிர்தி ஒன்று அவரிடம் கொண்டு வரப்பட்டது. அவர் அதைக் கண்ணால் பார்க்கவும் கையால் தொட்டு பார்க்கமட்டுமே சக்தியுள்ளவராயிருந்தனர். அதற்குப் பின், சிறிது நேரங் கழித்து இவ்வுலக வாழ்க்கையை துறந்து விட்டனரென்றும் தெரியவருகிறது. தன் வாழ்நாள் முழுதும் செலவிட்ட பிரான்பெர்கிலுள்ள தேவாலயத்தைச் சுற்றியுள்ள விடத்திலேயே அவருடைய தேகம் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

N. S. மணியம், பி. ஏ.

ஸ்வேச்சை.—நாம் நமது நடக்கையிலும், அபிப்பிராயங்களிலும் கூடியமட்டும் எப்பொழுதும் ஸ்வயமாய் நடக்கவேண்டும். நாமே ஒரு விஷயத்தை ஆலோசித்துப்பார்த்து அதன்மேல் நமது புத்திக்கு எது நியாயம் என்று தோன்றுகிறதோ, அவ்வாறு நடக்க வேண்டும். நமது நாட்டின் குடியரசாட்சிச் சபைகள் பலவற்றுள் ஒரு அதிகாரி தன்னபிப்பிராயம் இது என்றால் மற்ற சபையார்களும் எங்கள் அபிப்பிராயமும் இதுதான் என்று சொல்லுவதுபோல் மற்றொருவன் கூத்தாடச் சொல்லுகின்றபடி நாம் கூத்தாடினால் நமக்கும் குரங்குக்கும் வித்தியாசமில்லாமற் போம். இவ்வாறு மனிதத் தன்மையை நாம் குரங்காகப் பண்ணிக்கொள்வானேன்? நாம் ஒரு புருஷன்; நமக்குச் சில அதிகாரங்கள் உள. நாமே நன்றாக ஒரு விஷயத்தை யோசித்து அது சரியாக நமக்குத் தோன்றிவிட்டால் அது மற்றவர்களுக்கு ஒவ்வாததாக விருந்தபோதிலும் நாம் அதனைத் தைரியமாக வெளியிட நமக்கு என்ன ஆக்ஷேபனை. ஆகையால் நாம் அவ்வாறு காட்டவேண்டும். இவ்வாறு சொல்லப்படும் புத்திமதியைத் தப்பாக அர்த்தம்பண்ணிக்கொண்டு சிலர்லோகவிருத்தமான காரியத்தில்புகுவார்கள். அவ்வண்ணம் நடப்பது எல்லாருடைய பழிப்புக்கும் பரிகாசத்துக்கும் காரணமாகும். ஸ்வேச்சை என்பது நமது படிப்புக்கும், ஞானத்திற்கும், ஒருவிஷயத்தை எடுத்து முடிக்கும் திறமைக்கும் தக்கபடி யிருக்கின்றது. அவ்வாறு அதை நாம் அறிந்துகொண்டு அதனால் உண்டாகும் நன்மையையும் லாபத்தையும் பெறவேண்டும்.

வழக்கம் வழக்கம் என்று சொல்லிக் கொண்டு நாம் தப்பான காரியங்களை ஒருபொழுதும் செய்யக்கூடாது. வழக்கமாயிருந்தா லென்ன? தப்பானதாக விருந்தால் நாம் அதை வழக்கம் என்று அங்கீகரியாமல் பிசகு என்று ஆக்ஷேபித்துத் தள்ள வேண்டும்.

சூரிய சக்தி இயந்திரம்

THE SUN MOTOR

உலகத்தில், வரவர மனிதர்களும் புத்திசாலியாகிறார்கள். மனிதர்களுடைய யுக்தி அதிகரிக்கவே, அநேகவிதமான இயந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் சில, தந்தி, நீராவி இயந்திரம் இவற்றைப்போல மனிதருடைய க்ஷேமத்தைத் தேடி உதவிபுரியக் கூடியவை. இன்னும் சில, மனிதரை எவ்வித வழியால் கொல்லலாம் என்று ‘டார்பீடோ போல்’ வழியைத் தேடுகின்றன. இப்படி அவர்களுடைய நன்மையைத் தேடி, அவர்களுக்கு தேக உழைப்பைக் குறைத்து, அவருக்கு உதவி புரியும் வழிகளில் புதிதாகக் கண்டுபிடித்த தற்கால இயந்திரம் (Sun Motor) சூரிய சக்தி இயந்திரம் என்பது. உலகத்தில் ஜனங்களின் சந்தோஷத்திற்குக் காரணம் சூரியனே. அவன் இராவிட்டால் உலகம் குளிரினால் உறைந்து, புல் பூண்டு ஜீவப்பிராணிகள் முதலியவை நசித்துப் போய்விடும். இவ்வண்ணம் மனிதருடைய க்ஷேமத்திற்கு முதற்காரணமாயிருக்கிறபடியால் சூரியனை நாம் தெய்வமாகக் கொண்டாடி, தினந்தோறும் அவர் பெருமையைப் புகழ்ந்து ‘மித்ரஸ்ய சருஷணீ திருதஃ’ என்ற ஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்லுகிறோம்.

தற்காலத்தில் கண்டுபிடித்திருக்கும் இயந்திர சக்திகள் பலவற்றிற்கும் மூலகாரணம் சூரியனே. எல்லாவித இயந்திரங்களும் நிலக்கரியைக்கொண்டே ஓட்டவேண்டியிருக்கின்றன. நிலக்கரியாவது என்ன? சூரியனுடைய பிரகாசத்தால் லக்ஷக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன் உலகத்தில் செடிகளும் விருக்ஷங்களும் உண்டாயின. பிறகு அவைகள் மடிந்து பிரளயத்தில் அமிழ்ந்து பூமியிற் பதிந்து பூமியின் உஷ்ணத்தினால் கருகி நிலக்கரியாயிற்று. ஆகையால் நிலக்கரியை உபயோகிக்கும்பொழுதெல்லாம் லக்ஷக்கணக்கான வருஷங்களுக்குமுன் உண்டாகிய சூரிய வெளிச்சத்தை உபயோகிக்கிறோம். ஆகையால் நிலக்கரி பெட்டியில் அடைத்து வைத்திருக்கப்பட்ட பழைய சூரிய ஜோதியல்லவா? அவ்விதமே, நீர் வீழ்ச்சியைக்கொண்டு மின்சாரம் உண்டுபண்ணி அதைக்கொண்டு இயந்திரங்களை ஓட்டுவதையும் ‘ட்ராம்’ வண்டிகளை இழுக்கச்

செய்வதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இதற்கு முக்கிய காரணம் சூரியனே. ஏனென்றால் சூரிய வெப்பத்தால் சமுத்திரத்திலுள்ள ஜல மெல்லாம் நீராவியாகி மலைகளில் காற்றில் அடிக்கப்பெற்று மழையாகப் பொழிந்தால்தானே 'நயாக்ரா' 'காவேரியில், சிவ சமுத்திரம்' முதலிய நீர் வீழ்ச்சிகளைப் பூட்டுப்போட்டு மின் சாரம் உண்டுபண்ணியிருப்பதுபோல் செய்ய முடியும்? காற்றினால் சிலவிடங்களில் இயந்திரங்கள் செலுத்தப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். சூரிய வெப்பத்தால் ஆகாயத்தில் சீதோஷ்ண மாறுதல் உண்டாகிற படியால்தான் காற்று, வேகமாய் அடித்து, நமது காற்றாடி இயந்திரத்தை ஓடச்செய்கின்றது. ஆகையால் பல விதத்தில் யோசிக்குமிடத்து எல்லாவித இயந்திர சக்திகளுக்கும் மூலசக்தி சூரியன் என்றே அறிகிறோம். ஆனால் இதுவரையில் அவனுடைய சக்தியை நாம் நேரே உபயோகிக்காமல் அவன் செயலால் உண்டாகும் நிலக்கரி, விறகு, காற்று, நீர் வீழ்ச்சி முதலியவைகளைக் கொண்டே உபயோகிக்கிறோம்.

தற்காலத்தில் சாஸ்திரிகள் இவ்விதம் சூரிய சக்தியை நேரில் நமது வேலைகளுக்கு உபயோகிக்க வேண்டுமென்று பிரயத்தினம் செய்து கடைசியாக அதில் திருப்திகரமான முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட இயந்திரத்திற்கு சூரிய சக்தி இயந்திரம் என்று பெயர். இதைக்கண்டுபிடித்த ஸ்வீடன் தேசத்து ஜான் எரிக்ஸன் (John Ericson) என்பவர் அநேக வருஷகாலமாக நிமிஷந்தோறும் சூரிய வெளிச்சம் விருதாவாகப் போகிறதேயென்று பரிதபித்து அவ்விதம் வீணாகப் போகும் சூரிய வெளிச்சத்தை உபயோகிக்க ஒருவழி கண்டு பிடிக்க, 15 வருஷகாலமாக 150,000 பவுன் செலவிட்டு உழைத்து கடைசியாக இவ்யந்திரத்தைக் கண்டு பிடித்தார்.

இதன் அம்சங்கள் என்ன வென்றால், விறகு, நிலக்கரி முதலியவற்றைப் போட்டு கொப்பரைத் தண்ணீரைக் காய்ச்சி நீராவி இயந்திரமோட்டுவதைப்போல, நிலக்கரி, விறகுக்குப் பதில் சூரிய வெளிச்சத்தைக் கண்ணாடிகளை வைத்து மடக்கி ஒரே இடத்தில் பிரகாசிக்கச் செய்து, அந்த உஷ்ணத்தினால் கொப்பரைத் தண்ணீரைக் காய்ச்சி நீராவி இயந்திரங்களை ஓட்டுவதேயாம். பூதக்கண்ணாடியை வெயிலில் பிடித்து அதனால் உண்டாகும் பிரகாசத்தினாலும் உஷ்ணத்தினாலும் நெருப்புண்டாவதைப் பார்த்திருக்கலாம். இவ்விதம் பல கண்ணாடிகளைக் கொண்டு சூரிய வெளிச்சத்தை ஒரே இடத்தில் கூடும்படி மடக்கித் திருப்பி அதனால் உண்டாகும் உஷ்ணத்தை நெருப்புக்குப் பதிலாக உபயோகிக்கிறார்கள்.

இவ்யந்திரத்திற்குசாதாரணமாக ஒருபெரிய குழிவானதட்டுபோல் பல சிறு பளப்பளப்பான கண்ணாடிகளை, அவைகளால் திருப்பப்படும் பிரகாசம் ஒரே இடத்தில் விழும்படி அடுக்கி இருக்கிறார்கள். இவைகளால் உண்டாகும் வெளிச்சம் கண்ணைக்கூசும்படி செய்கின்றது. சுமார் 33அடி அகலமும் 100 அடி சுற்றளவுமுள்ள குழிந்த வட்டமான இடத்தில் சுமார் 1800சிறு கண்ணாடிகளால் சூரிய வெளிச்சம் திருப்பப்படுகின்றது. சாதாரணமாக குழந்தைகள், கண்ணாடியை வெயிலில் பிடித்து விளையாடுவது போன்றதேயாம். இவ்விதம்பிரகாசமான இடத்தில் ஒருகொப்பரைத் தண்ணீரைவைத்து நீராவியாக்கி, அதைக்கொண்டு இயந்திரங்களை செலுத்துகிறார்கள். இந்த பெரியகண்ணாடித் தட்டின் நிறை 4 டன்கள். இதை கெட்டியான எஃகு முளைகளில் தூக்கப்பட்டிருக்கிறது. இக்கண்ணாடிகள் சூரியனுடைய திக்கைநோக்கி அப்போதைக் கப்போது திருப்பக்கூடியவையாயிருக்கின்றன. இதனால் இரைக்கப்பட்ட தண்ணீர், வாய்க்கால்களில் ஓடுகின்றது. இவ்வித இயந்திரங்களிலிருந்து உண்டாகும் சக்தி 10குதிரைபலமென்றும் அந்த தட்டைப் பெரிதாக்கினால் சக்தி அதிகமாகும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். குளிர்ந்த தண்ணீரில் 150 ராத்தல் ஒரு மணியில் நீராவியாக்கக்கூடுமாய் காற்றில் அடித்துக் கொண்டுபோகாதபடி இயந்திரத்தைப்புதைத்துத் தூக்கியிருக்கிறார்கள். இதற்கு அதிக ஆட்கள் வேண்டியதில்லை. கொப்பரைக்குத் தண்ணீரும் இயந்திரத்துக்கு எண்ணெய் போடுவதும் தானாகவே யாகிறது. ஆகையால் சூரியன் புறப்பட்டவுடனே கண்ணாடிகளைத் திருப்பி, கொப்பரையில் வெளிச்சத்தை மடக்கினதும் பிறகு ஒருகவலையுமின்றி இயந்திரம் தானாகவே ஓடித் தண்ணீரை இரைக்கின்றது.

உபயோகம்:—

உலகத்தில் நிலக்கரி, விறகு முதலியவை

கிடைக்குந்தேசமே கைத்தொழிலில் விருத்தியாகிறது. ஆனால் இவ்வித நிலக்கரி சுரங்கங்கள் சீக்கிரம் அற்றுப்போகுமே என்று பயமுண்டாயிருக்கிறது. அவற்றின் உபயோகம் நாளுக்குநாள் அதிகமாக அவை இல்லாமல் போய்விட்டால் என்ன செய்கிறதென்று பயம் அதிகரிக்கின்றது. இனி அவ்வித நிலக்கரியில்லாமல் இயந்திரங்கள் ஓட ஒருவழி உண்டாகிறது. வெகுநாளாக ஜனங்கள் அதிக உஷ்ணமாக வெயில் இறைக்குந் தேசமாகிய எகிப்து, ஸஹாரா, காலிபோர்னியா முதலிய இடங்களில், ஏராளமான நிலங்களைப் பயிரிடவேண்டிய தண்ணீர் இல்லாமல் தவிக்கிறார்கள். அவ்வித இடங்களில் இவ்யந்திரங்களை வைத்து தண்ணீர் இரைத்தால் இனி பாலைவனமெல்லாம் செழிக்க அநுகூலமாகும். அவ்விடங்களில் தற்காலத்தில் விறகு, நிலக்கரி முதலியவை அகப்படுவதில்லையாதலால், இனி அவற்றின் உதவியில்லாமல் தண்ணீர் இரைத்து நிலங்களை செழிக்கச் செய்யலாம். மேலும் இவ்யந்திரம் குளிர்காலத்திலும் வெயிற்காலத்திலும் வித்தியாசமில்லாமல் மப்பு, மந்தாரமில்லாமல் வெயில் அடிக்கும்வேளையில் ஓடக்கூடும். யாதொரு சிலவுமில்லாமல் பாலைவனங்களைச் செழிக்கச் செய்யும் சக்தியுள்ள இயந்திரம் எவ்வளவு உபயோகம்! எவ்வளவு தேசத்துக்கு க்ஷேமத்தைக் கோறும் அனுகூலன்! இவற்றிற்குச் சிலவும், அதிகமில்லை. 10 குதிரை பலமுள்ள இயந்திரத்துக்கு சுமார் 10,000 ரூபாய் சிலவாகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தற்காலத்தில் முதல் முதல் எகிப்தில் வைத்து தண்ணீர் இரைத்து வருகிறதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் கொப்பரை துத்தனாகத்தால் வைத்திருந்ததாகவும், அதிக உஷ்ணத்தால் அது உருகிப்போனபடியால் இனி கொப்பரை இரும்பினால் செய்யப்போகிறார்களென்றும் தெரிகின்றது. இவ்விதம் இவ்யந்திரங்கள் கொஞ்சகாலத்தில் மலிந்து போகுமென்பதற்குத் தடையில்லை. அவ்விதம் ஆகும்பக்ஷத்தில் இந்தியாவில் பாழாகக்கிடக்கும் எத்தனை ஆயிரம் ஏகர் நிலங்கள் செழிக்கும்! இவ்விதம் லோகோபகாரமாக இயந்திரங்களைக் கண்டுபிடிக்க உழைப்பவர்கள் உலகத்தாரால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார்கள்.

எஸ். பஞ்சாபிகேச சர்மா, பி.ஏ., எல்.டி.

நமது விரதங்களிற் சிலவற்றின் உட்கருத்து

OUR OBSERVANCES: THEIR IMPORT

இந்துக்களாகிய நாம் நோற்கும் நோன்புகளெல்லாம், தெய்வப்பிரீதிக்காகவும் ஆத்மலாபத்துக்காகவுமென்று நம்புகிறோம். இந்நம்பிக்கையில் ஒருவாறு உண்மையிருப்பினும் நமது நோன்புகளெல்லாம் பெரும்பாலும் நமது ஆயுள் ஆரோக்கியத்தை விருத்திசெய்வதற்காகவும் இகலோகசாதனங்களை யனுபவிக்க வுதவும்பொருட்டு மேற்பட்டுள்ளவென்பதை நம்மில் வெகு சிலரே யறிந்திருக்கிறார்கள். நமது நித்திய நைமித்திய கருமங்களை தர்மசாஸ்திரங்களில் வரையறுத்து அவற்றினின்றும் வழுவின் நமக்கு எரிவாய் நரகே கதியென்று நம் முன்னோர்கள் பயமுண்டாக்கியிருத்தலின் நாம் செய்வதெல்லாம் கடவுளைச் சந்தோஷிப்பதற்கும் நரகத்தினின்றுந் தப்புவதற்குமென்று கருதுகிறோம். சாஸ்திரங்களை நமக்குத் தந்தவர்கள், ஜனாபிமானத்தாலும் தேசாபிமானத்தாலும் விதிகளைத் தக்க நியாயத்துடன் ஏற்படுத்தியுள்ளாரென்பதை நாம் எண்ணுவதில்லை. ஆகலின் நாம் விரதங்களின் உண்மைப்பொருளை யறியாமல் அவற்றைச் சாரமற்ற விதமாய்ச் செய்கிறோம். எப்படியெனின், ஒவ்வொரு குடும்பமும் வீண்பொழுதுபோக்காமல் வருஷமுழுதும் முயற்சி செய்து உபயோகமான தொழில்களைப் புரிந்து வரவேண்டுமென்பது நம் பூர்வீகர்களின் ஏற்பாடு. அதன்படியே ஒவ்வொரு குடும்பத்தாரும் தமது வருஷாந்தர முயற்சியின் பலனைப் பலருமறிந்து அவர்களுந் தங்கள் காலத்தைச் சரிவரக்கழிக்கத் தூண்டுகோலாக வேண்டுமென்று சில குறித்த தினங்களிற் றங்கள் தொழிற் பொருள்களைக் காட்சிப்படுத்திவந்தார்கள். பண்டை நாட்களில் நமது கிராமங்களில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நெசவுநெய்யத், தரிகளிருந்தன. இப்பொழுதும் மஹாராஷ்டிர தேசத்தில் அந்தணர் முதல் அடி வகுப்பினர் வரையிலுமுள்ள பல ஜாதியார் வீட்டிலும், ஸ்திரீகளும் பிள்ளைகளுங்கூட வஸ்திரங்கள் நெய்து வருவது ஸகஜமே. அப்படி ஒவ்வொரு வருஷத்திக்கும் வேண்டிய துணிமணிகளை ஒவ்

வொரு குடும்பத்தாரும் தாமே நெய்து கொள்வது தமிழ் நாடுகளிலும் வழக்கமாயிருந்தது. அப்படி உழைத்துண்டாக்கி புத்துடையை களைத் தீபாவளியன்று தமது ஊற்றார் நட்டாருடன் உடுத்து தமது அண்டை அயலாரும் பொதுவாய்க் கிராமத்துள்ளாரும் உணரும்படி வெளிப்படுதல் இயல்பாயிருந்தது. இக்காலத்திலோ தீபாவளியன்று புத்துடை தரித்துக் கொள்ளவேண்டு மென்பது அவசியமாய்த் தோன்றுகிறதேயன்றி, அவ்வுடை தம்மாற் செய்யப்பட்டவையாயிருக்க வேண்டுமென்கிற உறுதிப்பாடு அற்றுப்போயிற்று. இதர தேசங்களில் செய்யப்பட்ட வஸ்திரங்களை மனங் கோணாமல் வாங்கி வெட்கமின்றித்தரித்து வெளிப்படுகிறோம். நமது வீட்டிற்றோன்றிய துணியைத் தரிக்க வியலாவிடினும் நமது நாட்டிற் செய்த உடையையேனும் அபிமானிக்கலாமல்லவா? இவ்விதமே நவராத்திரி காலத்தில் ஒவ்வொரு வீட்டு மாதரும், தாம் அவ்வருடத்திற் புதுப்பித்த சித்திர வேலைகளையும், தீட்டிய படங்களையும் ஏனையோர் கண்டுங்களித்துங் கற்றும் போகும்படி வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்றிருக்க, நாமிப்பொழுது சீனாவிலும், ஜர்மனியிலுஞ் செய்த சூத்திரப்பாவைகளையும் படங்களையும் வாங்கி வைக்கிறோம். ஸ்திரீகளினட்டிற்றிறனைத் தெரிவிக்கவே போலும் போகி, கனுமுதலிய விசேட தினங்களில் பலவித உண்டிகளையும், வற்றல், பொரியல்களையும் பக்குவமாய்ப் பாகஞ்செய்து பலருமறிய ஆறு குளங்களிற் பகுத்துண்ணுகிறார்கள். நமது பெண்கள் பணியாரவகைகள் செய்யுந் திறமையையும், கோலங்களிடுஞ் சாமர்த்தியத்தையும், வீடுசிங்காரிக்கு மழகையும் இனிய குரலெடுத்துப்பாடும் விந்தையையும் வீணை குழல்முதலிய சங்கீதக்கருவிகளிற்பயிலும் விநோதத்தைத் தெரிவிக்க போலும் சிலநோன்பு தினங்களேற்பட்டுள.

ஆயுள் ஆரோக்கியத்தைக்கருதி நாம்செய்யும் நோன்புகளிற் சில ஏகாதசி, சாந்திராயனம் முதலிய விரதங்களும், தனுர்மாதம், ஸ்ரீராம நவமி முதலிய பூஜைகளும், மாதத்தில் இரு தினத்திலேனுஞ் சுத்தப்பட்டினியாயிருத்தல் தேகசௌக்கியத்துடன் வாழ்வதற்கேதுவென்றும், சாந்திராயனவிரதம்போல்போஜனத்தைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகச் சிலகாலங்களில் குறைத்து உண்டுவருவது அநேகவியாதிகளுக்குப் பரிகாரமென்றும், மேனாட்டார் நூதனமாயறிந்து வெளியிட்டுள்ளார். மார்கழிமாதத்தில் இந்தியாவில் பனியதிகம். அம்மாதத்திற்றான் வியாதிகள் பெருகி மனிதரைத் துன்புறுத்துகின்றன. இதனாலேயே அம்மாதத்தை, நம்மவர் பீடாமாதமென்றுஞ் சூனியமாதமென்றுங்கூறுவதுண்டு. வியாதிகளினின்றுந் தப்ப மனிதர்கள் தாங்கள் உட்கொள்ளும்பொருள்களில் வெகுஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும். வயிற்றில் ஆகாரமின்றி வெளிப்படக்கூடாது. சோம்பலைத்தவிர்க்கவேண்டும். இவற்றை விளக்கவே போலும் நாம் மார்கழிமாதத்தில் அதிகாலையிலெழுந்து ஸ்நானாதிகளைச்செய்து அப்பொழுது வட்டித்த பொங்கலைக் கடவுளுக்கு நைவேத்தியஞ்செய்து நாமு மருந்திப் பின்பு பஜனைசெய்து வெளிப்படுகிறோம். அப்படியே வேனிற்காலத்தில் நேரிடும் ஸ்ரீராமநவமியில் நாம் நீர்மோர், பானகம், பழங்கள், வெள்ளிரிக்காய் முதலிய கோடைகாலத்தில் தேகத்துக்கிதஞ்செய்யக்கூடிய உண்டிகளைக் கொள்ளுகிறோம்.

இகலோக, சாதனங்களையனுபவிக்க நாம் மனக்குறையின்றி வசித்துவரவேண்டுவ தவசியம். மனக்குறையிருப்பின் எச்சுகமுஞ் சுகமாகக் காணப்படமாட்டாது. இதையெண்ணியே துக்கத்தைத் தோழனிடஞ் சொன்னால் பாதி துக்கந் தொலைந்தது போலாகும் என்பார். நமது வாழ்நாள்களில் நாமறிந்தும் அறியாமலும் பல பாபகர்மங்களைச் செய்து வருகிறோம். அப்பாபங்களை நாம் எண்ணும்பொழுது நம் மனத்துக்கு சாந்தம் உண்டாவதில்லை. பின்பும் மனக்குறை இருந்துகொண்டே வருகிறது. சிராவணமாதத்தில்வரும்உபாகர்மதினத்தன்று அந்தணரொவ்வொருவரும் அவ்வருஷம் செய்துள்ள பாபகர்மங்களைப் பலரறியப்புகன்று பிறகேனும் நன்னடைக்கையுடன் வாழ்ந்து வருவதாக உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். இப்படிப் பலர்முன், தம் பாபத்தைச் சொல்லிக்கொள்வதினால் மனவேக்கம் நீங்கி இகசாதனங்களை யனுபவிக்கத் தக்கவராகிறார்கள். ஆனால் தற்காலத்திலோ சிராவணத்தின் கருத்தையறியாமல் கண்மூடித்தனமாய் அனுசரித்து வருகிறோம்.

மாரிகாலங்களில் நாம் அதிகமாக வெளியே நடமாடி உழைக்க வியலாதாகையாலும் வீட்டுக்குள்ளேயே உட்கார்ந்து சோம்பலாயிருப்பின் பல தீவினைகளைச் செய்ய புத்தி தோன்றுமாதலாலும், நம்முன்னோர்கள், பக்தி சிரத்தையதிகமாகச் செலுத்தவேண்டிய பல நோன்புகளை மாரிகாலங்களிலேற்படுத்தியும், வேனிற்காலங்களில் நாம் ஆடியோடி வேலை செய்வதால் நமக்கு உற்சாகத்தைத் தரும் பொருட்டு உற்சவாதிகளையும், கலியாண தினங்களையும், கொண்டாடும் பண்டிகைகளையும் ஏற்படுத்தியும் உள்ளார்.

ஆகையால்நாம்நம்முன்னோரேற்படுத்தியுள்ள நோன்புகளைப் பிறழாமல் காக்கையில், அவற்றின் உட்கருத்தையும் நாம் நன்குணர வேண்டும். அப்படிச் செய்வதே சிலாக்கியம். இல்லாவிடில் காயத்ரீஜபம் முடிய இன்னும் இரண்டே துணுக்குத் தானிருக்கிறதென்ற பிராமணன் கதையாக சாரத்தைத்தள்ளி சக்கையை மாத்திரம் கிரகித்தவராவோம்.

வி. சுப்பிரமணிய அய்யர், பி.ஏ.

அவசரம்.—புத்தியுள்ளவன் பதவிசாயிருப்பானேயல்லாமல் அவசரப்படவே மாட்டான். ஏனெனில், அவசரப்படும் காரியம் எப்பொழுதும் அரைக்காரியம். அவன் ஒரு காரியத்தைச் சீக்கிரம் முடிக்கவேண்டுமென்று கருதுவான்? ஆனால் சீக்கிரம் என்றதால் அந்தக் காரியம் கெட்டாலும் அவசரமாய் முடியட்டும் என்று எண்ணமாட்டான். அற்பபுத்திகள் தாங்கள் தொட்டுக் கொள்ளும் காரியம் பெரியதாயிருக்கும் பக்ஷத்தில் அதிகமாய் அவசரப்பட்டுக் கொத்துங்குறையுமாய் முடிப்பது வழக்கம். காரியத்தில் தலையிட்டுக்கொண்ட பிறகு அற்பபுத்திகள் அங்குமிங்கும் ஓடுவார்கள்; செய்யவேண்டியது இன்னதென்று ஒரு நிச்சயமில்லாமல் கையைப் பிசைந்துகொண்டு, மாட்டை ஆட்டில் போட்டு ஆட்டைமாட்டில்போட்டு எப்படியோ கோணக்கோண கோவிந்தாவென்று ஒருவாறு முடிப்பார்கள். எல்லா வேலைகளையும் ஒரு தடவையில் முடிக்க முயன்று ஒன்றைக்கூட சரியாய் நிறைவேற்றாமல் போவார்கள். புத்தியுள்ளவனே தான் தொட்ட காரியத்தை அமரிக்கையாய்ச் செய்து நன்றாய் முடிப்பான். தொட்ட காரியத்திலேயே இடை விடாமல் கண்ணாயிருப்பான். அந்தக் காரியத்தை முடித்த பிறகே மற்றொன்றைத் தொட்டுக்கொள்வான்.

தற்காலம் உபயோகத்திலிருக்கும் விவசாயக்கருவிகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியது அவசியம்

THE NEED FOR IMPROVING AGRICULTURAL IMPLEMENTS

சென்னை இராஜதானியில் இருக்கும் குடியானவர்கள் தற்காலம் தாங்கள் உபயோகித்து வரும் விவசாயக் கருவிகளைவிட சிரேஷ்டமானவைகளை உபயோகத்துக்கு கொண்டுவரவேண்டியகாலம் நெருங்கிவிட்டது. சென்ற விலைவாசிகள் அதிகரித்ததனால், தனது பூமியில் கிடைக்கும் மகசூலிலிருந்து ஒரு குடியானவனுக்கு லாபம் கிடைத்தபோதிலும் சாகுபடி சிலவும் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. சென்ற ஐந்து வருஷங்களுக்குள் நல்ல வண்டி அல்லது உழவு மாடுகளின் விலை அநேகவிடங்களில் இரட்டித்து விட்டது. சாதாரண கால்நடைகளின் விலையும் அதிகரித்து வருகிறது. மாட்டு தீவனத்தின் விலையும் ஜாஸ்தியாய் வருகிறது. வேலையாட்களோ அகப்படுவது கஷ்டம். வேலையாட்களின் கூலியும் ஜாஸ்தியாகி வருகிறது. இன்னும் அதிகப்படும் என்பதில் யாதொரு சந்தேகமில்லை. ஒரு ஆளும், ஒரு ஜதை எருதுகளும் செய்யும் வேலையின் அளவு முன்போலவே யிருந்தாலும் அந்த வேலைக்கு முன்போலல்லாமல் தற்காலத்தில் சிலவாகும் தொகை அதிகமே. சில விடங்களில் கூலியாட்கள் தங்களுக்கு சாகுபடி வேலையில் போதுமான கூலி கிடைப்பதில்லையென்று பட்டணங்களுக்குப் போகிறார்கள்: அல்லது ஜாஸ்தி கூலி கிடைக்கக்கூடிய தொழில்களில் பிரவேசிக்கிறார்கள். சிலவிடங்களில் சாகுபடி வேலைக்கு கூலியாட்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாயிருக்கிறது. இன்னும் சில விடங்களில் கூலியாட்கள் கிடைத்தாலும், அதிக கூலி கொடுக்கவேண்டி யிருக்கிறது. இவைகளை உத்தேசித்து கூலியாட்களைக் குறைத்து சிரேஷ்டமான வேலையைச் செய்யக்கூடிய விதத்தைத் தேடவேண்டியது அவசியம். இச்சென்னை இராஜதானியில், இதர விடங்களைக்காட்டிலும் பல்லாரி, கடப்பை முதலிய தெலுங்கு ஜில்லாக்களில் குடிபரப்பு குறைவு. இவ்விடங்களில் குறைந்த கூலியாட்களைக் கொண்டு சிரேஷ்டமான சாகுபடிவேலை செய்

யப்படுகிறது. இந்த ஜில்லாக்களில் கரிசல் நிலத்தில் வேலைசெய்ய, கடினமான வேலை செய்யக்கூடிய எருதுகள் வேண்டியிருப்பதால், எருதுகளின் விலை அதிகம். தவிரவும் இந்த ஜில்லாக்களில் காலமழையும் குறைவு. ஆனதால் பெய்த மழையைக்கொண்டு விதைப்புக்காலத்தில் அதிக நிலம் விதைக்கக்கூடிய விவசாயக் கருவிகள் அவசியமாயிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த ஜில்லாக்களில் எருதுகளைக்கொண்டு களைவெட்டக்கூடிய கருவிகள், விதைக்கலப்பைகள், மற்றும் எருதுகளைக்கொண்டு பயிர் உழவு முதலிய வேலைகள் செய்யக்கூடியகருவிகளாகிய சிரேஷ்டமான இந்திய நாட்டு விவசாயக் கருவிகளைப் பார்க்கிறோம். நாட்டுக் கலப்பையைக்கொண்டு கைவிதைப்பு நடத்திவரும் ஜில்லாக்களில் மூன்று ஜதை எருதுகளும் மூன்றுகூலியாட்களும் ஒரு நாளில் செய்யக்கூடிய வேலையை, மேற்கூறிய தெலுங்கு ஜில்லாக்களில் ஒரு ஜதை எருதுகளைக்கொண்டு அதேகாலத்தில் ஒரு ஆள் செய்துவிடுவான். ஐரோப்பா தேசத்து குடியானவர்கள் குடியேறி காடு வனங்களையழித்து சாகுபடி செய்யும் அந்நிய தேசங்களில் பூமியை சாகுபடிசெய்ய கூலியாட்கள் கிடைப்பது அருமையாயும் கூலியாட்களுக்கு அதிக கூலி கொடுக்கவேண்டியிருப்பதாலும் விஞ்ஞேதமாய் ஏற்படுத்தப்பட்ட விவசாயக் கருவிகளைக்கொண்டு அதிக வேலைகள் செய்யப்படுகின்றன. சாகுபடி வேலை முழுவதும் நீராவியந்திரங்களைக்கொண்டு நடத்தப்படுவதாய் கேள்விப்படுகிறோம்: உழவு, பயிர் உழவு, விதைப்பு, இழுவல் முதலிய எல்லா வேலைகளும், ஒரே காலத்தில் நடத்தப்படுகிறது. ஒரு மகசூலை அறுவிடை செய்து, அடித்து, தூற்றி, மூட்டைக்குள் தானியத்தை ஒரே காலத்தில் போடும்படியான யந்திரங்கள் இருக்கின்றன. புதிதாய் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்படும் சிரேஷ்டமான பூமியிருக்கும் தேசங்களுக்கு மாத்திரமே சொல்ப கூலியாட்களைக்கொண்டு வேலை செய்யக்கூடிய விலையுயர்ந்த கருவிகள் லாயக்கானது. இந்தியாவிலிருக்கும் குடியானவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உள்ள பூமியின் விஸ்தீர்ணம் சொல்பம். ஆகையால் ஆயிரக்கணக்கான பூமியை சாகுபடிசெய்ய லாயக்கான விலையுயர்ந்ததும் வேலைப்பாடுமுள்ள விவசாய யந்திரங்கள் இந்திய குடியானவர்களுக்கு வேண்டியதில்லை. அப்படி அவ்வியந்திரங்களை வைத்து சாகுபடி செய்தால் லாபம்கிடைக்காது. ஆனால் இந்திய குடியானவர்களுக்கு லாயக்கான அனேக விவசாயக் கருவிகள் இருக்கின்றன. இவைகளை உபயோகிப்பதால் அதிகலாபம் கிடைக்கும். ரூபாய் 200 அல்லது 300 பொறுமான ஒரு ஜதை எருதுகளையுடைய ஒரு இந்திய குடியானவன் கூலியாளாவது காலமாவது குறைக்காததும் அல்லது ஜாஸ்திவேலை செய்யக்கூடாததுமான விவசாயக் கருவிகளை வைத்துக்கொண்டு திருப்தியடைவதைப்பார்க்க, அன்னியநாட்டு விவசாயத்தில் பழக்கமுள்ள ஒருவனுக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. ஏனெனில் கொஞ்சம் சிலவு அதிகம் செய்தால் குறைந்த கூலியாட்களைக்கொண்டு நல்ல வேலை செய்யக்கூடிய ஒரு உழவு கலப்பை கிடைக்கக்கூடியதாயிருந்தபோதிலும் இரண்டு அல்லது மூன்று ரூபாய்க்குமேல் கொஞ்சம் விலை அதிகமாயிருந்தாலும் அதை இந்திய குடியானவன் வாங்க மனம் தளர்ந்து பின்னடைகிறான். இந்திய குடியானவனுடைய ஏழ்மை நிலைமையை உத்தேசித்தும் அவன் செய்யவேண்டிய வேலையைப் பொருத்தும் இந்திய பூமிக்குத் தகுந்த அனேகவித கலப்பைகள் தற்காலம் இருக்கின்றன. கலப்பைகளே அல்லாமல் குறைந்த சிலவிலும் குறைந்த கூலியாட்களைக்கொண்டும் அதிக சீக்கிரத்திலும் வேலை செய்யக்கூடிய அனேக விவசாயக் கருவிகள் உண்டு. உதாரணமாக, இரண்டாவது மூன்றாவது சால்நாட்டுக் கலப்பையைக்கொண்டு உழுவதற்குப்பதிலாக கல்டிவேடர் (Cultivator) என்று சொல்லப்படும் கருவியைக்கொண்டு வேலைசெய்தால் அதிக சீக்கிரம் மேற்கூறிய வேலைமுடியும். தவிர முள்பலுவை உபயோகிப்பதால் கைக்களைசிலவு மிகக்குறையும். இவைகளைத்தவிர அந்தந்த வேலைக்குரிய அனேக கருவிகள் உண்டு. கரும்பாட இரும்பாலைகளும், கறந்த பாலிலிருந்து ஆடை உடனே எடுக்கக்கூடிய யந்திரங்களும் இவைகள்போன்ற அனேக யந்திரங்கள் இருக்கின்றன. இந்திய குடியானவனுக்கு இது விஷயங்கள் தெரிந்து இக்கருவிகளின் அனுகூலங்களும் ஏற்பட்டு இம்மாதிரி கருவிகள் வேண்டியதெனப் பலரும் வெளிவந்தால்

அந்தந்த இடங்களுக்குத் தகுந்தபடி கருவிகளில் வேண்டிய மாறுபாடுகளும்செய்யக்கூடும். தற்காலம் செய்யப்படும் ஒரு வேலையை சீர் திருத்தம் செய்யப்பட்ட ஒரு கருவியைக் கொண்டு இப்பொழுது வேண்டியிருக்கும் ஆள்சிலவிலும் கால்நடை சிலவிலும் அரைவாசியில் செய்யமுடியுமேயானால் ஒரு ஜதை எருதுகளை குறைப்பதால்மட்டும் ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் கீழ்குறித்த லாபம் அடையலாம்:—

	ஒரு வருஷத்துக்கு ரூ.
ஒரு ஜதை எருதுகளைப்பார்க்க ஒரு ஆள் சம்பளம் மாதம் ஒன்று 5 ரூ. வீதம்	60
மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 3 வீதம் மாட்டுத் தீனி சிலவு	36
ரூபாய் 200 பெறுமான ஒரு ஜதை எருதுகள், 10வருஷ வேலை செய்தால் எருதுகள் வாங்காததால் பிரதிவருஷ லாபம்	20
ரூபாய் 100 க்கு 5 வட்டி வீதம் இந்த ரூபாய் 200 க்கு வட்டி லாபம்	10
ஆக ரூ.	126

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 126 மீதிசெய்யலாம். வருஷா வருஷம் ஒருவனுக்கு ரூ. 126 லாபம் கிடைக்க 100 க்கு ரூ. 9 வீதம் ரூ. 1,400, முதல் வேண்டியது. இத்தொகையில் நாலில் ஒரு பங்கு, அதாவது ரூ. 350 க்கு ஆள் சிலவையும் எருதுகளின் சிலவையும் குறைத்து மேற்கண்ட லாபத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய நல்ல விவசாயக்கருவி ஒன்று வாங்கலாம்.

கோயம்பத்தூர் விவசாயப்பண்ணையில் எல்லாவித விவசாயக் கருவிகளையும் ஒருமிக்க சேர்ப்பதாக உத்தேசம். இப்படிச் சேர்த்த பிறகு சென்னை இராஜதானியிலும் உள்ள குடியானவர்கள் தங்கள் பூமிக்கும் வேலைக்கும் தகுந்த கருவியைப் பொறுக்கி எடுத்து உபயோகிக்க சலீசாயிருக்குமென்று நம்புகிறோம்.

திராவிடக் கதைகள்

SOUTH INDIAN FOLKLORE

5. தவலைக் கதை

பழம்பாக்கம் என்பது ஒரு சிறு ஊர். அந்த ஊரில் சாவென்பதே கிடையாது; நெடுநாள் வாழ்ந்து பழம்போல் பழுத்த கிழமனிதர்கள் நிறைந்த ஊரானபடியால் அந்த ஊர்க்கு அப்படிப் பெயர் வந்தது. அபூர்வமாக அருமையான நூல்கள் காவியங்கள் வேண்டுமென்றால் எல்லாரும் இப்பவும் அங்குதான் போகிறார்கள். வெகு விசித்திரமான வஸ்துக்கள் எல்லாம் அங்குண்டு. மரங்களெல்லாம் காற்றில் உலாவிப்பாடும். பக்கத்திலிருந்த மலையிலிருந்து ஓடிவந்த நீர் ஓடை தடபுடலாக கீழேகுதித்து பக்கத்திலிருப்பவர் யார் என்று எண்ணாமல் நீரை வாரி இறைக்கும். ஊரில் வீட்டிலிருக்கும் உலைகளில் எல்லாம் சோறு குதித்துக் குதித்து கொதித்துக் கூத்தாடும். அந்த ஊர் சோற்றுத்தவலைகள் மிகவும் பேர்பெற்றன. அவை நன்றாகப் பேசும்; வருங்காரியங்களைச் சொல்லும்; வெகு அழகியவை, ஆனால் தவலைகளின் கழுத்து மாத்திரம் குறுகி அமுங்கி இருக்கும். அதில் ஜலம் விட்டால் குயிலிடமுண்டாகும் பஞ்சமஸ்வரம் அங்கு உண்டாகும். ஆனால் எல்லாரும் காற்றாவது பாடுவதாவது; நீராவது குதிப்பதாவது, ஓடுவதாவது; சோறாவது கூத்தாடுவதாவது என்றும் ஸந்தேஹப்படலாம். அது ஒருவேளை என்னவாக இருந்தாலும் தவலைபேசுவதாவது பாடுவதாவது என்றால் அப்பா! என்னால் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. திருவாலங்காட்டிற் கடுத்த பாக்கத்தில் ஓர் அம்மையார்க் கிழவி ஒருத்தியிருந்தாள். அவளுக்கு அதன் விஷயங்கள் நன்றாகத் தெரியும். அந்தப்பாட்டி நேராகவந்துதான் எனக்கு சொல்லியது. கிளிபோலப் பாடத்தை ஒப்பித்து விடுகிறேன். நீங்கள் தயவுசெய்து அவ்வளவு நான் சொல்லுவதில் நம்பிக்கை யில்லாவிட்டால் பாட்டியிடம் போம். சிதம்பர ரகசியத்தை முழுதும் அம்பலமாக்கி விடுவாள். எல்லாம் அந்தப் பாட்டி வியவஹாரந்தானே!

ஒருநாள் அந்தப் பாழும்பாட்டி அமுதுபடியை உலையில் வைத்து பக்குவம் செய்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள்ஓர் ஸத்திரம்வைத்து,

வந்தவர் போனவர்களுக்கு சோறுபோட்டு அவர் கொடுத்ததைக்கொண்டு ஜீவனம் செய்கிறவள். மொத்தத்தில்வெகுநல்லவள். வெளுத்ததெல்லாம் பால், கருத்ததெல்லாம் நீர் என்றே சாதிக்கக் கூடியவள். சாப்பிடவருபவர் பாட்டி பாட்டி என்று பத்தாயிரந்தரம் பரிகாசம் செய்தாலும் பல்லை இளிப்பதற்குமேல் அவளுக்குத் தெரியாது. வெகு ஸாது. முக்கா துட்டென்று ஒருகாசு கொடுத்தாலும் அதுவும் ஸரிதான் என்று எண்ணிக்கொள்வள். அவள் சிறிய பையைக் கொடுத்து யாரையாவது அரையணா எடுத்துக்கொள்ளச் சொன்னால் அவர் ஒரு ரூபாவை எடுத்துக்கொண்டு அரையணாத்தான் எடுத்துக் கொண்டேனென்றால் ஸரிதான் என்பாள். இவ்வளவு குணத்துடன்கூட பெரியவரிடம் பக்தி அதிகம். அதிலும் யாராவது ஜோசியன் வந்து 'உனக்கு தாம்பிரத்தைத் தங்கமாக்கித் தருகிறேன்; கொஞ்சம் பணம் தா' என்றால் தங்கம்போல் கைநிறைய காசு கொடுப்பாள். முன்னாலோசனை அல்லவா அது அவளைக் கொடுக்கச் செய்கிறது! பணம் என்றால் பிணமும் வாய்திறக்கும். அம்மையார் கிழவி ஆ! என்றால் அதிலென்ன அதிசயம். ஸ்வபாவத்தில் நல்ல குடித்தனக்காரி; வெகு செட்டு. யாராவது கால்படி அரிசி கொடுத்து 'பாட்டி சமைத்துத்தாரும்' என்றால் ஒன்றறையே ஆழாக்குத்தான் சமைப்பள். அன்னத்தை உதிர்த்து உதிர்த்துத்தான் இடுவள். இந்த காலத்தில் காப்பி ஹோட்டலில் உப்புமா கொடுக்கும் விதம் அவளுக்குத் தெரியாது. "காசு வாங்கிக்கொண்டால் அதற்குத் தகுந்தபடி சோறு போடவேண்டாமோ? நமக்கு பணந்தானா வயிறு?" என்று சொல்லுவள். கொஞ்சம் உண்மையாகவே செய்யவேண்டும் என்று எண்ணாந்தான்.

தண்ணீர்ப்பந்தல் பாட்டி என்றால் எல்லோருக்கும் தெரியும். அவள் சமையல் அப்பொழுது உலகப்பிரசித்தம். கூட்டம் கூட்டமாக காலை தோசைக்காகவருவார்; பாட்டி தாலியைஅன்று அறுந்தது பொய் இன்றறுந்தது மெய் என்று அறுத்து விடுவார்கள். இப்படி இருக்குநாளில் ஒருநாள் பெரியவர் ஒருவர் வந்தார். அவர் பெரிய ருத்ராக்ஷ பூணை; விபூதி பாஷாண்டி. உட்காரும் பொழுதெல்லாம் 'சிவா' என்றுக் கொண்டே உட்காருவர். எழுந்திருந்தால் 'ஹர' என்று உச்சரிப்பார். பாட்டிக்கவரிடம் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது. அவர் மகாஞானி என்று எண்ணம். பித்தளையைப் பொன்னாக்கும் சக்தி அவரிடமுண்டென்றவளுக்கு திடநம்பிக்கை. அவர் ஒவ்வொருநாளும் ஒரு உழக்கு அரிசிகொடுத்து சோறு வடித்துக் கொடுக்கச் சொல்வது வழக்கம். அந்தசோற்றை தன்னிடமிருந்த காற்படி தவலை ஒன்று, அதில் வடிக்கச்சொல்வது. முதல்நாள் வடித்தும் "பாட்டி! ஒரு கை அரிசி எடுத்துவிட்டாளா! அப்படியா! அதனால் என்ன கெட்டுவிட்டது? ஐயோ! பாவம்! பெரியவள்! அவள்தான் எடுத்துக்கொண்டு ஸுகப்படட்டுமே! என்ன குடிக்கெட்டுப்போனது?" என்று தனதுதவலையிடம் பேசினான். இதைக் கண்டதும் பாட்டிக்கும் அதிசயமுண்டாகியது. "என்ன அப்பா சொல்லுகிறாய்?" என்றாள். "என்னவோ அந்த தவலை சொல்லுகிறது. என்னமோ குடிகெட்டு விட்டதாம். அதுபோனால் போகட்டும்" என்று பதில்சொன்னான். "இந்தச்சோற்றுத் தவலையா பேசுகிறது!" என்று கிழவி ஆச்சரியப்பட்டாள். "இந்தச்சோற்றுத் தவலைதான். அதுஎன்னவென்னவோ சொல்லுமே. இது என்ன அல்பசமாசாரம். நீங்கள் ஒரு கை குறையவைத்து சமைத்துவிட்டீராம்! அதற்கு பொறுக்கமுடியா துக்கம். அதன்வாய் நிறையவில்லையாம். என்னவோ அதுகிடக்கட்டும். அதற்கென்னவேலை?" என்று வந்தவன் பதில்சொன்னான். கிழவி வாய்திறக்காது அப்புறம் போனாள்.

மறுநாள் சமைப்பதற்கு அரிசிபோடுவதன்முன் "பாழுந்தவலையே! உனக்கென்ன கொழுப்பு? நான் கொஞ்சமரிசி எடுத்துக்கொண்டால் உனக்கென்ன வயிற்றுக்கடுப்பு? இன்றைக் கதிகமாகத்தான் கொட்டிக்கொள்ளேன்" என்று உழக்குக்குமேல் அரிசிஅளந்து இட்டாள். விருந்தும் சாப்பிடவந்தான். அப்பொழுதும் அவன் "ஆ! அதிகமாகப் போட்டுவிட்டாளா? உனக்கென்ன வயிற்றுக்கடுப்பென்று கேட்டாள்? ஐயோ! பாட்டி பெரியவள்! கேட்டுக் கொண்டால் உனக்கென்னகுறை? அதிகமாக் கொட்டிக்கொள்ளென்று உழக்குக்கு மேலே இட்டாள்? உனக்கு வேணும்! வேண்டியதுதான்! சும்மாவிருந்தாலென்ன? கெட்டுப்போவையோ? நேற்றுஏன் அரிசிகுறைத்தாள்என்று சொன்னாய்? இன்றைக்கு அதிகமாக இட்டு

விட்டாள். சும்மா இரு.—" என்று நம்மவர் தவலையுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார். பாட்டிக்கு வயிற்றில் ஸங்கடமெடுத்து விட்டது. இது என்ன? கிணறு வெட்ட பூதம் புறப்படுகிறதே என்று பயந்தாள். தன் குட்டெல்லாம் வெளிவந்துவிடுமே யென்று நடுங்கினாள். "என்ன அப்பா! சொல்லுகிறது?" என்று தன்னுடைய பொக்கைவாயைத் திறந்து கேட்டாள். "என்னவோ நீர் அரிசி அதிகமாய்ப்போட்டீராம். அதன் வயிறு பிடிக்கவில்லையாம். கொதிக்கமுடியவில்லையாம். என்னுடன் அழுதால் நான் என்ன செய்யமுடியும்?" என்றுசொல்லினான். கிழவியும் அடுத்தநாள் ஆழாக்கரிசியைக்கணக்காக சமைத்தாள். தவலையும் "அப்பாடி! இன்றைக்குத்தான் வயிறார இருந்தேன்" என்று சொன்னதாகப் பாட்டியினிடம் சொன்னான்.

வந்தவன் அம்பலவாணப் பரதேசி. ஆகாசப் பந்தலில்லாவிட்டால்அவனுக்குநிற்கநிழலில்லை. அவன் வஸ்திரமோ இந்திரன் போல ஆயிரங் கண்ணுடையது. நெஞ்சமோ சிவன் போல் விஷத்தை உண்ணவில்லையானாலும் விஷமாகவே இருந்தது. சொல்லுகிற பேச்சோ அதற்கு ஸமானமே கிடையாது. இவன் வெகு யுக்திவாதன்; வம்பில் முதல் தரம். சொல்லும் வார்த்தையில் மருந்துக்குக்கூட மெய்கிடையாது. பாட்டிக்கு அரிசிக்கொடுத்ததும்சற்றுவிலகி நின்றுஅவள் என்னசெய்கிறாள் என்று பார்ப்பதுவழக்கம். கிழவி செயல்களை எல்லாம் நேராகச் சொன்னால் அவளுக்குக் கோபம் வந்துவிடும்; அதுவாதவளை வழிக்குக் கொண்டுவர தவலையுடன் பேசுபவன் போல தனது மனத்தில்இருந்ததையே சொல்வன். இதைஅறியாத பாட்டி தன்னுடைய பித்தலாட்டத்தை அம்பலத்திலிழுத்து விடுமோ என்று தவலையிடம் வெகு வினயம் பயம் பக்தி இவைகளுடன் நடந்துக்கொண்டாள்.

இப்படி சிலநாள் கடந்ததும் நமது பரதேசி மாமரத்திலேறிக் கிழவிக்குத் தெரியாமல் மாங்காய் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருந்தான். அம்மரத்திலிருந்து அம்மையார் கிழவி வெகு ஸந்தோஷத்துடன் சேமித்துவைத்த ஐந்நூறு வராஹனை எண்ணிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். தலையசைத்து என்னமோ நிச்சயம் செய்துக்கொண்டு கொள்ளையைக்கொண்டு கீழிறங்கினான். பின் ஸ்நாநபானங்கள் ஆனதும் கிழவி தவலைச் சோற்றை வடித்தாள். அம்பலவாணர் "என்ன? அதிசயமா? நினைக்கமுடியாததா? என்ன? ஐந்நூறுவராஹனா? யாரிடம்? பாட்டியிடமா? உனக்கெப்படி தெரியும்? நீபொய்சொல்லுகிறதில்லை. எனக்குத்தெரியும். ஆனாலும் உனக்கெப்படி.தெரியும்? எண்ணினாளா? பாட்டியா? இன்றைக்குக் காலையா எண்ணினாள்? நீ பார்த்துக்கொண்டா இருந்தாய்?—" என்று தவலையுடன் விஸ்தாரமாய் பேசிக்கொண்டிருந்தான்.

பாட்டி பார்த்தாள்; மூக்கின்மேல் கை வைத்துக்கொண்டு சற்று தயங்கி நின்றாள். பின் இந்த தவலை யிருந்தால் தன் வீட்டில் பிறர் செய்யும் அக்கிரமங்கள் எல்லாம் தெரியும். பித்தளையைப் பொன்னாக்கும் வித்தையைச் சொல்லிக்கொடுக்கும் என்றவள் எண்ணினாள். பண்டாரத்தைப் பார்த்து "இந்த தவலையை எனக்குக் கொடுக்கக்கூடாதா" என்று கேட்டாள். "தவலையைக் கொடுப்பதா?, என் என் உயிரைக் கேட்கக் கூடாதோ?" "இல்லையடா! எனக்கு வெகு உதவியாக இருக்கும். உனக்கு வேண்டியது கிடைக்கும். எனக்கு கொடேன். நீ எது கேட்டாலும் தருகிறேன்" என்று மன்றாடினாள். "உன்னால் என்ன கொடுக்க முடியும்?" என்று கேட்டான். "நீஎன்னகேட்கிறாய்?" "போனால் போகிறதுஉனக்காகவென்றால்கொடுக்கிறேன்: ஆயிரம் வராஹன் தந்தால் தருவேன்" என்று முகம் சுளித்துக்கொண்டு சொன்னான். "என்னிடம், தவலையே சொல்லியதே! ஐந்நூறு வராஹன் தவிர வேறொரு காசுமில்லை. அதைத் தருகிறேன்" என்றாள் கிழவி. "போனால்போகிறது. அதை உனக்குத் தருகிறேன். கொடுப்பதற்கு முன் ஒன்று சொல்லவேண்டும். இத்தவலை கை மாறும்பொழுது மூன்றுநாள் பேசாது. ஆனால் "வலைத்தவலைத்த" என்று அம்மூன்று நாளும் ஜபித்துக்கொண்டு இருந்தால்நான்காம் நாள் ஊரிலுள்ள சமாசாரங்களை எல்லாம் சோளப் பொரி போல் பொரியும்" என்றான். கிழவியும் அவ்வாறே செய்ய ஒப்புக்கொண்டு ஐந்நூறு வராஹனை அம்பலவாணனுக்கு அளந்து அர்ப்பணஞ் செய்தாள்.

அன்றிரவே அப்பரதேசி வேறு வேஷங்கொண்டு பக்கத்திலிருந்த் காட்டுமார்க்கமாகப்

போனுன். ஐந்நூறு வாராஹன் மூட்டையை அவன் தோளில் தாங்கிக்கொண்டே வழி கடந்தான். பலத்த காட்டு மார்க்கத்தில் வெகு வேகமாக நடந்துக்கொண்டிருந்தான். ஐயோ! பாவம்! பரதேசியாகிய பண்டாரம் புது வேஷத்துடன் தடபுடலாக வருவதைக் கண்ட கரடி ஒன்று வந்தவரை இறுகத் தழுவிக் கொண்டு அவரோடு விளையாட ஆரம்பித்தது. வெகு விரைவாக அம்பலவாணர் அதன் கையை லாகவமாக பிடித்துக் கொண்டார். அதன் கையை விடுவதற்கு அவர்க்கு விருப்பமே கிடையாது. அதற்கும் விருப்பம் இல்லை. இவர்களுடைய காடா விங்கனத்தில் தம்பிரான் தலைப்புமூடி கைத் தவறி கீழே விழுந்தது. அதன் மேல் ஜாம்பவான் பிரஷ்டபாகத்திலிருந்து பிரசாதம் ஸாதித்தார். அந்த ஜாம்பவான் விருஷ்டியில் பரதேசியின் வாராஹனும் கலந்து விழுந்தது.

நிற்க, அம்பலவாணப் பரதேசி படும்பாட்டைச் சொல்லவேண்டுமா? கரடி கையிற் பட்டு திண்டாடும் வைபவத்தை ஏன் சொல்லவேண்டும்? மல்யுத்தம் செய்பவர்கள்போல இருவரும் கைகலந்து நின்றூர்கள். இதற்குள் எதிரில் குதிரைமேல் ஒருவன் ஏறிவருவதைக் கண்டான். நமது பரதேசிக்கு மனத்தில் பளிச்சென்று ஒரு எண்ணம் தோன்றியது. உடனே கரடியைப் பார்த்து "முக்கு! முக்கு!" என்று தானும் முக்கிக்கொண்டிருந்தான். எதிரில் வேட்டையாடி வந்த ராஜகுமாரன் கண்டு "ஏன் ஐயா அத்துணை நாழியாக முக்குமுக்கென்று அலறுகிறீர்" என்று கேட்டான்.

"சும்மாவா சொல்லுகிறேன்? ஐந்நூறு வாராஹன் தானே விருஷ்டித்திருக்கிறது? அது ஆயிரமாக வேண்டாமா?"

"நீர் என்ன சொல்லுகிறீர்? எனக்கொன்றும் விளங்கவில்லையே."

"விளங்குமா? இந்த ஜாம்பவான் வெகு பொல்லாதவன்; முரடன். சரியான பூஜை இல்லை. வழக்கமாக ஆயிரம் வாராஹன் விருஷ்டிக்கும். இன்றைக்கு முரண்டிக் கொண்டிருக்கிறான்."

"அப்படியா? அதற்காக நீ என்ன செய்கிறாய்?"

"முக்கினுல் தவிர இதை விடப்போகிறேனு என்ன? ஆயிரம் வாராஹன் விருஷ்டிக்காது போகுமா?" என்றுக் கொண்டு பக்கத்தில் அரசகுமாரனிருக்கும் தைரியத்தால் "முக்கு! முக்கு!" என்றிரைச்சல் இட்டான்.

இதற்குள் அரசன்மகன் "இது அதிசயக் கரடி, பொன்மலம்தரும் ஜாம்பவானிவர். இதை மெதுவாக நாம் வாங்கிக்கொண்டால் நமது பொக்கிஷத்திற்குச் குறையே கிடையாது முரண்டிக்கொண்டாலும் காசாய்த்தானே கழியும். எதிரிலேயே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; பொன்னுகவே விருஷ்டித்திருக்கிறது. ஆயிர மில்லாவிட்டாலும், ஐந்நூறு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும்" என்ருலோசித்து "இவ்வளவு நீங்கள் ஏன்கஷ்டப்படுகிறீர் நான் வேண்டுமானுலும் பிடித்துக் கொள்ளுகிறேன்" என்று கேட்டான்.

"நல்ல வேடிக்கையிது! உமக்குக் கொடுத்து விட்டு நான் தலைமேல் கல்லைப்போட்டுக் கொள்வதா என்ன? போய்விட்டுவாரும் ஐயா!"

"நீர் என்ன அப்படி பேசுகிறீரே நீர் என்ன கேட்டாலும் கொடுக்கிறேன் ஐயா!—"

"அப்படி என்ன நீங்கள் கொடுக்கப்போகின்றீர். ஆயிரம்வாராஹன் கொடுத்தால் உமக்காக வேண்டுமானுல் கொடுக்கிறேன்."

"நான் பழம்பதி அரசன் மகன். ஐந்நூறுவராகன் தான் தருவேன்."

"போதாது! போதாது!! ஆயிரம்வாராஹனும் அதற்கப்புறம்இந்த விருஷ்டியும்வேண்டும். இதற் கொப்புக்கொண்டால் இந்தாரும் இதன்கையைப் பிடித்துக் கொள்ளும்."

"அதுமுடியாது! ஐந்நூறு வாராஹன் தான் தருவேன். விருஷ்டியை என்னவேணுமானுலும்செய்துக் கொள்ளும்."

"நான் வெளியிற் போவதுகூட கிஷ்டமாச்சுதே! இந்த குதிரையைக்கொடுத்தால் அதற்கொப்புக் கொள்கிறேன்"

"குதிரை வேண்டுமானுல் எடுத்துக் கொள்ளேன்"

இதற்குள் தனது விலங்கை அரசன் மகனுக்கு மாட்டினுன். அரசன் மகனும் காடியின் முன் கால்களை பிடித்துக்கொண்டு "முக்கு! முக்கு!" என்று ஜபஞ்செய்யலானுன். அம்பல

வாண்ணன் தனது குட்டை ஒன்றில் அரசன் மகன் தந்த ஐந்நூறு வாராஹனையும் காடியின் விருஷ்டியிற் கலந்த ஐந்நூறு வாராஹனையும் எடுத்துக்கொண்டு குதிரை மேலேறினான். "நான் ஒன்று சொல்ல மறந்துவிட்டேன். இது மூன்று நாள்வரையும் ஸரியாக சாணமிடாது. நீர் 'ரடிகரடிக' என்று மூன்று நாள் ஜபித்துக்கொண்டிருந்தால் ஸரியாய் விடும்" என்று சொல்லிக்கொண்டே வாயு வேகமாக குதிரையை ஓட்டினான்.

வருகிற வழியில் ஓர் ஓடை. அதில்வண்ணான் அரசன் வீட்டு உடைகளை எல்லாம் வெளுத்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் வேலையாள் அன்றுதான் ஓடிவிட்டான். அப்பொழுது குதிரையை ஓர்பக்கம் விட்டு விட்டு அம்பலவாணர் அங்கு வந்துக்கொண்டிருந்தார். வந்தவனைப் பார்த்து "நீ யாரப்பா! உன் பெயரென்ன?" என்று கேட்டான் வண்ணான்.

"நான் பரதேசி. என் பெயர் போனான்"

"என் அப்பனே! போனான்! என்வீடு பக்கத்துத் தெருவிலிருக்கிறது. அங்குபோய் இந்த வெளுத்த உடைகளை எல்லாம் கொடுத்துவிட்டு புதிய உடைகளை எடுத்துவா. உனக்கு தகுந்த பிரயோஜனம் செய்கிறேன்" என்று வண்ணான் மேலும் கூறினான்.

'ஆகட்டும்' என்று பரதேசி எடுத்துக் குதிரையிடம் வெளுத்த வேஷ்டிகளை எல்லாம் வைத்துவிட்டு வண்ணாத்தியிடம் போய் புது மூட்டையைக் கைக்கொண்டான். "உன் பெயர் என்ன ஐயா?" என்றவள் கேட்டதற்கு "என் பெயர் வந்தவன்" என்று சொல்லிச் சரேல் என்று நடந்து குதிரை யிருக்குமிடம் போனான்.

வண்ணானே 'போனான் வருவானே' என்று ஏங்கிக்கொண்டு இருந்தான். அது எங்காவது உண்டா? வுண்ணாத்தியும் வந்தாள். "போனான் எப்பொழுது வருவான்" என்று அவளைக் கேட்டான். "யார்போனான்?" என்றவள் தடுத்தாள். போனானிங்கு வரவில்லைபா" என்றவன் கேட்க "அங்கு வந்தவன் வந்தவன் தான்" என்று பதில் சொன்னாள் வண்ணாத்தி.

நிற்க, அம்பலவாணர் தான் கொண்டுவந்த இரண்டு பெரு மூட்டைகளையும் அவிழ்த்து அங்கிருந்த மரத்தில் கிளைகளுக்கு ஒவ்வொன்றாகக் கட்டிவிட்டு தான் குதிரைமேலேறி காவல் செய்துக்கொண்டிருந்தான். அப்படி அவன் செய்வதை ஓர் வழிப்போக்கன் கண்டான். அவன் குதிரைமேல் ஸவாரி செய்துக்கொண்டிருந்தான். இந்த பரமானந்தப் பரதேசியைப் பார்த்ததும் சற்று நின்று "என்ன காவல் செய்கிறீர்?" என்றார்.

"பார்த்தால் உமக்கு தெரிய்வில்லையா?"

"இல்லையே—"

"இந்த மரத்தில் இருக்கும் துணிகள் கூடவா தெரியவில்லை. இது துணிகாய்க்கும் மரம். நான் சற்றே எங்கேயாவது போனால் இத்தனை துணிகளும் திருட்டுபோய்விடுமே."

"இது எப்படி துணிகாய்க்கிறது?"

"எப்படியா? பார்த்தால் தெரியவில்லை? இதில் பூத்திருக்கும் துணிகள் விலையற்றவை. நன்றாக வேரை வெட்டி வென்னீர் விட்டால் நன்றாய் செழித்து எங்குங்காணாத துணிகளைக் காய்க்கும்."

"அப்படியா?" என்று வந்த பதசாரி எண்ணலானான்.

"இந்த மரம் நமக்கு கிடைத்தால் துணிக்குக் குறையே கிடையாது. நமது வண்ணான் வெளுத்தால் மறுபடியும் துணியை அடைவதே துர்லபம். புதுத்துணி எல்லாம் கந்தலாகத்தான் நம்மிடம் திரும்புகிறது?" என்று எண்ணிக்கொண்டு 'இந்த மரத்தை எனக்குக்கொடேன்' என்றான். "கொடுத்தால் நீர் என்ன எனக்குக் கொடுப்பீர்?" என்று தடுத்தான். "என் குதிரையைத் தருகிறேன்" என்றான்.

"ஆனால் ஸரி" என்று சொல்லி ஒப்புக்கொண்டான்.

பின் அம்பலவாணர் தனது மரத்தை வந்தவனுக் கொப்புவித்து அவர்க்கு "ஜாக்ரதையாக மரத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். வேரை வெட்டி வென்னீர்விட் மறந்துபோய் விடப் போகிறீர்" என்று எச்சரித்துவிட்டு இரண்டு குதிரையுடன் புறப்பட்டுப்போனார்.

அடுத்தநாள் பெரியநகரம் என்னும் திவ்ய க்ஷேத்திரத்தை அடைந்தார். அங்குத்தட்டித் தவறி விலைமகளிர்வீதியில் அகப்பட்டுக்கொண்டார். ஆனாலும், வெகுபுத்திசாலி ஆனதினால் ஒருகுதிரையை ஒருசோலையில் யாரும் அறி

யாதபடி கட்டி வைத்துவிட்டு வந்துக்கொண் டிருந்தார். தோளில் காடிவிரஷ்டித்தகாசு இள பழம்பதி அரசன் கொடுத்தகாசு கனமாகத் தாங்கிக்கொண் டிருந்தார். அங்கொரு வீட் டில் திண்ணைமேல் உட்கார்ந்துக் கொண்டிருந் தார். ஸாயங்காலவேளை. பக்கத்து வாசலில் குதிரை நின்றுக்கொண் டிருந்தது.

"என்ன ஐயரே! எங்கே வந்தேங்கோ! உள்ளேவாங்களேன்" என்றொரு தடிக்கிழவி தடுமாறிச்சொன்னாள். பரதேசியும் உள்ளே போனார். "இங்கு நீங்கள் தரவேண்டியது தெரியுமோ இல்லையோ? ஒருவேளைக்காயிரம் வராஹன் இருந்தால் வாரும்"

"என்னத்திற்காக ஆயிரம் வராஹன் தர வேண்டும்?"

"இராத்திரி இருந்துவிட்டுப்போகிறதற்குத் தான்."

"இராத்திரி இருப்பதற்கு ஆயிரம் வராஹன் என்னத்திற்காக. சூரியன் கிளம்பாவிட்டால் இராத்திரி இருக்காது பறந்தோடுமோ? என்ன?"

"என்னமோ பேசுகிறீர்களே. இது யார் வீடு தெரியுமோ?"

"எல்லாம் தெரியுமே! இரண்டுகால் மனு ஷாள் வீடுதான்"

"இது தாசிவீடு என்று தெரியாது போலி ருக்கு!"

"தாசிவீடா? இங்கு வந்தகப்பட்டுக் கொண் டுவிட்டேனா? என்னசெய்வது உரலில் அகப்பட் டுக்கொண்டு உலக்கைக்கு பயந்தால் முடியுமா? ஸரி ஆயிரம் வராஹன்தானே! ஆகட்டும்" என்று பரதேசியார் பதிலளித்தார்.

படுக்கை வீடு தடபுடலாக அலங்கரிக்கப் பட்டது. அம்பலவாணர் இதைப் பார்த்து தன்க்குதவியாக வரும் தாசியைப் பார்த்து "ஒரு ஸமாசாரம்! இந்த இடத்திற்கு என் குதிரையை அழைத்துவா. அதை விட்டு விட்டு ஒருநாழியும் நான் இருக்க முடியாது. சீக்கிரம்! சீக்கிரம்!!" என்றார்.

"படுக்கும் அறையல்லவா இது! குதிரைக் கட்டும் லாயமல்லவே! என்ன அப்படி சொல் லுகிறீர்களே?" என்று கண் மயக்கி முக மினிக்கு தாசிதடுத்தாள். அவள் மினுக்கு எல் லாம் அம்பலவாணரிடம் பலிக்குமா? எத்தனை பெயரை ஏமாற்றியவர் அவர். அவரிடம் இவள் வார்த்தை செல்லுமா? அரசமரத்து பேய்க்கு வாக்கு பட்டவள் போல தாசி கடைசியாக அக் குதிரையை ஜாக்ரதையாக இருக்கும்படி படுக் கையறையில் இடம் ஏற்படுத்தினாள். பணம் அல்லவா எல்லாம் செய்கிறது! இரவு முழுதும் பரதேசியார் கண்மூடாது குதிரைமேலே காவ லாயிருப்பதை தாசி கண்டாள். எப்படியானு லும் தனக்கவனிடமிருந்து பணம்பெற வேண் டியதவள் வாழ்க்கை. மற்றக்கவலைகள் அவளுக் கேன்? சற்று தாசி கண்ணயர்ந்து தூங்கும் ஸமயத்தில் தான் கொண்டு வந்த சாணத்தை யும் பொன்னையும் கலந்து குதிரை இரவில் போட்டிருந்த லத்தியில் கலந்து விட்டான். காலை நான்கு மணி இருக்கும். அந்த சமயத் தில் இருந்த விளக்குகளை எல்லாம் அவித்து விட்டு தாசியைக் கூப்பிட்டு "விளக்கை ஏற்று! நாழியாய் விட்டது! பொழுது விடிந் தால் தெரிந்து விடும்! எழுந்திரு! விள க்கை ஏற்று ஏற்று!" என்று எச்சரித் தான். அவளும் திடுக்கிட்டெழுந்து விளக்கை ஏற்றினாள். அவளை உடனே அவ்விளக்கை எடுத்துக்கொண்டு வரச்செய்து குதிரையிருக் கும் இடம் போய் வெகு கவலையாக அதன் பின் பாகம் கவனித்துப் பார்த்துக் கொண்டி ருந்தான். தாசிக்குப்பொறுக்க முடியா சிரிப்பு வந்து விட்டது. பகபக வென்று சிரித்தாள். பரதேசியார் "சிரிப்பு! சிரிப்பு! பலே! குனிந்து பார்த்தால் தெரியும்" என்று அதட்டினார். அவளுங்குனிந்து பார்த்து லத்தி முழுதும் வராஹன் விளங்குவதைக் கண்டதும் ஆ என்று வாயைத் திறந்துக்கொண்டு மூக்கின்மேல் கை வைத்து நின்றாள்.

"தெரிந்ததா! தெரிந்ததா!" என்றுக் கொண்டு லத்தியை எல்லாம் வாரி தனது மேல் வஸ்திரத்தில் முடித்துக் கொண்டு தான் புறப் படுவதாகச் சொன்னார். "வேண்டாம்" என்று தாசி தடுத்தாள். "இந்த குதிரையை எனக் குக் கொடுமே" என்று மன்றாடினாள். பின்னல் அம்பலவாணப் பரதேசி, கொடுக்கவேண்டிய வராஹனை கொடுக்காமல் ஆயிரம் வராஹனையும் தனது மூட்டையையும் கொண்டு புறப்படலா னார்.

"ஜாக்கிரதை! மூன்றுநாள்வரை அது புது மையால் கொடுக்காது. பொன் லத்தியிடாது.

அதற்கு 'திலத்திலத்' என்று ஜபித்தால் கொடுக்கும். நான்காவது தினம் பொன்லத்தியிடா விட்டால் உலக்கை எடுத்து புடைத்தால் உடனே லத்தியிடும். கொஞ்சம் கூச்சம் உண்டு; உலக்கை பூஜை அதை பறக்க அடிக்கும்" என்று எச்சரித்துவிட்டு ஒளித்து வைத்திருந்த குதிரைமேல் ஸவாரி செய்து தனது ஊராகிய மாயபுரத்தை அடைந்தார். பெரிய வீடுகட்டினார். ஸுகமாக இருந்தார்.

இதற்குள் அந்த ஊர் நியாயாதிபதி முன், சிலர் வந்து முறையிட்டார்கள். அவர்கள் சொல்லுவது இன்னதென்று நியாயாதிபதியால் அறியமுடியவில்லை. அந்த ஸமயத்தில் நமது பரதேசியாரும் ஏதோ தமது வியவஹார நிமித்தம்போனார். இவரைப்பார்த்ததும் "அந்த பாவிதான் செய்த" தென்று எல்லாருமாக இரைச்சலிட்டார்கள்.

"தவலை பேசவேயில்லை; பாவி பணத்தைக் கொள்ளை கொண்டான்" என்றாள் அம்மையார் கிழவி.

"தவலையிருக்கிறதா?" என்று கேட்டான் அம்பலவாணன்.

"அதை உன் இழவிற்கர்க எனக்கு வந்த கோபத்தில் அன்றே போட்டுடைத்து விட்டேன்" என்று பதில் சொன்னாள்.

"ஐயோ கரடி பணலத்தியிடுவதாவது? என் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள நான் பட்ட பாடுபோதும்" என்றான் பழம்பதி இளவரசு.

"குட்டிச்சுவராய்போக! என் துணி எல்லாம் நாசமாய் போச்சே! மரமும் உலர்ந்து போச்சே" என்றான் பதசாரி.

"குதிரையும் இறந்துவிட்டதே!" என்றாள் தேவடியாள்.

"மஹாப்பிரபோ! இவர்கள் ஏது? என் மேல் வீண்பழிவைக்கிறார்கள். நான் சொன்னபடி ஒருவராவது நடக்கவில்லை. சும்மா என்னை மாத்திரம் தூற்றுகிறார்கள். நான் கொடுத்த பொருளைக் கொடுக்கட்டும். நான் அவர் கொடுத்த பொருளை கொடுத்து விடுகிறேன். நான் என்ன கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறேனா?" என்று கனமுடுக்காகப் பேசினான்.

அந்த ஸபையிலிருந்தவர்கள் பரதேசிசொல்வதே நியாயம் என்று சொன்னார்கள்.

நியாயாதிபதியும் "உங்களால் அவர்கொடுத்த பொருளைக்கொடுக்க முடியுமா?" என்று கேட்டான்.

"எங்கிருந்து நாங்கள் இழவு எடுத்து கொடுப்பது?" என்று எல்லாரும் தலையசைத்தார்கள்.

"அதற்கு யாரென்ன செய்வது. பேராசை பெருநஷ்டம் யாரென்ன பண்ணலாம். நம்மால் ஒன்றும் முடியாது" என்று நியாயாதிபதியவர்கள் தீர்ப்புசெய்துவிட்டார்.

அம்பலவாணப்பரதேசி எல்லாருக்கும் கடுக்காய் கொடுத்துவிட்டு தான் இப்பொழுது மஹா குலதிலக சிகாமணிபோல வாழ்ந்து வருகிறார். அவரே பெரியவர்.

சொல்வதைக் கவனியாதிருத்தல்.—ஒருவர் நம்மிடத்தில் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அவர் சொல்வதை நாம் கவனியாதிருந்தால் அதைவிட அவருக்கு அவமானம் வேறில்லை. சிலர் மூடர்களாயிருப்பார்களேயாகில் சில சமயங்களில் நம்மைக் கவனியாதிருத்தலுக்காக அடித்தும் விடுவார்கள். நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் சிலர் நாம் சொல்வதைக் கொஞ்சமேனும் கேளாமல் உயரப்பார்க்கிறதும் காதைக் குடைகிறதும் மூக்கை நோண்டுகிறதுமாயிருப்பது வழக்கம். அப்படிச் செய்கிறவர்கள் அற்ப புத்தியுள்ளவர்களென்பதற்கு அவர்கள் செய்கைகளைத் தவிர வேறு அடையாளங்கள் வேண்டுமோ? ஒருவன் சொல்லும் சங்கதி எவ்வளவு சாதாரணமாய் இருப்பினும், நாம் அதைக் காதுகொடுத்துக் கவனிக்க வேண்டும். நாமே பேசுகிறவர்களாயிருந்து நம்மை ஒருவர் இந்தவிதமாக அலக்ஷியம் பண்ணுவார்களேயானால் அவர்கள் பேரில் நமக்கு எவ்வளவு கோபமிருக்கமாட்டாது? அதுபோலவே அவர்களுக்கும் நம்மிடத்திலிருக்குமல்லவா? நமது வேலைக்காரன்கூட நாம் முதுகிலடிக்கும் அடியை எளிதில் மறந்துவிடுவான். அவன் பேசுகிற பேச்சை அலக்ஷியம் பண்ணினாலோ அதைமாத்திரம் ஒருபோதும் மறக்கவேமாட்டான்; ஆகையால் யார் நம்மிடம் பேசினாலும் நாம் வெளியில் ஒவ்வொரு விதத்திலும் அவர்களை ஆதரித்துக் கேட்பவர்கள் போலவே காட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.

உபநிஷத் ரத்தினமாலை

THE SUMMARY OF THE MINOR UPANISHADS

39. மைத்ராயண்ய உபநிஷத் (தொடர்ச்சி)(24).

ப்ராணன், ஸூர்யன், மூலமாகச் செய்யப்படுவதும் கிரகமுக்தியைக் கொடுக்கக் கூடியதுமான சிதாத்மோபாஸனை:—

ஆத்மாவுக்கு இரண்டு ரூபம்:—அவைகள் உள்ளே மாறி மாறி ஸஞ்சரித்து விளங்கும் பிராணன், வெளியே சுற்றிவந்து விளங்கும் ஸூர்யன் ஆகியஇவைகளே. ஸாதாரணமாக ஸூர்யனுடைய கதியாலேயே ப்ராணகதி நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அந்தர்முக நாட்டமுடையவர் ப்ராணன் கணக்கால் ஸூர்யகதியைஉணர்ந்து ப்ராணகதியை ஒழுங்கு படுத்தி வெகுகாலம் இருப்பார். ஸூர்யனுள் தங்கநிறமான புருஷ ரூபமாகவிருந்து எல்லாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷியாகி இருக்கும் பரம்பொருளே ஹ்ருதய கமலத்துள் இருந்து எல்லாவற்றையும் அனுபவிக்கிறான். இந்த அந்தர் ஆத்மாவே ஸூர்யனிடம் காலமாக விருந்து எல்லோரையும் ஸம்ஹரிக்கிறான்.

ஹ்ருதயாகாசமே கமலம் என்பது; உள்ஆகாசம் எட்டு திக்குகளும் இதழ்கள். ப்ராண ஆதித்தர்கள் ஸமீபத்தில் உலாவுபவர்கள். இவர்களை ப்ரணவவையாஹ்ருதி பூர்வமான காயத்ரீ மந்திரத்தால் உபாஸிக்கவேண்டும். ப்ரஹ்மத்திற்கு இரண்டு நிலைகளுண்டு. ரூபம் என்றும் அரூபம் என்றும். ரூபநிலை அஸத்யமானது. அரூபம் ஸத்யம். இதுதான் ப்ரஹ்மதேஜஸ். இந்த தேஜஸ் ஸூர்யன். இந்த ஸூர்யன் ப்ரணவ ரூபம். இதன் மூன்று பாகத்துள்தான் எல்லாம் பின்னிக்கிடக்கின்றன. இவ்வாறு ஸூர்யனைப் பிரணவமாக த்யானம் செய்து ஆத்மாவை ஸூர்யனோடு சேர்த்து ஏகமாகப் பாவியுங்கள். (இங்கு சாந்தோக்ய, ப்ரச்னோபநிஷத்திலிருக்கும் ப்ரணவ ரஹஸ்ய ஆராய்ச்சி எடுத்தாளப்பட்டிருக்கிறது) முடிவாக ப்ரணவத்தை பரப்ரஹ்மமாகவும் அபரப்ரஹ்மமாகவும் த்யானிக்கலாம். பின்னர் ஸூர்யனை வையாஹ்ருதிகள்மூலமாக ஆராதிக்கவேண்டும். முதல் மூன்று வையாஹ்ருதிகளும்ஆதிப்ரஜாபதியினது,பாதம்,நாபி, தலையாகும்,ஸூர்யன் அவரது கண். ஆதலால் ஸூர்யனை வையாஹ்ருதிகள் மூலமாக உபாஸித்தால் ப்ரபஞ்சரூபமான ப்ரஜாபதியை ப்ரபஞ்ச நேத்ரமான கண்ணாக உபாஸித்ததாகும். (பின்னர் காயத்ரீ மந்திரத்தின் மூன்று பாதங்களில் உள்ள முக்ய பதங்கள் ஸூர்யனையே குறிக்கின்றன என்று காட்டப்படுகிறது. (தாது அர்த்த மூலமாகப் பிரித்துக் காட்டப்படுகிறது). ஸூர்யனுக்கு அநேகம் பெயர்கள் உண்டு. ஸூர்யன்=ஸூயமானன் (யஞ்ஞகர்த்தா) ஸவிதா= ப்ராணிகளையும்ஆஹாரத்தை ஏற்படுத்துபவன். ஆதித்யன்=ஆயுஸ்ஸாரம் இவைகளை க்ரஹிப்பவன். பாவனன்=(வாயு மூலமாகவும் தானாகவும் சுத்திசெய்பவன்) ஆப = ஜலம் (திருப்தி செய்விப்பவன்) ப்ராணன் தேஹத்துள் வ்யாபித்து எல்லா விஷயங்களையும் நடத்திவைக்கிறான். அறிவு த்வைதமாக (ஜாக்ரத் ஸ்வப்நாதிகளிற்போல இருக்கையில் ஆத்மா எல்லாவற்றையும் செய்பவனாகிறான். இது அத்வைதமாக (ஸுஷுப்தியிற்போல) இருக்கையில் காரிய காரண கர்மமில்லை. இது சொல்லால் குறிக்கக் கூடியதல்ல. காணக்கூடியதல்ல. இந்த ஆத்மா தான் ஸகலதேவதைகளும் ஸூர்யனும்,பெருநெருப்புப் பிரகாசத்தில் சிறுதீபம் மறைபட்டுப் போவதுபோல இந்த ஆத்மா மறைந்து கிடக்கிறான். ஸகலப் பற்றும்விட்டு இந்திரிய விஷயங்களை ஒதுக்கி ஆத்மாவைத் தேடி அறியவேண்டும். (இங்கு ப்ரச்னோபநிஷத்திலிருந்து ஸூர்ய விஷயம் எடுத்தாளப்படுகிறது)ப்ராணன் ஸூர்யன் இரண்டையும் உணர்ந்தவன், அபேதத்யானம் செய்வான். அந்தர்பூஜை செய்வான். மனதிலுள்ள துர்வாசனைகளை ஸந்த்யாவந்தனத்தில் கூறும் ஆபப்புனந்துபோன்ற ஒருமந்திரத்தால் ஆசமனீயம் செய்துநீக்க முயலவேண்டும். பின்னர் சாப்பிடும்போது ஜலத்தால் ஆபோசனம் செய்து மறைத்து ஐந்து பிராணாஹுதிகளை செய்து மௌனமாகப்பூஜிக்கவேண்டியது.பின்னர்ஆபோசன ஜலத்தால் அதைமூடவேண்டும். பின்னர் ஆத்மத்யானம் செய்யவேண்டும். 'பரமாத்மாவே ஜாடராக்னியாகி யிருக்கிறார். அவர் திருப்தி அடைவதால் எல்லாம் திருப்தியடையட்டும். எல்லாம் உம்மால் தாங்கப்படுகிறது; ஸகல ஆஹுதியும் உம்மைச் சேருகிறது.' என்று இந்த த்யானத்தோடு எவன் புஜிக்கிறானோ அவன் ஒன்றாலும் (யமனாலும்) புஜிக்

கப்பட்டமாட்டான். மேலும் அன்னம் எது? புஜிப்பவன் யார்? மாயைக்குள்ளிருக்கும் சேதனனுன புருஷன் ப்ரகிருதி கார்யமான அன்னத்தை உண்கிறுன். இந்த புஜிப்பவனும் ஆத்மாவுக்கு அன்னமாகிறுன். காரணமான ப்ரகிருதியும் போக்யம்தான். ஆகவே இதற்கப்பாற்பட்ட சேதனன் உண்டு என்பதாச்சுது. இந்த லோகம்ஸந்தோஷம் வியஸனம்மோஹம் என்ற ரூபமாக அனுபவிக்கப்படுகிறது. காரியம் வெளிப்படாதவரை காரணத்தின் ரூபம் விளங்குவதில்லை. பூதாத்மாவின் மாறுபாட்டால் பால்ய யௌவன, விருத்தாப்யங்களில் அங்கஸ்வரூபமாகிறுன் (அறிபடுபொருளாகிறுன்). இந்திரியாதிகள் உணரக் கருவிகளாகின்றன. வெளிப்படையாக உணரப்படுவதும், வெளிப்படையில்லாத காரணநிலைகளும் ஆத்மாவுக்குஅனுபவப் பொருள்கள்தான். பூதாத்மாவும் அறிபடுபொருள்தான். இவனுக்கு சிதாத்மா ரூபநிலைவருங்கால் எல்லாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷியான நிலைவரும். இப்படிதன் அனுபவம் அடங்கக் காண்பவன்தான் ஸந்யாஸி, யோகி, ஆத்ம யஞ்ஞம்செய்தவன். இந்திரிய நிக்ரஹம் செய்தவன் தனிமையாகவிருக்குமிடத்து காமிகளான ஸ்திரீகள் வந்தபோதிலும் அவன் எப்படித்தாக்கற்றிருப்பானே, அப்படி இவனும் இந்திரிய விஷயங்கள் தகையுங்காலும் ஒதுங்கியே நிற்பன்.

2. இஷ்டகாம்ய ஸித்திகள் கொடுக்கும் உபாஸனைகள் :—இவை பரமாத்மாவின் சிறந்த ரூபம். ப்ராணன் அன்னத்தால் ஓங்கிவளர்கிறது. அதனுல்தான் தேகத்தில் ஸகல கார்யங்களும் நடக்கின்றன. பூமியில் வாழ்ந்துவரும் ஜீவர்கள் அன்னத்தாலுண்டாகி அதனுல் வளர்ந்து அதிலே லயமடைகின்றனர். அன்னம் இவ்வாறு எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாக விருப்பதால் அதை ப்ரஹ்மமாகக் கருதி ஆராதிக்கலாம். ஆனுல் நான் ப்ரஹ்மம் என்று ஆராதிப்பதுபோல அன்னம் நானே என்று மாத்திரம் ஆராதிப்பது தகுந்ததல்ல. அன்னத்தின் சிறப்பைக் கூறும் தைத்ரீயம் முதலிய சில உபநிஷத் மேற்கோள்கள் இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அன்னத்திற்குக் காலம் காரணம், காலத்திற்கு ஸூர்யன் காரணம், தக்ஷிணயனத்திற்கு அக்னிதேவதை உபாஸனமும், உத்தராயனத்திற்கு சந்திரதேவதை உபாஸனமும் செய்யலாம். காலத்தின் இருப்புக்குக் காலத்தின் சிறுபாகங்களாகிய நிமிஷம் நாழிகை முதலியவைகளேதான் ஸாக்ஷி. காலத்தையும் ஸூர்யனையும் ப்ரஹ்மமாகக் கருதி ஆராதிக்கலாம். பிரஹ்மத்திற்கு இரண்டு அவஸரம், ஸூர்யனுக்கு முற்பட்டதாகிய அகாலநிலை, பிந்தியதாகிய காலநிலை என்பதே. காலம் எல்லாவற்றையும் கடவுளிடம் அடங்கச் செய்யும். இதன் மூலமாகப் பரம்பொருளை அறிய முயலலாம். காலம் எவராலும் எளிதில் தாண்டக்கூடியதல்ல. ஸ்ருஷ்டிக்கு முந்தி ப்ரஹ்மமே ஜகத்தாக விருந்தது. அதுவே தனியாகவிருந்தது. எங்கும் பூர்ணமாக விருந்தது. திக்கு பேதங்களே இல்லை. வாக்கு மனத்திற்கு எட்டாதது இது. எல்லாம் போன காலத்திலும் இவர் ஒருவர்தா னிருப்பவர். இவராலே த்யானமாத்திரத்தில் ஜகத் வெளிப்பட்டு விரிவாகிறது. லயமடைகிறது. ஸூர்யன், அக்னி, ஜாடராக்னி, இந்த தேஜோ ரூபமாக விருக்கும் ஆத்மா இவன் ஒருவனே. இப்படி உணருபவன் ப்ரஹ்மத்துடன் ஐக்கிய மடைகிறுன்.

3. த்யான ஸித்திதரும் உபாயம்.—சித்தம்ஒரு நிலையாக நின்று த்யானம் கைகூட ஏற்பட்டிருக்கும் யோகோபாயம் ஆறு அங்கங்களை உடையது. அவையாவன, ப்ராணயாமம், ப்ரத்யஹாரம், தியானம், தாரணை, ஸமாதி, தர்க்கம், என்பவைகளே. இந்த உபாயத்தால் பரமாத்மா எப்பொழுது விளங்குகிறுனே அப்பொழுது புண்யபாப பலன்களிலிருந்து விடுபட்டுப் பரமாத்மாவில் லயிக்கிறுன். எரிமலை யருகில் மிருக பக்ஷிகள் எப்படி அணுகாவோ அப்படி ப்ரஹ்மவித்திடம் தோஷங்கள் அணுகா. இந்திரிய நிக்ரஹம், மனோலயம், ஆத்மானுஸந்தானம் ஆகிய மூன்றும் முக்யம். (பின்னர் லம்பிகா யோகமாகிய உள்நாக்கை நாக்கால் அழுத்திச் செய்வது கூறப்படுகிறது). இவைகளால் உன்மனீபாவம் என்றஆத்மாமாத்திரமாக விருக்கும்நிலைவரும். இதுதான் மோக்ஷம். பிராணனை ஸ்வாதீனம் செய்துகொண்டு உள் நாக்கில் நிறுத்தி ப்ரம்ஹத்தைவிடத் தான் வேறு என்ற பாவத்தை விட்டு ஹ்ருதயத்திலிருந்துபிரம்மாந்திரம்வரையில் போகும் ஸுஷும்னநாடி உள் நாக்கில் தடைபட்டுப்போகும் வழியே போய் பிரம்மாந்திரம் சேர்ந்து ஆத்மாவைப் பிரஹ்மத்துடன் சேர்க்கவேண்டும். பிரஹ்மம் இரண்டு விதம்; சப்தப்ரஹ்மம், அசப்தப்ரஹ்மமென்று.

ஓங்காரம் சப்தப்ரஹ்மம். இதன் த்யானத்தால் சிலந்திப்பூச்சி நூல் மூலமாக ஒதுங்குவதுபோல் கிளம்பி அசப்தப்ரஹ்மத்தில் மூழ்கிவிட வேண்டியது. சப்தப்ரஹ்மவாதிகள் காதுகளை மூடிக்கொண்டால் ஏற்படும் எழுவித த்வனியே சப்தபிரஹ்மம் என்றும், இவைகளைத் தாண்டி நின்று ஒடுங்குவது அசப்தநிலை என்றும் கூறுவர். சப்தப்ரஹ்மத்தில் தேர்ந்தவன் பரப்ரஹ்மத்தை அடைவன். (பின்னர் ராமதபனீ, வராஹம் முதலியவைகளிலுள்ள ப்ரணவத்யானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது). சரீரம் வில், ஓங்காரம் அம்பு அதன் நுனியாகிற மனதால் அஞ்ஞானமாகிய மறைப்பைப்பிளந்து அப்பாற்படவேண்டும். மனோலயத்தால் மிஞ்சி நிற்கும் பரம்பொருளே முடிவானது. விழித்திருக்கையிலேயே தூங்குபவன்போலத் தாக்கற்று எவன் ப்ரணவத்யானத்திலிருக்கிறானோ அவன் பிரஹ்மமேயாவன். சித்த விருத்தியடக்கமே யோகம் எனப்படுவது. ப்ரணவத்யானம் இந்த யோகத்தை ஓங்கச்செய்யும்.

விஷயஸாகரத்தைத் தாண்டி தைர்யமே தண்டாகவும், ஸந்யாஸமே நாணாகவும் உள்ள வில்லை எடுத்து அபிமானமின்மை என்ற அம்பைத் தொடுத்து, பிரம்மவாயிலில் இருக்கும் அகங்காரம் என்ற த்வாரபாலனைக் கொன்று தள்ள வேண்டியது. இந்த த்வார பாலகனுக்கு மித்யா ஞானமே தலைப்பாகை: ஆசை பொறாமையே குண்டலங்கள். சோம்பல், பாவம், தூக்கமே குண்டாந்தடிகள். இவன் காமம் என்ற தண்டையும் கோபம் என்ற நாணையும் உடைய வில்லில் இச்சை என்ற அம்புதொடுத்து பிராணிகளை எல்லாம் வருத்துகிறான். இவனைக்கொன்றபின் பிரணவ தெப்பத்தைப்பற்றி ஹ்ருதயாகாசக்கடலைத்தாண்டிப் பார்த்தால் ப்ரஹ்ம ப்ரகாசம் சற்று விளங்கும். புதயலெடுக்கப்போகிறவன்ஸாவதானமாகப் போவதுபோல ஆசாரியர் காட்டியிருக்கும் ரஹஸ்ய வழியால் ப்ரஹ்ம சாலையில் புகவேண்டும். இதற்குள்ளேதான் எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டதாய் உள்ள ஆத்மா தன்னிலையில் இருக்கிறது. இதைத் தர்சித்தபின்னர் ஸம்ஸாரசக்ரத்திற்கு ஸாக்ஷியாகி அதை இஷ்டப்படித் தடுத்து நிறுத்தும் திறனுடையவனாகிறான். இந்த முடிவு அப்யாஸிக்கு ஸித்திக்குமே ஒழிய வ்யவஹாரிக்கு ஸித்திக்காது.

இதோடு ப்ரஹ்மா வாலகில்யருக்குச் செய்த உபதேசம் முடிந்தது. இனி சாகாயன்யர் நேரே உபதேசிக்கிறார் பிரஹத்ரதனுக்கு.

சுத்தமான ஒரு இடத்தில் சுத்தமனதுடன் பிரஹ்மத்தை நினைத்தும் உரைத்தும், ஆராதித்துமே இருக்கும் ஒருவன் அதுடன் ஐக்யம் பெறுவன். இதனால் பாசம் அறுபட்டு பயகாரணமற்று, நிரதிசய ஸுகம் அடையும் ஜீவன் முக்தனாவன் இவன் மனிதன் இதற்கு மாறான நிலையிலிருந்தான். ஆசை நிறைந்த நிச்சயம், ஸங்கல்பம், அபிமானம் ஆகியஉருவானபந்தமே இவன் நிலையாக விருந்தது. எல்லாவித நல்ல கெட்ட வ்யாபாரங்களும் மனதின் பரிணாமமே. மனதின் குணங்களுள் பந்தப்பட்டு த்வைத பாவனையில்தானே அகப்பட்டுத் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தான். முக்தன் நிலை இதற்கு நேரே விரோதமானது. இதுதான் மோக்ஷலக்ஷணம். இந்நிலையை அடைந்து எதை இச்சித்தாலும் அது உடனே கைகூடி விடும். இம்மாதிரி நிலையை அடைவதற்கு ஞானேந்திரியங்கள் மனதில் சலனமின்றி அடங்க புத்திதிடப்படுவதேவழி. இதைத்தவிர குறுக்குவழியே இல்லை. ஹ்ருதயத்திலிருந்து அநேக தேஜோரூபங்கள் 101 நாடிகள் வழியாகப்போகின்றன. ஒன்று ஸுஷும்ன நாடிவழியே போய் ஸூர்யமண்டலத்தைத் தாண்டிப்போம். இது ப்ரஹ்மலோக மூலமாகப் பரமபதத்திற்குப் போகும் வழி. மற்றைய 100 நாடிகளும் பல தேவதைகள் நிலைக்குக் கொண்டு விடுவன. இவைகள் கர்மபலன் அனுபவித்த பின்னர் மறுபடி திரும்பி பிறப்பதற்கு காரணமான மார்க்கங்கள். ஸூர்யாராதனம் இல்லாவிட்டால் ஸம்ஸாரமே கதியாகும்: ஸூர்யனை தேவதையாகஉபாஸித்தால் ஸ்வர்க்கமும். பிரஹ்மமாக உபாஸித்தால் மோக்ஷமும் வரும். சாகாயன்யர்உபதேசம் முடிந்தது மேல் உபநிஷத்து இவைகளை விளக்குகின்றது.

இந்திரியங்கள் எல்லாம் ஆத்மஸ்வரூபந்தான். இவைகளை ஏவுகிறவனும் ஆத்மா: அடக்கியாள்பவனும் ஆத்மா. இவைகளைத் தூண்டும் வெளி விஷயங்களும், அபிமானி தேவதைகளும் ஆத்மாவே, அனுபவிப்பவனும் ஆத்மாதான். இந்த ஆத்மாவின் முக்ய அடையாளம் சுத்தம், நிர்மலம், நிர்விகாரத்வம், சாந்தம். சிலர் இந்திரியப்ராணன்களே ஆத்மாவுக்கு அடையாளம் என்பர். வேறுசிலர் புத்தி தைர்யம் ஞாபகம் ஞானம்ஆகியஇவைகள்தான் என்

பர். இவர்கள் சொல்வதும் ஸரிதான், விரையிருப்பதற்கு முளை அடையாளம் என்பது போலவும், நெருப்பிருப்பதற்கு புகை காந்தி பொரிகள் போலவும்தான். நெருப்பிலிருந்து பொரிகள் போலவே ஆத்மாவிலிருந்து எல்லாம் திரும்பத்திரும்ப உண்டாகின்றன. அக்னியிலிருந்து புகை ஏற்படுவது போல சகல வேதங்களும் சாஸ்திரங்களும் புராணங்களும் இந்த ஆத்மாவின் மூச்சுக்காற்றுக்களாகவெளிப்படுகின்றன.

இங்கு அக்னிஹோத்ர விஷய ரஹஸ்யம் கூறப்படுகிறது. முதலில் கார்ஹபத்தியாக்னியை வருஷமாக த்யானிக்கவேண்டும். அதன் ஐந்து ருதுக்கள் (ஹேமந்தத்தையும்சிசிர ருதுவையும் ஒன்றாகக்கருதவேண்டும்), இந்த அக்னியின்கீழ் பக்ஷிரூபம் வரும்படி தலை இறகாதிரூபமாகப் பரப்பப்பட்ட செங்கற்கள். விராட்ரூபமான இந்த அக்னி நானே என்று முதலில் த்யானிக்க வேண்டும். இதனால் யஜமானன் அந்தரிக்ஷத்தில் வாயுவை அடைவன். இந்த நிலையில் தக்ஷிணாக்னியை ப்ராணனாகமதித்து ப்ராணாதி பஞ்சவாயுபேதங்களையே செங்கற்களாகக்கொள்ளவேண்டும். இது இரண்டாவது த்யானஸ்தானம். இதிலிருந்து ஸ்வர்க்க நிலையாகிய ஸூர்யனை அடைகிறான். ஸூர்யனாகிய ஈசன் தான் என்று ஆஹவனீயாக்னியை மதிக்க வேண்டும். இந்நிலையில் இங்கு நான்குவேதம் இதிஹாஸபுராணங்கள் ஐந்து செங்கற்கள். இது மூன்றாவது த்யானஸ்தானம். நான்காவது பிரஜாதிபதியிடம் சேருகிறான். அவர்மூலமாக ஸூத்ராத்மாவான பிரஹ்மாவினிடம் சென்று ஆனந்தநிலையடைகிறான். ஜாடராக்னியும் இம்மூன்று அக்னிகளது சேர்க்கையே அதுவும் ஹோமமூலமாக ஆராதிக்கத்தக்கது. 'ஸ்வர்ணவர்ணமான பக்ஷியானது தன் ஹ்ருதயத்திலும் ஸூர்யனிலும் உள்ளது. அதுமறைந்தும்சுத்தமாயும், தேஜோரூபியாயும் உள்ளது.' என்று த்யானித்தீ ஹவிஸை அக்னியில் ஹோமம் செய்யலாம். இதனால் பூர்ண மனச்சாந்தி ஏற்படும். ஆத்மா அனுசந்தானம் உண்டாகும்.

அக்னி விரகில்லாத காலத்தில் தன் காரணத்தில் அடங்குவதுபோல மனம் ப்ரவிருத்தியற்று நின்றால் தன்காரணமான அஞ்ஞானத்தில் அடங்கும். ஆனால் விஷயங்களில் மூழ்கும் மனம் பிரஹ்மத்தை உணரவேண்டும் என்று புறப்பட்டால் தன் காரணமாகிய பிரஹ்மத்தில் லயமடைய கர்மவசமாயும், பொய்யாயும் உள்ள விருத்திகள் மறுபடி எழும்புவதில்லை. மனமேதான் ஸம்ஸாரம். இதை முயற்சியால் சோதிக்கவேண்டும். மனம்போலத் தான் இருக்கும் ஒருவன் நிலையும். மனம் சாந்தப்பட்டால் சுபாசுப கர்மப்பிடிப்பு நீங்கும் இதனால் அவன் தன்னிலையிலிருந்துகொண்டு மாறாஸுகத்தை அடைவான். மானிடர் மனம் விஷயத்தில் பற்றி நிற்பது போல பிரஹ்மத்தில் பற்றிவிட்டால் யார்தான் பந்தம்நீங்கார்கள். நித்திரை நினைப்புக்கள் இன்றி மனம் அசையாமல் நின்று, எப்பொழுது தன்னிலை கெட்டிருக்கிறதோ அப்பொழுதே பரமபதம். இந்தக் காலத்தில் ஏற்படும் ஸுகம் மனோவாக்குக் கெட்டியதல்ல. அனுபவத்தில் மாத்திரம் தான் விளங்கும். ஜலம் ஜலத்துடனும், அக்னி அக்னியுடனும், ஆகாசம் ஆகாசத்துடனும் கலந்துவிட்டால் எப்படி அபேதம் ஏற்படுமோ அப்படியேதான் மனம் ஆத்மாவில் கலக்கும்பொழுதும் (அமிர்த பிந்து உபநிஷத்திலிருக்கும் முதல் 5, 6-ச்லோகங்கள் இங்கு இடை இடையே அமைந்து கிடக்கின்றன). அக்னிஹோத்ர மூலமாக இந்த பிரஹ்மத்யானம் அடையத் தகுந்தது. இதன் பின்னர் அக்னிஸ்தோத்ரமும்ஸூர்யஸ்தோத்திரமும்கூறப்படுகிறது. இங்கு ஸூர்யாந்தர்கத புருஷனும், உபாஸகாந்தர்கத புருஷனும் ஒன்றே; எல்லாம் அவனிடமிருந்து உண்டாயின என்பது வெளியாக்கப்படுகிறது. இப்படி உணர்ந்தவன் ஸகுண நிர்குண ப்ரஹ்மரஹஸ்யம் உணருவன்.

சாப்பாட்டு வஸ்துக்களையஞ்ஞவேதியில்முதலில் ஹோமம் செய்து மிஞ்சியதை வாயாகிய ஆஹவனீயாக்னியில் ஹோமம் செய்து சாப்பாட்டையும் ஒருவித யஞ்ஞமாகக்கருதியே செய்யவேண்டும். விதம்விதமான யாகங்களால் தேஜஸ்விருத்தி, புண்யலோக ப்ராப்தி ஆகிய காம்யங்களையாவது மோக்ஷப்ராப்தியாகி நிஷ்காம்ய முடிவையாவது எண்ணி இந்த ஹோமங்களைச் செய்யவேண்டும். தீபம், வத்தி எண்ணெய் இவைகள் சேர்க்கையால் எப்படி இருக்கிறதோ, அதுபோல தேஹவாஸனை லோகவாஸனை இருக்கும்வரையில் ஜீவேச்வர பேதம் தோற்றும். ஆதலால் ஓங்கார - பூர்வமாக யஞ்ஞங்களைச் செய்யவேண்டும். இதனால் ஸர்வக்ஷேமமும் உண்டாகும்.

இம்மாதிரியான அக்னிகார்யங்களால் ஆசை நீங்க அதன் காரியமான கோபாதிகள் போய் விடுகின்றன. பின்பு பஞ்சகோசாதீதப்பட்டு ஸகுணப்ரஹ்ம ப்ராப்தியை அடைந்து பின்னர் நிர்குண நிலையில் நிலைபெறுவன். இப்படி சரீரத்துள்ளிருக்கும் அதிஸூக்ஷ்மமான ஆத்மாவை த்யானித்து முடிவடையலாம்.

பின்னர் தியானிக்கவேண்டியதான இந்திரியாபிமானிகள் ஸ்வரூபமும் ஸூர்யனுள் எல்லாம் அடக்கம் என்பதையும் கூறி ஸூர்யன் ஸ்வரூபம் வர்ணிக்கப்படுகிறது. இங்கு பிரஹ்மலக்ஷணங்கள் எல்லாம் ஸூர்யனிடம் ஏற்றிக் கூறப்படுகிறது. முதலில் தேஹ விலக்ஷணனைக் கூறப்பட்டுப் பின்னர் பிரம்மலக்ஷணத்தையே இங்கும் கூறப்படுகிறது. ஸ்வர்க்க அர்ஹர்கள் அல்லாதவர்களுடன் (நாஸ்திகர்களுடன்) ஆஸ்திகன் சேரவேகூடாது என்று கூறி நாஸ்திகர்கள் இன்னார் என்று ஒரு அட்டவணை காணப்படுகிறது. வைதிகமார்க்கமான ஆத்மவித்யா மார்க்கத்திற்கும், சூதான ஸித்திகளான செப்படி வித்யாமார்க்கத்திற்கும் உள்ள வித்யாஸத்தை நன்றாக உணரவேண்டும். தேவதைகளுக்கு க்ஷேமமும், அஸுரர்களுக்கு மோஹமும் உண்டாக ப்ரஹஸ்பதி சுக்ரவேஷம் போட்டுக்கொண்டு வேதவிரோதமார்க்கத்தை ஏற்படுத்தினர். வித்தைக்கும் (ஞானகாண்டத்திற்கும்) அவித்யைக்கும் (கர்மகாண்டத்திற்கும் பரஸ்பர விரோதமுண்டு. இரண்டையும் உணர்ந்து ஒருவன் அனுஷ்டித்தால், அவித்தையால் ஞானவிரோதமான பாபங்களைப்போக்கி, வித்யையால் மோக்ஷத்தை அடைவன். இதை உணராது அவித்தையை அனுஷ்டிப்பவர்கள் பிறர்க்கு குருவுமாகி விட்டால் குரு சிஷ்யர் கதியைக்கூறவும் வேண்டுமா ?

சாந்தோக்ய உபநிஷத் இந்தர விரோசனர் கதையின் கருத்து எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. வேதஸம்மதமல்லாதவை அனுஷ்டிக்கலாகாது. அப்படிச்செய்தால் அஸுரநிலை அவனுக்கு வந்து விடும். ஓங்காரம் கிளம்பி நாதரூபமாவது பின்னர் கூறப்படுகிறது. ஜாக்ரத், ஸ்வப்ந, ஸுஷுப்தி துரியவிஷயம் கூறப்பட்டு இவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது பிரஹ்மம் என்று கூறிமுடிக்கிறது இவ்வுபநிஷத்.

40 ருத்ரஹ்ருதயோபநிஷத் (85).

சுகர் தன் பிதாவான வ்யாஸர் அடிபணிந்து, 'எல்லாதேவர்களுக்கும் தேவர்யார் ? 'எவரை வழிபட்டால் எல்லோரையும் வழிபட்டதாகும்?' என்று வணங்கிக்கேட்டார்.

அதற்கு வ்யாஸர் பின்வருமாறு மறுமொழி கூறலுற்றார் 'ஸர்வதேவர்களுக்கும் தேவர் ருத்ரன். எல்லாதேவதைகளும் ருத்ரன் ரூபங்களே. ருத்ரன் வலபுறம் பிரஹ்மா, ஸூர்யன், மூன்று அக்னிகளும், இடபுறம் உமாதேவி, விஷ்ணு, சந்திரர்களும் நிலைபெற்றிருக்கின்றனர். இதனால் ருத்ரவிஷ்ணுக்களுள் பேதம் கல்பித்து த்வேஷித்தால் இருவரையும் த்வேஷித்த பாபம்வரும். இருபுறமிருப்பவர்கள் தம்முள் பேதமே இல்லை. ருத்ரரிடமிருந்து ப்ரபஞ்சவிரை உண்டாகிறது. இது உண்டாகும் ஸ்தானம் விஷ்ணு. ப்ரபஞ்சத்திலுள்ள ஆண்பாகமெல்லாம் சிவன், பெண்பாகமெல்லாம் உமை. ஆதலால் ஸ்தாவரஜங்கமரூபமான உலகெல்லாம் உமாமஹேச்வர ஸ்வரூபம். வெளிப்படையாக விருப்பவை எல்லாம் உமாரூபம், ஸூக்ஷ்மமாக விருப்பது எல்லாம் மஹேச்வரரூபம். இந்த உமா மஹேச்வரச் சேர்க்கையே விஷ்ணு. ஆதலால் விஷ்ணுவாராதனம் வேண்டும். மேலும் ஆத்மாமூன்று விதம். ஆத்மா, பரமாத்மா, அந்தராத்மா ஆத்மா, ப்ரஹ்மா, ப்ரமாத்மா மஹேச்வரன், பூதாத்மா விஷ்ணு. ப்ரபஞ்சத்தை ஒரு மரமாகக்கொண்டால் அதன் நுனி விஷ்ணு, மத்தி பிரஹ்மா, வேர் மஹேச்வரர். காரியம் விஷ்ணு, கிரியை பிறஹ்மா, காரணம் மஹேச்வரர். தொழிலின் பொருட்டு ஒருமூர்த்தியே ருத்ரனால் மூன்றாக்கப்பட்டது. தர்மம் ருத்ரன், ஜகத் விஷ்ணு, ஸர்வஞானம் பிரஹ்மா ஸ்ரீருத்ர ருத்ரா என்று எவன் கூறுவனோ அவன் எல்லா தேவர்களைத் துதித்துப் பாபம் நீங்கியவனுக்கு நிகராவான்.

எல்லாம் உமாருத்ராத் மகம். ப்ரபஞ்சத்தில் ஆண் ப்ரஹ்மா, ஸூர்யன், பகல், அக்னி, விருக்ஷம், அர்த்தம், லிங்கம், முதலியவை எல்லாம் ருத்ர ரூபங்கள்: பெண், ஸரஸ்வதி, சாயை, இரவு, ஸ்வாஹா, கொடி, சொல், பீடம், முதலியவை எல்லாம் உமாரூபங்கள். இவர்களைச் சேர்த்தும் வெவ்வேறாகவும் நமஸ்காரம் என்று வழிபடவேண்டும். எவ்விடத்தெல்லாம் துவந்துவங்கள் காணப்படுமோ அவைகள் எல்லாம் சிவசக்தி ரூபம் என்று த்யானித்து வழிபட்டால் நீங்காத பாபம் ஒன்றுமில்லை.

. ஸர்வாதிஷ்டானம், துவந்துவர ஹிதம், ஸனாதனம், மனவாக்கெட்டா ஸச்சிதானந்தம் பரப்பிரஹ்மம் இது உணரப்பட்டால் இதை விட்டு வேறில்லாது இதன்மயமாகவிருக்க அறிபடு பொருள்கள் எல்லாம் உணரப் பட்டவைகளாகும். வேதத்தில் பரம் என்றும் அபரம் என்றும் வித்தைகள் இரண்டுண்டு. வேதாதி சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் அபரவித்தைகள். எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமான ஆத்மாவை தம்ஆத்மாவிடம் காணும்படி செய்வது பரவித்யை. இந்த பரவித்தையில் தேர்ந்தவனுக்கு ப்ரபஞ்சம் எல்லாம் திருச்யமே. தன்னிடம் கயிற்றில் பாம்புபோலத்தாங்கி நிற்பவையாகும். ஸத்யமான பிரஹ்மத்தை உணந்து ஜீவன் முக்திபெறுவன்.

ஸத்குரு மூலமாக ஏற்படும் ஞானத்தால் ஸம்ஸாரம் ஒயுமேயல்லது கர்மத்தாலல்ல. குருதருவதுதான்பரவித்யை. அழியாப்பொருளுணர்ச்சி எவனுக்கு ஏற்படுமோ அவனுக்கு அவித்தை என்றசிக்கு அறுபட்டு சிவப்ராப்தியாகும். இந்த அமிருத நிலைதான் சிறந்த புருஷார்த்தம் பிரணவமேவில், ஆத்மாவே அம்பு, ப்ரஹ்மமேலக்ஷ்யம். குறிதவராது எய்தால் ஆத்மாப்ரஹ்மப்ரவேசம்செய்து ஒன்றுபடும். லக்ஷியம், அம்பு, அம்பு எய்பவன் எல்லாம் ஸர்வவ்யாபியான சிவனே. இந்தநிலையை பஞ்சபூத ப்ரகாசாதிகளும் அணுகா. இதுவே ஸ்வப்ரகாசமானது.

இந்த சரீரத்தில் ஜீவேச்வரர்கள் என்ற இரண்டு பக்ஷிகள் உண்டு. ஜீவன் பல போக்தா. ஈசன் அப்படிப்பட்டவனல்ல: கேவலம் ஸாக்ஷிரூபன். இந்த ஜீவேச்வரபேதம் மாயாகல்பிதம். கடாகாசம் மடாகாசம் எப்படி மஹாகாசமோ அப்படியேதான் இவ்விருவரும் ப்ரஹ்மமாயினும் இருவராக வேறுபட்டுக் காணப்படுவர். இருவரும் சித்தாதலால் ஒன்றே இருவரல்லர். இருவரென்பது யுக்திக்குப் பொருத்தமல்ல: ச்ருதிக்கும் பொருத்தமல்ல இந்த ஏகத்வத்தை உணர்ந்து அனுபவித்துவிட்டால் சோகமோஹமெல்லாம் நீங்கிவிடும். தோஷமற்றவர் இதைத் தமது தேஹத்துள் பார்ப்பர், மாயைக்கு இரையாகி இருப்பர் இதைப்பாரார். இந்த உணர்ச்சி இருக்கும் யோகிக்குப் போக்குவரவில்லை. ஆகாயத்தைப்போல அவன் ஸ்வஸ்தமாயும் (வேறாதாரமின்றி தன்னிலேயே நிலைபெற்று) ஸச்சிதாநந்த நிலைமாயும் உள்ள ப்ரஹ்மமேயாகிறான். "

மாணவர் பக்கங்கள்

STUDENT'S PAGES

1. ஆத்திசூடி விளக்கம்

26. இலவம் பஞ்சிற்றுயில்

இலவம் பஞ்சடைத்துச் செய்த மெத்தையில் தூங்கு என்பது இதன் பொருள். இலவம் பஞ்சு மெத்தை மிருதுவாக மெத்தென்றிருக்கும். இதில் படுத்தால் தூக்கம் சீக்கிரம் வரும். ஆனால் தூக்கம் வருவதற்கு இது அத்யாவச்யம் என்பதல்ல. ஆட்டிடையர்கள் மழை பெய்து ஒய்ந்ததும் வயல்வெளிகளிலே தண்ணீர் ஓடு மிடத்தில்கூட இரண்டு மூன்று உயர்ந்த கற்களைப் போட்டு தேஹம் நனையாமல் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, மேல் படுத்து ஸுகமாகத் தூங்குவதாகக் கதைகளில் கேட்டிருக்கிறோம். தபால் எடுத்துச் செல்பவர்கள் ஓடிக்கொண்டே நல்ல தூக்கத்திலிருப்பர். இப்படி நல்ல நித்திரை ஸுகமறியாது. நல்ல தூக்கம் மாத்திரம் வந்து விட்டால் எங்கு படுத்தாலும் உறக்கம் வரும். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

இப்படி இருக்க, இலவம் பஞ்சில் துயில் என்று ஔவை ஸுகஸாதனத்தை ஒட்டிக் கூறுவானேன் என்ற சங்கை பிறக்கும். இதை விசாரிக்கப் புகும்பொழுது முதலில் ஒன்று கவனிக்க வேண்டும். முற்கூறியபடி எந்நிலையிலும் தூங்குபவருக்கு இலவம்பஞ்சுமெத்தை தயார்செய்து வைத்தால் வேண்டாம் என்பார்களா, தூக்கம் வாராதா இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஸுக ஸாதனத்தால் தூக்கம் அதிகப்படுமே ஒழியக் குறையாது. தூக்கம் ஒருவாறு பிடிக்காது தத்தளிப்பவர்களுக்கு, இலவம் பஞ்சு மெத்தை தூக்கத்தை உண்டாக்க ஸஹாயமாகும். வ்யாதி கவலை முதலியவைகளால் வருந்துபவர்களுக்கு என்னசெய்துந்தான் தூக்கம்வாராது. இவர்களை இங்கு கூறவரவில்லை.

தூக்கம் தேஹச்சோர்வால் ஏற்படுவது. இது எல்லோருக்கும் நன்றாக வந்தாலல்லது தேகச்சோர்வை நீக்குவதில்லை. சிலர்களை வேலைமத்தியில் வந்து தூக்கம் தொந்திரவு செய்வதும் உண்டு. குறைத் தூக்கம், ஒரு வேலையையும் செய்ய வொட்டாது. ஆகவே தூக்கம் வந்தால் நன்றாய்த் தூங்கிவிட்டே

வேலையில் முனைய வேண்டும். தூக்கம் வருங்கால் அது நன்ருக வந்துகவிந்துகொண்டுவேண்டிய அளவு தூக்கம் ஏற்படுவதற்கு ஸுகஸாதன ஸஹாயம் வேண்டியது அவசியம். அதன் பொருட்டே தூங்கும்பொழுது இலவம் பஞ்சு மெத்தை முதலியவைகளை முன்னிட்டுக்கொண்டே தூங்க வேண்டும் என்ருள் ஔவை.

இதுவுமன்றி யாதொரு புத்தி வேலையும் இன்றி வெறும் தேஹ உழைப்பால் வேலை செய்யும் கூலிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் நல்ல தூக்கம் எப்படியும் வந்துவிட ஸாதனங்கள் ஸஹாயமன்றியே அவர் நன்ருகத் தூங்கி எழுந்து விடுவர். இந்த ஆத்திசூடி முதலியவைகள் கற்று புத்திக்கு வேலை கொடுத்துஸூக்ஷ்ம வேலைகளை தர்மாதர்ம விவேகத்திற்கு மாறுபாடின்றி செய்து முடிக்கும் தன்மைவாய்ந்தவர்களுக்குத் தூக்கம் வருங்கால் அவ்வளவு முழுத்திக் கொண்டு வாராது. ஆனல் இவர்கள் நன்ருகத் தூங்கினல்தான் மேல்புத்தி வேலை செய்ய யோக்யர்களாக ஏற்படுவர். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வரும் தூக்கம் நன்ருக வந்துகவிந்து ஸுகம் கொடுக்கும் பொருட்டு ஸுகஸாதனங்கள் உபயோகமுள்ளனவாகவிருக்கும் என்பதைக்கொண்டு ஔவை இவ்வாறு கூறினள். தூக்கம் வருங்கால் நன்ருகத் தூங்கித் தொலைத்து விட்டால்தான் நலம் என்றகருத்துடன் தான் ஔவை இலவம் பஞ்சிற்றுயில் என்று இதை ஒரு நீதிவாக்யமாக அமைத்து இங்குகூறியது.

27. வஞ்சகம் பேசேல்

கபடவார்த்தைகளைச் சொல்லாதே என்பது இதன் பொருள். மனது வாக்கு காயம் என்ற காரணங்கள் மூன்று உண்டு ஒவ்வொருவனுக்கும். இம்மூன்றும் ஒரேமாதிரியாகவிருக்கும் பெரியோருக்கு; இம்மூன்றும் மூன்றுவிதமாகவிருக்கும் சிறியோர்களுக்கு. இந்த நீதி வாக்கியத்தில் மனதும்வாக்கும்ஒன்றுபட நடக்கவேண்டும் என்பதாயிற்று. காயத்தால் ஏற்படும் தொழிலும் அதற்கேற்பவே இருத்தல் வேண்டும் என்பது இதிலிருந்து வெளிப்படும்.

மனதில்ஒன்றை எண்ணிக்கொண்டு வாயால் அதற்கு மாறுனதைச் சொல்லாதே; அதாவது வாயால்வெளிப்படையாகக்கூறக்கூடியவைகளை மனதில்நினைத்துவரவேண்டுமேயொழிய வெளியிடத்தகா கெட்டவைகளை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இராதே என்பதாயிற்று.

கசத்தமனத்தையும், தித்திப்பான வாக்கையும் மேற்கொள்ளக்கூடாது. மனதில் கெட்ட எண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டு நல்லவன் போல நடிக்கவேகூடாது. ஆனல் மனதில் கெட்டஎண்ணம் வந்துவிட்டால் அதைவெளியிட்டு விடுவது வஞ்சகம் பேசாமை யுள்ளடங்கவேமாட்டாது. 'மனதில் தோன்றும் கெட்டவைகளை நான் வாயால் உளறிவிடுகிறேன். உள்ளேவைத்து மறைத்து சிரித்து பேசுவதில்லை. நான் நிஷ்கபடி; வஞ்சகம் பேசாதவன்' என்று சிலர் பெருமை பேசிக்கொண்டு வாயால் கூறமுடியாத பச்சை விஷயங்களை வாயோய பிதற்றுவதை நாம் காணலாம். இவர்கள் வஞ்சகம் பேசேல் என்றநீதி வாக்யத்தின் நோக்கத்தை உணராதவர்கள். இந்தவாக்கியம் கெட்டஎண்ணங்களை நல்லவாக்யங்களால் மறைத்துக் கூருதே என்று கூறுகிறது. அதனல் இதன் நோக்கம் கெட்ட எண்ணங்களை உள்ளபடி வெளியிட வேண்டுமென்று எப்படியாகும். இந்த எதிர்மறை நீதிக்குப் பொருள் கூறி இதன் கருத்தை ஆராயுங்கால் உடன்பாடாக இதைமாற்ற வேண்டிவரும். அப்பொழுதுதான் இதன் ரஹஸ்யம் வெளிப்படும். அப்படிமாற்றிப் பார்க்குங்கால் அநேகவித மாற்றங்கள் ஏற்படலாம். அவைகளுள் மற்றைய நீதி வாக்யங்களுக்கு முரணில்லாத மாற்றத்தையே கைக்கொண்டு மற்றவைகளை நீக்கவேண்டும். இந்த வாக்யத்தை உடன்பாடாக மாற்றினல் கெட்டவைகளை உள்ளபடி வெளியிடு என்றும் நேரிடக் கூறக்கூடியவைகளை நினைஎன்றும் ஏற்படும். பயனில்லாச்சொல்லை சொல்லக்கூடாது என்பதும், கெட்டவைகளில் எவ்விதப்பழக்கமும்இன்றி திரிகரண சுத்தியுடனிருக்கவேண்டும் என்பதும் பொது நீதிகள். இவைகளுக்கு முரணகவிருக்கும் முதல் உடன்பாட்டைவிட்டு நேரிட வெளியிடக்கூடியவைகளையேதான் மனதில் கூடியவரையில் நினைக்கவேண்டும், வஞ்சகம் பேசாதிருப்பதற்கு; அப்படி மறைக்கவேண்டியவைகளை எண்ணிவிட்டால் வஞ்சகமாகப் பேசவிடம் தாராது மௌனமாகவிருந்து அதை உள்ளேயே வேரறுத்துவிடவேண்டும். அதை விட்டு அந்த எண்ணத்தை உள்ளபடி வெளி

விட்டுவிட்டால் வஞ்சகம்பேசாதநிலையும் ஏற்பட்டாது மனதை அடக்கத் திறனற்ற பாபியுமாகிவிடும்படி நேரிடும்.

வஞ்சகமாகப் பேசாதிருக்கவேண்டு மாயினும் இதற்கும் ஒரு எல்லையுண்டு. உள்ளக்கருத்தையே எப்பொழுதும் கூறிவிடமுடியாது. உட்கருத்து நல்லதாகவிருந்து அதைவெளியிட்டால் அந்த நன்மை உண்டாகாது என்று நன்றாக விளங்கினால் அப்பொழுது அதைமறைத்து நன்மைஉண்டாக்க முயலவேண்டும். முக்தியை மனிதர்க்கு அளிக்கவந்த வேதம் ஆடுகாட்டி வேங்கை பிடிப்பதுபோல முதலில் பலன்தரும் கர்மங்களைச் செய்யத் தூண்டிப்பின்னர் அவைகளைவிட்டு விடுவதற்கு வேண்டிய வழிகளைக் காட்டுகிறது. கசப்பு மருந்தைக் கொடுத்து குழந்தைநோயைத்தீர்க்க முயலும் தாய் அதுசர்க்கரைஎன்றுமறைத்துக்கூறி சிற்சிலஸமயங்களில் சர்க்கரையுடன் கலந்தும் அதைக்கொடுத்து விடுவது வழக்கம். சில காரியங்கள் முடியும் வரையில் அவைகளை வெளியிடாதிருக்க சில மறைப்புச் சொற்கள் கூறவேண்டிவரும். உண்மையைக் கூறுங்கால் வீண்மனக்கொதிப்பு வருமிடங்களில் அதை மறைத்துக் கூறவேண்டிவரும். நமக்கு இஷ்டமில்லா விடத்திற்கு நம்மை அழைத்துப் போக வருபவர்களை நோக்கி 'வர இஷ்டமில்லை' என்று நேரிடக் கூறமுடியாது 'எனக்கு உடம்பு ஸரியாகவில்லை' என்று கூறி ஒதுங்கவேண்டி வரும். மேலும் ஒருவன் குற்றங்களை அவன் முன் மறைக்காமல் சொல்லவேண்டும், போகவிட்டுப் புறஞ்சொல்ல லாகாதென்றும்: ஒருவன் நற்குணங்களை நேரிடக் கூறாது ஒருவாறு மறைத்து அவனுக்குப்பின் விஸ்தாரமாகக்கூறவேண்டும் என்பதும் நீதி. இப்படி அநேக விடங்களில் வ்யவஹாரத்தில் வஞ்சகம்பேசவேண்டியது அவசியமாகிவிடும். ஆதலால் வஞ்சகம் பேசுவதற்கு உள்ளதை மறைத்துப்பேசுவதுமாத்ரம்லக்ஷணமல்ல. இப்படிப்பேசுவதால் பொதுத்தீமை, பிறர்கஷ்டத்தால் தனக்கு நன்மை, தான்சிறந்தவன் என்று வழங்கிவரவேண்டும் என்ற துர்அபிமானம் ஆகிய இவைகளுள் ஒன்றாகிலும் இருத்தல் வேண்டும். இவைகள் ஸம்பந்தப்படாத மறைப்புச்சொற்கள்வஞ்சகச் சொற்கள் அல்ல: தந்தர அல்லது உபாயச்சொற்களே. ஆகவே வஞ்சகம் பேசேல் என்றால் கெட்ட எண்ணங்கொண்டு உள்ளதை மறைத்துக் கூறாதே: கெட்ட எண்ணங்கள் வந்துவிட்டால் மௌனமாக விருந்து அவைகளை வேரறுக்கப் பார் என்பதே.

வஞ்சகம் பேசுவதே நேர்மையின் சிறப்பை வெளியிடும். இவ்வாறு பேசுபவனுக்கு நாம் நேர்மையாகவிருக்கிறோம் என்று எல்லோரும் மதிக்கவேண்டும் என்பதுதானே நோக்கம். ஆதலால் எவ்வித வஞ்சகமும் தன்னைத்தானே இகழ்ந்து நேர்மையையே சிறந்ததென வற்புறுத்துகின்றது. இந்தப்படி வஞ்சகத்தின் ரஹஸ்யத்தை உணர்ந்தால் நேர்மையாக விருந்து அதிகக் கஷ்டமின்றி நிலைத்த பெயரெடுப்பது, வஞ்சகமாக விருந்து நேர்மையானவன் என்று பெயரெடுத்து உண்மை வெளியாகும் வரையில் மனம் பதைத்து வாழ்ந்து பின்னர் இழிவான நிலையை அடைந்து வருந்துவதைவிடச் சிறந்தது என்பது விளங்கும்.

'நாம் பேசுவது வஞ்சகமாகி விடத்தக்கது' என்ற ஸந்தேஹம் ஏற்பட்டுவிட்டால், அந்தவார்த்தையைப் பேசுவதும் வஞ்சகம் பேசுவதுதான் என்பதையும், வஞ்சகம் பேசுவதால் ஏற்படும் கெடுதியையும் துரோணபர்வத்தில் தர்மபுத்திரர் பொய்சொன்னகதையும் அதன் பலனும் நன்கு விளக்கும். இதை ஆர்யமத உபாக்யானம், முதற் பாகம் 54-ம் கதையிலும், பாரதவினாவிடை இரண்டாம்பாகம், துரோணபர்வ முடிவிலும் காண்க. வஞ்சகம் பேசி கஷ்டம் அடைந்தவர்கள் அநேகர். யாதவர்களுக்கு மரணம் வந்தது ரிஷிகளிடம் வஞ்சகமாகப் பேசியதால்தான். இதை ஆர்யமத உபாக்யானம், முதற் பாகம் 53ம் கதையில் காண்க.

நாம் விசுவாச யோக்கியர்களாக இருக்க வேண்டும் —இது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் அவசியம் வேண்டிய குணம். நாம் ஒருவேலையிற் புகுந்தால் நம்மிடத்தில் விசுவாசம் வைத்து நம்மை நம்பலாமா என்று அதிகாரி யோஜிப்பான். மனைவியை நம்பலாமா என்று கணவனும், கணவனை நம்பலாமா என்று மனைவியும் யோசித்து நம்புவது விசுவாசயோக்கியமான குணம் அம்மனைவியிடத்தும் அப்புருஷனிடத்தும் இருப்பதனாலன்றோ? இக்குணம் இல்லாத ஒரே காரணத்தினால் பலபேர்கள் இவ்வுலகத்தில் முன்னுக்குவராமற் போகின்றார்களாகையால் நாமிதை முற்றிலும் சிறு வயதுமுதல் கைப்பற்றி வர வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பு விளக்கம்
TRANSLATION MODELS
Why does the light seem red when we shut our eyes?

Eyelids cannot stop all light from coming through the eyes—that is to say, they are in small degree transparent, and enough so, for the sun light to wake the birds, even if their eyes be shut. Yet when you look at the window with the eyes shut, what you see—very faintly, but still you see it—is a red colour. It is because the light, that is able to pass through your eyelids, has to pass through red blood which, of course, always is in your eyelids. Now, this red blood keeps all other colours that go to make up white light, but lets the red colour to come through it, and that is why we see red with our eyes shut in the light. If our blood were green we should see green.

கண்ணை மூடிக்கொண்டு எந்த வெளிச்சத்தை நோக்கினும் சிவப்பாகத் தெரிவானேன்?

கண்களுள் வெளிச்சம் முற்றிலும் வராவொட்டாது தடுக்கக் கண்ணிமைகளால் முடியாது: அதாவது, அவைகள் ஒளியை ஒருவாறுஊடுருவிச்செல்லவிடும்தன்மையுடையன. பக்ஷிகள் கண்ணை மூடிக்கொண்டிருந்தபோதிலும் ஸூர்ய ஒளியை கண்ணுள்ளே செல்லவிட்டு அவைகளை எழுப்புவதற்கு வேண்டிய அளவு ஒளியை ஊடுருவிச் செல்லவிடும் தன்மை கண்ணிமைகளுக்கு உண்டு. இப்படி இருந்தும் நீ கண்ணைமூடிக்கொண்டு திறந்த ஜன்னலை நோக்கினால் எவ்வளவுமங்கலாகத் தோற்றிய போதிலும், உனக்குப் புலப்படுவது ஒருசிவப்புவர்ணம் தானே. கண்ணிமைகளூடுருவிச் செல்லும் ஒளி, அவைகளுள் எப்போதும் இருக்கும்சிவப்புரத்தத்தின்வழியாகப்பாய்ந்து போக வேண்டியிருப்பதே இத்தோற்றத்திற்குக்காரணம். வெள்ளை ஒளியின் பாகங்களான வர்ண ஒளிகளுள் சிவப்பைத்தவிர மற்றைய ஒளிகளை எல்லாம் சிவப்புரத்தம் அடக்கிவிட்டு, சிவப்பு ஒளியை மாத்திரம் உள்ளேசெலவிடுகிறது: இதனால்தான் வெளிச்சத்திற்கிடையில் கண்ணைமூடிக்கொண்டால் நமக்குச் சிவப்பாகத் தோற்றுவது. நமது ரத்தம் பச்சையாக விருந்திருந்தால் நமக்குப் பச்சைவர்ணம் தான் தோற்றியிருக்கும்.

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்
CHILDREN'S PAGES
நந்தன் சரித்திரம்
4. வேதியச் சருக்கம்
அல்லது
நந்தன் பக்தி வெளிபபட்டது

இவ்வாறு ஆதனூர்ப் பறையர்கள் எல்லோரும் வந்து பிராஹ்மணரிடம் நந்தன் மாறுபாட்டைக் குறித்து முறையிட்டுக் கொண்டு அவர் வாக்குறுதியைப் பெற்றுப்போன பின்பு கொஞ்ச நாழிகைக்கெல்லாம் இதை உணராது மிகுந்தமனச்சஞ்சலத்துடன் நந்தன் சிதம்பரம் போக உத்திரவு கேட்கவந்தான். வேதியரை நோக்கி மிகவும் பயபக்தியுடனும் என்ன சொல்லி விடுவாரோ என்ற ஏக்கத்துடனும்

தில்லையம்பலஸ்தல மொன்றிருக்குதாம் கண்ட
பேர்க்கு ஜனனமரணப் பிணியைக் கருக்குதாம்

* * * * *

போய் வருக உத்தாரம்-தாருமே-பொன்னடித்
தாள் போற்றுவேன் கண்ணாலே—பாருமே

என்று மஹா விநயத்துடன் தனது உள்ளாசையை வெளியிட்டு விட்டான் நந்தன். இதென்ன இந்தப் பயல் தகாததாயும், விஷமமாயும் உள்ள விஷயத்தை எடுத்துப் பேசுகிறான் என்று எண்ணினார் வேதியர்: வந்து விட்டது அடங்காக்கோபம். 'என்னடா சொன்னாய், நீயாவது சிதம்பரம் போகவாவது பறையா! ப்ராஹ்மணனாகப் பார்த்து விட்டயோ! இந்தத் தகாத ஆசை உன்னை விட்டகல உன்னை நையப்புடைப்பேன்! திருடா!

'பறையா நீ சிதம்பரமென்று சொல்லப்
படுமோடா போகப்படுமோடா அடா. (பறை)
அறியாத்தன மினி சொன்னாலினிமே
லடிப்பேன் கூலியைப் பிடிப்பேன் பீரிவிப் (பறை)

என்று ஒருதரம் அதட்டிக் கூறி விட்டார். பதறி விட்டான் நந்தன்! ஸப்த நாடியும் ஒடுங்கி விட்டது: நிர்கதியாகி விட்டான்: மறுமொழி கூறமுடியாது துக்கம் வந்து அடைத்துக் கொள்ள, அழுதுகொண்டே திரும்பி விட்டான். தான் நிஷ்டை செய்து வந்த மரத்தடியில் வந்து கதறி அழத்தொடங்கி விட்டான். 'ஈசா! என்ன உன் கொடுமை! ப்ராஹ்மணனை

நொந்து கொள்ளவும் இடமில்லையே! நீயன்றி ஓரணுவும் அசையாததலால், உன் தூண்டுதல் படித்தானே அவர் நடந்திருக்க வேண்டும். நானொரு ஏழைப்பறையன். ஆதலால் உன் அருளுக்கு அருகனல்லவோ ? என்ன அனுதரவு உனக்கு! இந்தப்பஞ்சைப்பதரான என்னிடம் உமக்குக் கருணையே இல்லை போலும். எனக்கு என்ன இருக்கிறது இவ்வுலகில்: புணமா, ரூபமா, கீர்த்தியா, படிப்பா ஒன்றுமில்லையே நான் ஆதாரமாகக் கொள்ள. இவை போதாவென்று நான் அடிமைப் பறையனுகியும் இருக்கிறேன்! உமது அருளுக்கு நானும் ஆள்தான் என்ற நம்பிக்கை இருந்தவரையில் இவைகளை நான் ஒரு பொருட்டாக மதித்தவனல்லவே! இந்த நம்பிக்கையும் இப்பொழுது என்னை விட்டகன்று விட்டதே! நான் எப்படி இனி உயிர் வாழ்வது' என்று கதறிவிட்டான் நந்தன். தற்கொலை செய்துவிடலாம்என்றுகூட எண்ணமிடத் தொடங்கிவிட்டான்! உன் கொடுமைக்கு என் உயிரை பலியாகக் கொடுத்து விடுகிறேன்! அப்பொழுதாவது நீ ஸுகித்திரு உன்னை வருத்துவாரில்லை' என்றுபதறிச் சொன்னுன். சற்றுநேரம் கழிந்தது: மறுபடியும் நம்பிக்கை தலைதூக்கிற்று அற்புதமாக. கொஞ்ச நாழிகை கரைந்து விக்கி அழுதான். மனம் புரண்டது. 'எனக்கு எது நல்லது என்பது என்னை விடக் கடவுளுக்கு நன்ருகத் தெரியாதா ?எந்த விஷயத்திலும் இனிமேல் அவர்மேல் பாரத்தைப் போட்டு அவர்வசமாகி துக்கிக்காது இருந்து விடுகிறேன். இதுவரை அவருக்கு விரோதமாககிளம்பிபழித்துவிட்டேனேபாபி! இந்த அடங்காக் குழந்தையாகிய நான் அவருள் அடங்கி எனக்கு அவர் நடத்துவதை ஸந்தோஷமாக ஏற்கும் நிலைவந்தாலல்லது எனக்கு அவர் அருள் எப்படிக்கிடைக்கும்? அந்த ஈசன் கருணையால் நமது ஆண்டைப் பார்ப்பான் மனம் இளகலாம், நான் சிதம்பர தரிசனம் பண்ண அருகனுகி விட்டேனுகில் எனக்குப் போக உத்தரவு கிடைத்துவிடும்' என்று ஒருவாறு தேறியிருந்தான்.

கொஞ்சம் நாள்கழித்து மறுபடியும் ப்ராஹ்மணரை அணுகி முன்னிலும் அதிக விநயத்துடன்:—

'உத்தாரம் தாருமையே—எனக்
கொருவருமில்லை பரகதியடைய (உத்தார)

என்று நயந்து கேட்டான். வேதியர் முன்னிலும் அதிகக்கோபங்கொண்டு துடித்து:—

சிதம்பரம் போகாதே—சொன்னேன்
சிதம்பரம் போகாதே

* * * * *

தடுத்துப்பேசினுல் தடியாலடிப்பேன் (சிதம்பரம்)

என்று கடுகடுத்துக் கூறினுர். இந்தஸமயத்தில் கோரிக்கை முடியாததனுல் முன்போன்ற கையற்றநிலை நந்தனுக்கு வந்து விடவில்லை. 'இன்னும் நடராஜன் தர்சனத்துக்குநான் தகுந்தவனுகவில்லை போலும்! இன்னும் அதிகமாக பயபக்தி, பரிசுத்தம், இவைகளில் பழகவேண்டும்.

பக்தி பண்ணிக் கொண்டிருந்தால் முத்தி பெறலாமே

* * * * *

அச்சமறந்திரு விழியிலாந்த நீர்கரைபுரள
அரனே, திரிபுரனே, கங்காதரனே, பராபரனே
என்று (பக்தி)

என்று ஆனந்தமாக பகவந்நாமஸங்கீர்த்தனம் பக்தி த்யானம்முதலியவைகளைச் செய்யத்தொடங்கி விட்டான். வரவரத்யானத்தில் அதிகமாக முனைந்து விட்டான். விழித்திருக்குங் காலத்தில் ஒரு அணு நேரமாயினும் த்யானம் செய்யாது வீண் போக்குவதில்லை ; வரவரதூக்கத்தையும் குறைத்து விட்டான். ஆனந்த பரவசமாகக் காலைமாலைகளில் தாண்டவ மாடத்தொடங்கி விட்டான். மற்ற ஸமயங்களில் இன்னும் கடவுள் அருள் வரவில்லையே என்று ஏங்கித்தவிப்பான்: அல்லதுண் கடவுள் அகடவிபூதி வைபவங்களில் ஈடுபட்டு ஆனந்தபரவசமாவான். ஆறு, பட்சி, மரம், மனிதன், இவ்வைகளைப்போல எங்கெங்கு அசைவு தென்படுகின்றதோ அங்கங்கு எல்லாம் நடராஜர் ஆனந்தத்தாண்டவமாடுவதாகமதித்துப் பரவசமாகி அடிக்கடி ஆறுபோல ஓடியாடுவான், மரத்தைச் சென்றணைவான், பக்ஷிகளின் பின்னேடுவான், இதுபோன்ற அநேக முன் பின் ஸம்பந்தமற்ற செயல்களைச் செய்வான். இதனுல் இவனுக்குப்பைத்யம் தான் என்ற எண்ணம் திட்டப்பட்டு விட்டது. பாவம்! பறையர் தம்மாலியன்ற மட்டும் மருந்துகள் கொடுத்தனர், சங்கிலிகளால் கட்டி சித்ரவதையும் செய்து பார்த்தனர். இப்படி வருந்துகையிலும் நடராஜரை மறந்து இவர்களிடம் கோபங் கொள்ளத்துணிய மாட்டான் நந்தன். தேஹ பாதை பொ

றுக்கமுடியாமல் போய்விட்டால் ‘ பாம்பொரு ளதே குற்றம் இவர்களதா ? எல்லாம் உன்னால் அல்லவா நடக்கிறது. நான் படும் துயரத்திற் காக அவர்களை வருத்தவேண்டாம். நான் சிபாரிசை செய்கிறேன் மன்னித்துவிடும்: அவர்கள் அறியாமையால் இப்படிச் செய்கின்றனர்: அறிந்தாற்செய்வார்களா ?’ என்று அரற்றுவான். அவனுக்கு உலகம் முழுவதும் தெய்வீகமாகத் தோற்றியது. ஜீவகாருண்யம் அவனுக்கு அளவிலடங்காமல் மண்டிவிட்டது. எறும்புகளுக்குச் சக்கரையிடுவான், வழியில்கிடக்கும்புழுக்களைவெயிலில் துடித்திறக்காமலும் நடப்பவர்கள் காலில் அகப்பட்டு நசுங்காமலும் இருக்க ஒதுப்புறமான விடங்களில் கொண்டு விடுவான்; குழந்தைகளோடு கவடற்று விளையாடுவான். பக்ஷிகளாகவே தன்னைக் கருதிக் கொண்டு அவைகள் ஸங்கீதத்தில் ஈடு பட்டு பரவசமாவான். இவ்வாறெல்லாம் நந்தன் மனம்கனிந்து கொண்டு வாத்தலைப்பட்டது. இந்த ஸமயங்களில் நடராஜனை எண்ணி,

குஞ்சித பாதத்தைத் தாரும்-என்தன்
ஸஞ்சித பாபத்தைத் தீரும்

என்று பலவாறுகப்பாடி உருகிப் பரவசனுவான்.

இப்படி இருக்கையில் கார் அறுப்புக் காலம் அணுகி விட்டது. பறையர்கள் நந்தனை நல்ல வழிப்படுத்த முயன்று கொண்டிருந்தமையால் வயல் வேலை தவக்கப்பட்டுவிட்டது. பண்ணைப் பார்ப்பானுக்குக் கோபம்வா, அடிமைகளை கடுமையாக அழைத்துவரச் சொன்னார். நந்தன் தவிர மற்றெல்லோரும் வந்துசேர்ந்தார்கள். சேரியில் நந்தனால் ஏற்படும் தடைகளைத் தெரிந்து கொண்டு அவர்களை அனுப்பிவிட்டு நந்தன் தலை மயிரைப்பிடித்திழுத்து வரும்படி கடுமையான் உத்தரவு செய்தார். நந்தன் அருகில் புலையர்சென்று பார்த்தார்கள். திவ்ய தேஜோமயமாகப் பிரகாசிக்கும் முகத்தைக் கண்டதும் தலைமயிரைப்பிடிக்கக் கை எழவில்லை அவர்களுக்கு. நந்தனை அழைத்து ஆண்டையிடம் கொண்டுவந்து விட்டார்கள். நந்தன்முகமலர்ச்சி, அமைதி, பணிவு இவைகளைக்கண்டு திடுக்கிட்டார் வேதியர். நந்தன் ஸாதாரணப் பறையனல்லன், பறையர்கள் பயித்தியம் என்று கருதியது அளவிலடங்காபக்தி பரவசம் என்று பட்டுவிட்டது வேதியருக்கு. சற்று திகைத்து நின்றார். நந்தன் மஹாவினயத்துடன் :—

‘தில்லைச்சிதம்பரத்தை ஒருதரமாகிலும்
தெரிசித்துவாவென்று உத்தாம்தாருமையே’.

என்று பலவாறுகக்கேட்டான். இவனை இப்படி இருக்க இடங்கொடுக்கக்கூடாது என்று தோன்ற கோபம்வந்துவிட்டது வேதியருக்கு

‘சிதம்பரதரிசனமாம்—நீயதைச்—சிந்திக்கலாமா
பறையா

என்று கடுகடுத்துப்பார்த்தார். நந்தன் பின்னடையவில்லை.

‘தெரிசிக்கவேணும்சிதம்பரத்தைதெரிசிக்கவேணும்’

என்று மன்றாடினர்.

‘நந்தா வுனக்கிந்தபிரமை வந்த காரணம்
நானறிந்திடச் சொல்லும்
‘பித்தனாய்ப்போனதென்ன—நந்தா
பித்தனாய்ப்போனதென்ன

என்றுகனிந்து விசாரித்தார்வேதியர். அதற்கு நந்தன்:—

பித்தந்தெளிய மருந்தொன்றிருக்குது
பேரின்பமன்றுள்ளே

என்று பலவாறுக சிதம்பரத்தையும் சிதம்பரேசரையும் துதித்துப் பரவசமாகி மறுமொழிகூறினன். இதோடு நிறுத்திவிடாமல்

‘மார்கழி மாதம் திருவாதிரை நாள்-வரப் போகுதையே மனதைப் புண்ணகப் பண்ணுமலொருதரம்-போய் வா என்று சொல்லையே.

என்று மனமுருகிக் கெஞ்சிப்பார்த்தான். அதற்கு வேதியர்

மாடு தின்னிப்பறையாவுனக்கு மார்கழித் திருநாளா,

என்று பலவாறுகத்தடுத்துப்பார்த்தார், கடுத்து கடுத்து அடித்தும் பார்த்தார். நந்தனர் அடி பொறுக்கமுடியாது !

‘அடித்தது போதுமையே-என்னை
அடித்தது போதுமையே
அடித்தாலு முங்கள் கைவலி—யாதோ
அடிமை வேலை செய்யும் என்னுடன்—வாதோ

என்று பணிவுடன் கூறி ஐயரை வணங்கி மனமுருகி

‘இலவு காத்த கிள்ளை யாச்சே
எடுத்துச் சொன்னதெல்லாம்—போச்சே

என்று கதறிக் கரைந்தழத் தொடங்கி விட்டார்,

பெரியோர் சினமடைந்தால் பெருங்கடல் தீயாதோ

* * * * * * *

இன்னமும் சிதம்பரம் போவேனென்று—இங்கே
வருவேனே இம்மட்டும் போதுமையே உங்கள்
தய—விருந்தாலது போதும்

என்று கூறி ப்ராஹ்மணர் மேல் என்னகூறப் போகிருரோ, என்ற ஏக்கத்துடன் அவர் வாய் மொழியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு பதை பதைத்து சேரியை நோக்கித் திரும்பி விட்டார்.

வேதியர் 'ஆஹா! என்ன பணிவு அமைதி, தேஜஸ்' என்று அவன் மனே நிலையில் ஈடு பட்டார். 'அப்பா நந்தா!' என்று அழைத் தார். ஆவலுடன் திரும்பினன் நந்தன். 'நந்தா நீ நல்ல பயல்: என்னமோ கெட்ட வழிகளில் இறங்கி விட்டாய். அதனல் வரவர உன் வேலையைச் செய்யாது விட்டுவிட்டாய். இது காரறுப்புக் காலமல்லவா! அறுப்பு முடிந் ததும் உன்னைச் சிதம்பரம் போக விடுகிறேன், என்று மிகுந்த கனிவுடன் திருவாய்மலர்ந் தருளினர் அந்தணர். இந்தச் சொல் வேதியர் வாண்ய விட்டுக் கிளம்பியதோ 'யில்லேயோ, ஆனந்தத் தாண்டவ மாடிக்கொண்டு பரவச மாகக் கிளம்பிவிட்டான் நந்தன் வயலைநோக்கி. கொஞ்ச நாழிகைக்கெல்லாம் கொல்லைப்புறம் வந்து வேதியரைக்கூவி யழைத்தான். 'என் னடா விசேஷம்?' என்று கேட்டார் வேதியர். சற்று 'வயலுக்கு வரவேண்டும்' என்று ஸமர்ப் பித்தான் நந்தன். வேதியர் வெளியேற அவ ரைக் கூட்டிக்கொண்டு வழிகாட்டிச் சென்றன் நந்தன்.

வயலில் வந்து நோக்குவாரோ வேதியர், என்ன அற்புதம்!! தமது வயல்கள் எல்லாம் அறுக்கப்பட்டு, அறுவடையான தான்யங்கள் தங்கக்குன்றுகள்போல குவிக்கப்பட்டிருந்தன. பறையர்கள் இதற்குள் வந்து கூடி 'இதெ ன்ன அற்புதம் நந்தன் வேலை' என்று தய ங்கி விழித்துக் கொண்டிருந்தனர். 'நந்தா! நீயா இவைகளை எல்லாம் அறுத்துக் குவித்தது இதற்குள்!' என்று கேட்டு வேதியர் திறந்த வாயும் கொட்டாக்கண்ணுமாக தூண்போல் நின்றுவிட்டார். நந்தன் கடவுள் அருளைவியந்து கொண்டு பரவசமாகி நின்று விட்டான். வேதி யருக்கு தம் கண் முன்னிருப்பதை நம்பவே மு டியவில்லை. இதென்ன 'ஸ்வப்நமா' என்று வாய் விட்டுச்சொல்ல என்ன முயன்றும் ஒலி எழும்ப வில்லை. இப்படிக் கொஞ்சகால மிருந்தபின்னர் தாம் காண்பது உண்மைதான் என்றநம்பிக்கை வர மனம் ஸாதாரண நிலைக்கு வந்தது. 'நந்தா உன்னல் எப்படி இந்தவேலையைச் செய்யமுடி யும்? உன் பந்துக்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து செய்தாலும் இது முடியாதே! கடவுள் உன் மூலமாக என்ன அற்புதத்தைச் செய்து முடி த்து விட்டார். இது உன் பக்தியின் சிறப்பு. உன் சிறப்பை நம்பா மூடர்களான எங்களுக்கு ஒரு வித நிதர்சனம் இது.

ஏழைப் பார்ப்பான் செய்திடும் பிழையை
ஏற்றுக் கொள்ளாதே

என்றெல்லாம் பலவாருகப் பணிந்துவேண்டி,

'நந்தா நீசிவ் பக்தன் உன்னை
நம்பாமலே மோசம் போனேனே பித்தன்

என்று பலவாருக மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண் டான் வேதியன். அதற்கு நந்தன்:—

அய்யா சொல்லுவேனே உம
தடிமைப் பறையன் தானே
சின்னஜாதி யல்லவோசிதம்பரம்போய்வருகிறேன்

என்று தன்னைத் தாழ்த்தி பேசிக்கொண்டார். அதற்கு வேதியர் 'அதென்ன அப்படிச் சொல் லுகிறீர்?

ஆருக்குப் பொன்னம் பலங்கிருபை யிருக்குதோ
அவரே பெரியவராம்

என்று தடுத்துக் கூறி;

நந்தா நீகுரு உபதேசம் நவிலிட வேணும்
நான் கடைத் தேற

என்று நயந்து கேட்டு 'இது முதல் நான் உன் அடிமை இந்த நிலபுலங்கள் எல்லாம் உன்னதே. என்னை ஆசீர்வதி, உனக்கு அடிமையாக் கிருக் கும் ஹரனிடம் எனக்கும் சிபார்சை செய்' என் று வேண்டிக் கொண்டார் நந்தன் காலில் விழு ந்து.

நந்தன் செய்ததை ஒரு வித சித்து விளையா ட்டென்றும், அப்படியல்லாத ஸாத்யச் செய லென்றும் இருவிதமாக மதிக்கலாம். ஸாதார ணமாக என்னமோ குட்டிச்சாத்தான் வேலை என்று கூறும் மூட நம்பிக்கைப்படி இதுசித்து வித்தையல்ல. ஆனல் நமது சக்தி அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டதாக விருப்பதால் இதை சித்து வித்தை என்று மதிக்கலாம். நமக்கு பக்தியின் சக்தியைப் பற்றி என்ன தெரியும்? அதன்

அழுத்தம், அதன் சிறப்பு, அதன் அத்புத சக்தி எல்லாம் நமது ஸாதாரண நிலையில் விளங்கக் கூடியதேயல்ல: நாம் அவைகளை வெறும் கட்டுக் கதைகள் என்று மதிப்போர். பக்தி மலையைத்தூக்கும், கடலைத்தாவும், பஞ்சபூதங்களை அழித்துவிடும், ப்ரபஞ்சத்தை ஒரு தரம் குலுக்கிவிடும்.

எல்லாமவன் செயலே என்றிருக்கும் வல்லார்க்
கில்லை காணாததிறையே பராபரமே

அந்த பக்தி எதைத்தான் செய்யாது: எதைத் தான் செய்யவில்லை. அந்த பக்தி ஆத்மசக்தியாக்கும்: ஆத்மாவே. நந்தன் தனது ஆத்மாவை தன்வாழ்க்கை நோக்கம் நிறைவேறும் தொழிலில் செலுத்தவும் ஏற்பட்டகாரியம் அற்புதமாகிவிட்டது.

ப்ராஹ்மணன் நந்தன் காலில் விழுந்ததைத்தான் நோக்குவோமே! நமது ஜாதி வர்ணாச்ரம தர்மங்கள் வ்யவஹாரதிசையில் எவ்வளவு கடுமையாகவிருப்பினும் மதானுபவவிஷயத்தில் எப்பொழுதும் அவ்வளவு கடுமையாகவில்லை என்பதே அதன் சிறப்பு. நமது கோயில்களில் ஆராதிக்கப்படும் நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் தாழ்ந்த ஜாதியில் பிறந்தவர்களே: அவர்களுள் சிற்சிலர்கள் பஞ்சமர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். நந்தன் காலத்தில் மதவிஷயங்களில் ஜாதிவர்ணபேதம் நோக்காது காலில்விழப் பார்ப்பான் எப்படி தயாராகவிருந்தானோ, அதுபோல இப்பவும் மதவிஷயச்சிறப்பு சற்றேனும் ஒருவனிடம்இருப்பதாகத்தோற்றிவிட்டால் போதும், ப்ராஹ்மணனும் அவனடிபணிந்து உண்மையை உணரத் தயாராகத்தானிருக்கிறான்.

உபதேசம் வேண்டுமென்று மனமுருகிக் கேட்டயஜமானர் வார்த்தையைத்தட்டமுடியாமல் போக, தன்ஜாதி உபதேசம்செய்யத்தகுந்தல்ல என்பதையும் கருதி, ஒருமூலையை

'ஐயேமெத்தகடினம்—உனக்கடிமை
ஐயேமெத்தக்கடினம்
பொய்யாத பொன்னம்பலத்தை யாயிருக்குமிடம்
நையாதமனிதருக்கு உய்யாது கண்டுகொள்ளும்
(ஐயே)

நோக்கி, என்று பலவாறுகச் சொல்லி; தன் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, பிரிய மனம் வாராது தத்தளிக்கும்வேதியரைநோக்கி, 'இவ்வளவுதான்இந்தஅடிமையால் சொல்லமுடியும் ஆண்டே! உமது என்று உள்ள பெண், பிள்ளை ஸொத்து இவைகளை எப்படி ஆவலுடன் கருதி நிற்கிறீரோ அவ்வளவு ஆவலுடன் அம்பலக் கூத்தனைக் கருதி வழிபடவேண்டும். இந்த மூட அடிமைக்கு வேறு என்ன தெரியும்?' என்று கூறி முடித்தான். தலையைத் தூக்கி ஏறிட்டுப் பார்த்தார் நந்தன் முகத்தை வேதியர். அங்கு விளங்கிய திவ்ய தேஜஸ்ஸில் ஈடுபட்டார்

'சிதம்பரம் போய் நீர் வாருமையா நான்
செய்ததெல்லாம் அபசாரமையா

என்று மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு உத்தரவு கொடுக்க இருவரும் அளவளாவிப் பேசிக் கொண்டு வேண்டுகோள்கள் ஆசீர்வசனங்களுக்கிடையில் பிரிந்தனர். நந்தனர் நான்கு அடிதான் எடுத்து வைத்திருப்பார்: ப்ராஹ்மணர் மிகுந்தபரபரப்புடன் ஓடோடியும் வந்து 'நந்தா! என்னருமை ஆனந்தா! ஹே ஸத்குரு!! உன்னை இனி நான் என்று காண்பேன்? எப்பொழுது இங்கு எழுந்தருளுவீர்? என்று அன்பெனும் ஆறு கரையதுபுரள நயந்து கேட்டார். அதற்கு நந்தனர்:—

'தில்லை வெளியினில் கலந்து கொண்டாலவர்
திரும்பியும் வருவரோ?

என்று கூறி 'எனக்கு இந்த பிறவித் துன்பத்துள் புக மனம் வரவில்லை' என்று முடித்தார். ப்ராஹ்மணருக்கு இது முற்றிலும் விளங்காவிடினும் கதைத் தொடர்ச்சியிலிருந்து நமக்கு ஒருவாறுஇதன் கருத்து வெளியாகும். அன்று முதல்.

எந்தநேரமும் நந்தனைச்சிந்தித்
தானந் தமாயிருந்தனரந் தணர் (எந்த)
பந்தந்தீரவே இந்த உருவாகி
வந்ததோ வாந்தந்ததோ சிவனென்று (எந்த).

ஆணை, சத்தியம்.—நாம் ஏதாவதொரு சங்கத்திலிருக்கும்பொழுது சிலர் ஆணை அல்லது சத்தியம் செய்யக்கண்டிருக்கலாம். தாங்கள் சொல்வது முற்றும் வாஸ்தவமென்று ஜனங்கள் நம்பும்பொருட்டுச் சிலர் இப்படி ஆணையிடுவோர்கள். இந்த ஆணையும் சத்தியமும் எந்தச் சங்கத்திலிருக்கின்றனவோ அந்தச் சங்கம் ஒருநாளும் நற்சங்க மாகமாட்டாது. அற்ப புத்தி, படிப்பின்மை, இவைகளுள்ளவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் ஒருவரும் ஆணையும் சத்தியமும் செய்யவேமாட்டார்கள்.

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

LADIES' PAGES

சாந்தை அல்லது பொறுமையினிலை

3. உடன் சென்ற காதை

மனத்தால் அவரிருவரும் பேசாமலே பேசிக்கொண்டிருந்தனர். மின்சாரம்போல் ஒருசக்தி அவரிருவர்க்கும் உள்ள பாவத்தை தெரிவித்துக்கொண்டே இருந்தது. இருகண்ணும் ஒரே பொருளை நோக்குவதுபோல் அவர் ஒரே மனங் கொண்டிருந்தனர்.

மன்னன் உத்புல்லனை "உனதிஷ்டம். சாந்தையை அழைத்துக்கொண்டாவது போ. அல்லது விட்டாவது போ. அது உன் பொறுப்பு. ராஜாங்க காரியம் வெகு முக்யமானது. சீக்கிரத்தில் செய்யவேண்டியது. சீக்கிரத்தில் நீ புறப்படவேண்டியது" என்பதற்குள் சபையின் அங்கத்தினன் ஒருவன் "இன்றிரவே புறப்படவேண்டும்" என்று சொன்னான். உத்புல்லனும் "வெகு ஸந்தோஷம். என் மனப்பூர்வகமாக நான் அவ்வாறே செய்கிறேன்" என்று பதிலளித்தான்,

"உத்புல்ல! நாங்கள் மீண்டும் நாளை காலை சபை கூடுவோம். நீர் உமது நம்பிக்கையாள் ஒருவனை இங்கு இருக்கச் சொல்லிப் போம். அவனிடம் சமாசாரங்களை விவரமாகச் சொல்லியனுப்புவோம்" என்று அரசன் மேலும் கூறினான்.

"அதற்கென்ன, அப்படியே ஆகட்டும் எனது காரியதர்சி இருக்கிறார். அவர் பொய்யென்பதறியாத புனிதன்; நம்பத் தகுந்தவன். அவரையே எனது மனைவியையும் அழைத்து வரும்படி திட்டம் செய்திருக்கிறேன். அவரிடம் தாங்கள் என்ன என்ன சொல்லவேண்டுமோ சொல்லி அனுப்பும்" என்று உத்புல்லன் விடையளித்தான்.

"அப்படியே யாகட்டும்" என்று அரசன் சொல்லி யாவரிடமும் செலவு பெற்றுக் கொண்டு வீட்டிற்குப் புறப்படலானான். பிரபுன்னதனை நோக்கி "குணமே அழகு என்பது மனஸ் ஸம்மதமானால் உன் மருமகன் தன் உடலின் நிறத்தைக் காட்டுங் கறுப்பு அங்கு கறுப்பாகவே விளங்கும்" என்று சொல்லிக்கொண்டே போனான்.

சபையில் ஒருவன் "வீர மௌர்ய! நான் போய் வருகிறேன். சாந்தையை நன்றாகப் பார்த்துக்கொள்" என்று சொல்லிக்கொண்டு போனான். பிரபுன்னதனும் "உனக்குக் கண்ணிருந்தால் நன்றாய்ப் பார்த்துக்கொள். ஒரு கண் அவள்மேலேயே இருக்கட்டும். தந்தையை ஏய்த்ததுபோல் உன்னையும் ஏமாற்றினும் ஏமாற்றலாகும்" என்று சொல்லிப் புறப்பட்டான்.

உத்புல்லன் அயோத்ய புஞ்சனை தன் மனைவியை சிபிரத்துக்கழைத்து வர ஏவிவிட்டு, சாந்தையுடன் சிறிது காலம் கொஞ்சிக் குலாவி ஆனந்தமடைந்து அவளிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு சிபிரஞ் சென்றான். சாந்தை மறுநாள் உதயத்தை நினைத்து நினைத்து அன்றிரவு கனவிலாழ்ந்து தனது கணவன் சிபிரத்தில் வெற்றியடைந்தாற்போல தன் மனப்போக்கிற்கேற்பக் கனவு கண்டுகொண்டிருந்தாள். அக்கனவில் அவனுடனிருந்து அவனுக்கு வலக்கைபோல் எங்கும் உதவிசெய்ததாக அவள் எண்ணம். அதுவல்லவா ஆசை? தன் கணவனிடம் கொண்ட அன்பு தனதுயிரையும் நாடாது அவனையும் பிரியாது அவனுக் கெங்கும் உதவியாகவிருந்து பெருமையடையவேண்டு மாசைக்குத் தடுமாற்றம் எங்கிருந்து வரும்?

4. சிந்தனைக் காதை.

"மேலைநாளுயிரொடும் பிறந்து தான்விளை
காலமோர்ந்துடனுறைக்கடியநோயனள்"—கம்பராமாயணம்.

தன் கணவனுடன் இருந்து அவனுக் கெவ்விதத்திலும் ஸுகத்தை உண்டாக்கவேணும் என்ற உண்மைஎண்ணத்துடன் புறப்பட்ட சாந்தையின் வைபவத்தை எண்ணாதவரில்லை. அவளுடைய குணமுங் கலந்து அவள் அழகில் மயங்கி யாவரையும் மதிக்கச் செய்துக்கொண்டிருந்தது. பொறுமையின் அவதாரமும் தருமத்தின் நிதியுமாகிய அவளுடைய ஸ்வபாவத்தைக்கண்ட அயோத்ய புஞ்சன் எண்ணாததெல்லாம் எண்ணினான். எவனையு மணக்க

Roll-107 1212-2509 549

இருந்த சிறுக்கி கரித்தடிய ஞெருவனே
விரும்பி மணந்தது மல்லாமல் குணத்தில்
சிறந்து விளங்குவதைக் கண்டால் அவனுக்
குப் பொறுக்கமுடியுமா. பிறருக்கு துன்ப
மூட்டல் என்ருல் பெரும் புகழ் என்றே எண்
ணும் பெருமை கொண்டவனுக்கது தன் வே
லேக்கு சாதன மல்லவா ?

அயோக்ய புஞ்சன் இவன் சாந்தையை மண
க்க விரும்பியவனுமல்ல; தனக்கவள் தீங்கு
செய்தவளல்ல என்பதை அறியாதவனுமல்ல.
உணராதிருந்தால் அது அவன் புத்திக்கு
பெருமையுண்டாக்குமா ? யார்க்காவது ஹிம்
சை செய்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற
சித்தாந்திகள் கட்சியில்சேர்ந்தவன். அப்பேர்ப்
பட்டவர்களுக்கு யாரகப்பட்டாலும் போதும்.
எப்படி அவருக்கு வலேயிடலாம்; அவ்வ
லேயை எவ்வாறு வீசலாம் என்பதே கவலே.
இது அவர்க்கோர் ஆநந்த விளேயாட்டு மாத்
திரம் அல்ல; வெகு பிரயாசையுடன் முயற்சிக்
கும் தர்மங்களில் ஒன்று. அவர் குணம் பொறு
மை என்று சொல்லமுடியாது. பொறுமை
வேலேசெய்ய அஸ்திவாரம் ஒன்றிருந்தால்தான்
முடியும். ஆனுல் பிறர்க்குத் துன்பஞ்செய்யும்
சித்தாந்தத்திற்கு ஆதாரம்வேண்டியதேஇல்லே.
அதுதானே வேலேசெய்யும். சிலந்திப் பூச்சிப்போல்
தீனுகி வலே நெய்து அதில் விழுந்தவரெல்லாம்
மீளாது நாசஞ்செய்வதே அதன் குணம். இவ்
வகை வேலே செய்வதென்ருல் அயோக்யபுஞ்ச
னுக்கு அடங்கா ஆனந்தம். தான் வேலேசெய்
யத் தகுந்த கருவி ஒன்று வேண்டி ஆலோசித்
துக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுதங்கு ருத்ர
காமன் எதிரில் வந்தான். அவன் ஒரு
மூடன். புத்தி என்பது அவனுக்குச் சூனியம்.
இவனேக்கொண்டு தன் வேலேயை முடிக்க
வேண்டும் என்று அயோக்யன் எண்ணினுன்.

ஸந்தித்ததும் இருவரும் சாந்தையைப்பற்
றியே பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். வெகுகாமி
ஆகிய ருத்ரகாமன் சாந்தையை மணக்க
வேண்டுமென்று எண்ணங் கொண்டிருந்தவன்.
அவன் கண்ட கனவெல்லாம் பூத்துப் போய்
விட்டன. இவனுடைய காமம் தானே அவிந்து
நீறு பூத்துக் கொண்டிருந்தது. இது அயோக்ய
னுக்குத் தெரியும். மெதுவாக விசிறி அக்கனலே
எரியச் செய்து தன் வினேயை முடிக்கவேண்டு
மென்று எண்ணினுன். அதர்க்கிதமாகவே

“அயோக்பா !” என்று அக்காமன் நெடுமூச்சு
விட்டபோது “ஏன் என் அப்பனே” என்று
தட்டிக்கொடுத்தான். “நான் என்ன செய்
வேன் தெரியுமா ?” என்றதற்கு “ஏன் படுக்
கையில் படுத்துத் தூங்குவாய்” என பதில்
சொன்னுன். “நான் கிணற்றுள் குதித்து பிரா
ணத்தியாகம் செய்யப் போகிறேன்” என்ருன்.
“சீ அப்படி நீ செய்தால் உன்னே நான் விரும்
பேன்” என்று அயோக்யன் கூற “மன
அமைதியற்று வாழ்வதைக் காட்டிலும் முட்
டாள்தனம் கிடையாது. சாவே மருந்தாயிருக்க
சாவதற்கும் மருந்து வாங்கிக் கொள்வாரா ?
என்ன ?” என்று கேட்டான்.

இதைக் கேட்ட அயோக்யன் “என்ன
போக்கிரித்தனம் ! நாலேழு வருஷ காலமாய்
நானிந்த உலக அனுபவத்தை அடைந்து,
நன்மை தீமை என்பவைகளே தெரிந்துக்கொண்
டமையால், தன்னேயே பூசிக்கக் கூடிய மனி
தனேவேரெங்கும் கண்டதில்லே. ஒரு பட்டிமுண்
டைமேல் ஆசைப்பட்டு அவள் கிடைக்கவில்லே;
நான் கிணற்றில் விழுந்து உயிர் விடுவேன் தற்
கொலே புரிந்துக் கொள்வேன் என்பதைக் காட்
டினும் என்மானுஷத் தன்மையை ஹனுமந்தா
வதாரங்களுக் கர்ப்பணஞ் செய்து விடுவேன்”
என்று கடுந்துரைத்தான்.

“என்னுல் என்ன செய்ய முடியும் ? நான்
தான் சொல்லுகிறேனே ! வஜ்ரசும்பன்தான் !
அதில் என்ன வெட்கம் ? எனக்கப்போர்க்
கொத்த சக்தி இல்லே” என்ருன் காமன்.

“சக்தியா ? சீச்சீ ! நம்மிடத்திலேயே எல்
லாம் இருக்கின்றது ; எப்படி இருப்பதற்கும்
நம்மிடமே மருந்துள்ளது. நமது சரீரங்களே
உத்யானவனங்கள் ; நமது விருப்பமே தோட்
டக்காரர்கள். முள் கீரையும் காஞ்சொறியை
யும் பயர்செய்தால் என்ன ? கள்ளியை முளே
யிட்டு எருக்கைக் கிளேபிடுங்கிஞலென்ன? ஒரு
விதப்பூண்டை வைத்து விளேத்தால் என்ன? பல
வற்றை அழித்தாலென்ன ? சோம்பல் மேற்
கொண்டதைப் பலனற்று பாழாக்கச் செய்தாலு
ந்தானென்ன? அல்லது முயற்சியோடதை எரு
விட்டு செப்பஞ் செய்தால்தான் என்ன?—எல்லா
வற்றிற்கும் நம்மிடம் தானே அந்த அடக்கமுடி
யா ஆளுஞ் சக்தியிருக்கிறது ?

(தொடரும்.)

விசேஷக் குறிப்புகள்

NEWS AND NOTES

துருக்கி கவர்ன்மெண்டாரால் மேடினாவில் ஒரு சர்வ கலாசாலை:—மகம்மதியார்களின் புண்ணிய பூமிகளுள் ஒன்றாகிய மேடினா பட்டணத்தில் ஒரு முஸ்லிம் சர்வகலாசாலை ஏற்படுத்த துருக்கி கவர்ன்மெண்டார் உத்திரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் அராபிபாஷையே முக்கிய பாஷை. துருக்கி ராஜ்ய முழுமையும் அராபிதான் ராஜபாஷை.

***

சீனராஜ்யத்தில் இந்திய அபினி:—சென்ற சில வருஷங்களாக சீனராஜ்யத்தில் அபினி பயிர் செய்வதையும் இறக்குமதி செய்வதையும் குறைத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்தியா தேசத்து அபினியே முக்கியமாக அங்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டபடியால் பிரிடிஷ் கவர்ன்மெண்டார் சீனா கவர்ன்மெண்டாருடன் சமாதானம் செய்து கொண்டபடி இந்தியாவிலிருந்து அபினி ஏற்றுவதையும் இவ்வளவுகாலத்திற்குள் நிறுத்தி விடவேண்டுமென்று ஒத்துக் கொண்டார்கள். அப்படி நிறுத்த வேண்டிய காலமும் நெருங்கிவிட்டபடியால் இப்போது சீனாதேசத்திலிருந்து ஜெனரல் சாங் என்ற தூதர் இங்கிலாந்திற்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். இங்கிலாந்திலும் அபினி பழக்கத்தை நிறுத்தவேண்டுமென்கிற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களே ஜெனரல் சாங்கை அழைத்திருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய நோக்கம் இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படும் அபினை முற்றிலும் நிறுத்தி விடுவதுதான். ஏற்கனவே சீனா கவர்ன்மெண்டார் தடை செய்துவிட்டபடியால் இந்திய அபினை விற்காமல் பிரிடிஷ் துறைமுகங்களாகிய ஹாங்காங், ஷாங்ஹாய் என்ற துறைமுகங்களில் நிறுத்தி வைத்திருந்தார்கள். அதனால் இப்போது அபினி ஏற்றுமதி முழுமையும் இந்தியாவில் நின்றிருக்கிறது. ஆகையால் அந்தத் துறைமுகங்களில் இருக்கும் அபினி பெட்டிகளை கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் விற்க உத்திரவு கிடைத்திருக்கிறது. மெதுவாக வியாபாரம் நடந்து வருகின்றது. இத்தற்குள் இந்தியாவிலிருந்து இனி ஏற்றுமதியே செய்யக்கூடாது என்பதற்கு வேண்டிய யோசனை நடந்து வருகிறது. இதனால் சீனாதேசத்தில் இந்த துர்வழக்கத்தை நிறுத்தி விடத்தான் இவ்வளவு கஷ்டமும் சீனர்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

***

அமெரிக்காவில் ரயில் வேலைக்காரர்களுக்கு படிப்பு:—அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகளில் ரயில்வே போர்டு முதலிய முதலாளிகள் தங்கள் வேலைக்காரர்களுக்கு கல்வி சொல்லிவைக்க ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறார்களென்பது அநேகருக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கலாம். இப்போது ஒரு நூதன வழியை பின் பற்றியிருக்கிறார்கள். சைன்மோடாகிராப் என்ற படக்காட்சி மூலமாக டிரைவர்கள், பைர்மான்கள் முதலியவர்களுக்கு அவர்களுடைய கடமைகளை செவ்வையாக செய்து காட்டுகிறார்களாம். அநேக வேலைக்காரர்கள் தினம் உபன்னியாசங்களை கேட்கிறார்களாம். இவ்வித ஏற்பாட்டால் கம்பெனிகளுக்கு லாபமென்றும் தெரிகிறது. வேலைக்காரர்கள் விறகை வீண் செலவு செய்யாமலும் குறைத்துச் செலவு செய்யவும், புகையை அதிகமாக விட்டு கட்டடங்களை கரியாக்கி விடாமல் இருக்கவும் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களாம்.

***

பசுக்களின் அபிவிர்த்திக்காக K. S- ஜஸ்வல்லாவின் ஏற்பாடு:—பம்பாய் மாகாண வாஸியாகிய மிஸ்டர் K. S. ஜஸ்ஸவல்லா என்பவர் சென்ற சில காலங்களாக பசுக்களின் அபிவிர்த்திக்காக உழைத்து வருகிறார். இந்திய நாடெங்கும் பசுக்கள் அருமையாக இருப்பதால் பால் விலை கிராக்கியாகி, அதனால் சிசுக்களின் மரணம் அதிகப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக பசுக்களை கொல்வதை நிறுத்தும்படி கவர்ன்மெண்டாருக்கு மனுசெய்யும்படி ஏற்பாடாயிற்று. பட்டாளத்திற்கு இந்தியாவிலுள்ள பசுக்களை கொல்லாமலிருக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று இந்தியா மந்திரிக்கு மகஜர் எட்டியிருக்கிறது. இங்கிலாந்திற்குச் சென்று பார்லிமெண்ட் மெம்பர்களை சிநேகம்செய்து ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்திவிட்டார். அவர்கள் இந்தியர்களுடைய இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்கு வேண்டிய உதவி புரிவதாக வாக்களித்திருக்கிறார்களாம். ஆதலால் இந்தியாவிலுள்ள பல வகுப்பினரும் சேர்ந்து சங்கங்கள் ஸ்தாபித்தும் மற்றும் பலவிதமாகவும் உதவிபுரிந்தும் தேசத்திலுள்ள சிசுக்களை காப்பாற்ற வேண்டுமென்கிறார். கிராமங்களிலுள்ள நிலங்களில் நூறு ஏகருக்கும் 5 ஏகர் மேச்சல் தரையாக விட வேண்டிய அவசியமென்று உத்திரவு செய்ய இந்தியா கவர்ன்மெண்டாருக்கு மனு செய்திருக்கிறார். தம்முடைய எஸ்டேட்டில் 20 ஏகரா வரையில் மேச்சலுக்காக ஒதுக்கி வைப்பதாகத் தீர்மானித்துவிட்டார். பசுக்களை கொல்வது மகம்மதிய மதத்திற்கு விரோதமல்ல. சில மகம்மதிய சாஸ்திர புஸ்தகங்களில் மாட்டிறைச்சி தேகத்திற்கு கெடுதி என்றுகூட சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் குழந்தைகளின் க்ஷேமத்திற்காக மகம்மதியர்களும் மற்றவர்களுடன் கூடி பசுவதை செய்யாமலிருக்க வேண்டுமென்று மன்றாடி கேட்டுக் கொள்கிறார். இவ்வளவு பாடுபடுகிற கனவானுக்கு நம்மில் ஒவ்வொருவரும் நம்மால் இயன்ற உதவி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், அடையாறு, சென்னை-20.

நமது ராஜப்பிரதிநிதியின் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம்.—இவர் பிறந்த நாள் இம்மாதம் 20உ என்றும், அதை மிகவும் சிறப்பாக ஒவ்வொரு ஊரிலும் கொண்டாட வேண்டும் என்றும், பொது மீட்டிங்குகள் கூடப்படுகின்றன. இந்தியாவில் ராஜப்பிரதிநிதிகளாக வந்தவர்களுள் லார்டு ஹார்டிஞ்சைப் போல், ஜனங்களிடத்தில் அன்பும் விசுவாஸமும் காட்டி வந்தவர்கள் எவருமில்லை. கல்வி யபிவிருத்தி விஷயமாயும், சுகாதார அபிவிருத்தி விஷயமாயும் இவர் இந்தியாவுக்குப் பலவிதத்தில் சகாயஞ் செய்திருக்கிறார். இவருக்கு ஜனங்களிடத்தில் மிகுந்த பிரீதி உண்டு. சென்றவூ டிசம்பர் மாதம் 23உ இவருக்கு ஒரு பெரிய விபத்து உண்டானது. அதினின்றும் அவர் தெய்வாதீனமாய்த் தப்பினார். இது ஒவ்வொருவருக்கும் அடங்கா சந்தோஷத்தை விளைத்தது. இவரிடம் ஜனங்களுக்கிருக்கும் விசுவாஸத்தினால், இவர் பிறந்த நாள் மிகவும் விமரிசையாய்க் கொண்டாடப்படும் என்பதற்கு யாதொரு சந்தேஹமுமில்லை.

***

சென்னை இஞ்சினீரிங் காலேஜ்.—சென்னை இஞ்சினீரிங் காலேஜ் இப்போது சேப்பாக்கியிருப்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதனை கிண்டிக்குக் கொண்டுபோய் விடப்போகிறார்கள். அதற்கு அங்கே கட்டடம்கட்டப் போடப்பட்டிருக்கும் மதிப்புத்திட்டமும், மாதிரிப்படமும் இப்போது இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரால் ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

***

லண்டனில் ஜியார்ஜ் சக்கரவர்த்தியின் பிறந்த நாள் கொண்டாட்டம்.—சென்ற 3-ந்தேதி யன்று ஜியார்ஜ் சக்கரவர்த்தியின் பிறந்த நாள் கொண்டாட்டம் லண்டனில் வெகு விமரிசையாக நடந்ததென்று ராய்ட்டர் தந்தியால்தெரியவருகிறது. எங்கு பார்த்தாலும் மணிச்சத்தமும் ஆரவாரிப்பும் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தது. படைக்காட்சி ஸ்தலத்தில் கொடிகள் பறக்க விடப்படுவதைக் கண்டுகளிக்க சக்கரவர்த்தி தம்பதிகள் சென்றபோது, **கானட் கோமகனும்**, அவருடைய புதல்வர் ப்ரின்ஸ் **ஆர்தரும்**, **லார்ட் ராபர்ட்ஸ**ும், ஸ்வீடன் தேசத்து இளவரசரும் உடன் சென்றார்கள். சக்கரவர்த்தியின் புதல்வி ப்ரின்ஸெஸ் மேரி சக்கரவர்த்தியுடன் சென்றார்.

***

லண்டன்நகர சிசுக்கள்—லண்டன் நகர சிசுபோஷணை பட்டியில் 38,000 சிசுக்கள் வரையில் ரிஜிஸ்தர் செய்யப் பட்டிருக்கின்றனர். இதற்கு முன்னர் 45,000 சிசுக்கள் வரையில் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர் இவர்களது வருஷ போஷணச் செலவு 86,000 பவுன்.

பிறந்த நாள் கௌரவப் பட்டங்கள்.—நமது ஸர்க்கில் பள்ளிக்கூட இன்ஸ்பெக்டர் ராவ் பஹதூர் மிஸ்டர் ஏ.வி. பிரணதார்த்திஹர ஐயருக்கு இம்பீரியல் சர்விஸ் ஆர்டர் பட்டம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

***

கோநகர், ஞானசம்பந்த நற்சபையின் முதல் வருட பூர்த்திக் கொண்டாட்டம்:—இது நிகழும் வைகாசி மாதம் 18, 19-ந் தேதிகளில் மிஸ்டர் சு. முரு.ஷண்முகஞ்செட்டியாருடையபங்களாவில், புதுக்கோட்டைப் பிரபல வக்கீல்களிலொருவராகிய Mr. சுந்தரேச சாஸ்திரிகள் அவர்கள் அக்கிராஸனத்தின் கீழ் மங்களகரமாக நடைபெற்றது. சபாமண்டபம் அழகாக அலங்கரிக்கப் பெற்றிருந்தது. பலவூர்களிலிருந்து வித்துவான்கள் பலரும் வந்திருந்தார்கள். ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஜனங்கள் கூடியிருந்தார்கள். புதுக்கோட்டை காலேஜ் உதவி போதகரான மிஸ்டர் ஜி. சுந்தரேசய்யர், ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரின் திவ்ய சரித்திரத்தைப் பற்றியும், வித்துவான் திரு. இராமசாமி ஐயங்கார் "நாகரீகம்" என்னும் விஷயத்தைப் பற்றியும், மஹிபாலன்பட்டி ம-ள-ள-ஸ்ரீ கதிரேசன் செட்டியாரவர்கள் "மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம்" என்னும்விஷயத்தைப்பற்றியும், மதுரைகாலேஜ்தமிழ்ப்பண்டிதர் ம. கோபாலகிருஷ்ணய்யர் "தமிழின் பெருமை" என்பதைப்பற்றியும், இன்னும் அநேக உபந்நியாஸங்களும், தக்கவர்களால் உபந்யாஸிக்கப்பட்டன. ஆகவே, இவ்வருஷோத்ஸவக் கொண்டாட்டம் செவ்வனே நடைபெற்றதெனத் தெரிகிறது.

***

பிரிட்டிஷ் ராஜ்ய முழுமைக்கும் கம்பியில்லாத தந்தித்தொடர்.—கம்பியில்லாத தந்திகளை பெற்றுக் கொள்ளவும் அடிக்கவும் பல இடங்களிலும் ஸ்டேஷன்கள் ஸ்தாபிக்க வேண்டியதற்காக யோசனைகள் நடந்து வருகின்றன. கனடா, தென் ஆப்பிரிகா, இந்தியா, ஆஸ்திரேலியா முதலிய பிரிடிஷ் நாடுகளில் தக்க ஸ்டேஷன்களை நியமித்து பிரிடிஷ் ராஜ்யமெங்கும் ஒரே தொடராக புனைக்கவேண்டிய எண்ணத்தோடு யோசனை செய்யப் படுகின்றனவாம். இந்தியாவில் பெங்களூரையும் ஒரு ஸ்டேஷனாகச் சேர்த்துக் கொள்வதாகத்தெரிகிறது.